

Васил Канисков

**МОКРИТЕ СЪНИЩА НА
ЛЕЧИТЕЛЯ-БИЛКАР
ВАСИЛ КАНИСКОВ
ЧАСТ 3**

**синергетика на квантовите
механизми в биологичните
структури**

София, 2019

МОКРИТЕ СЪНИЩА НА ЛЕЧИТЕЛЯ-БИЛКАР ВАСИЛ КАНИСКОВ, ЧАСТ 3
синергетика на квантовите механизми в биологичните структури
Автор: Васил Любенов Канисков
София, 2019
ISBN 978-954-92088-

1. Използване на светлината за ... научни обяснения.

Електромагнитният (фотонен) фон около човешкото тяло показва, че в него протичат взаимодействия на енергийно ниво, при което то поглъща и приема фотони.

В човешкото тяло съществува енергийно равновесие, което се изразява от приблизително постоянна маса и постоянна температура.^[1]

В растителните тела, в процесите на тяхното покълване, растеж, цъфтеж и плодо-отдаване е нарушено енергийното равновесие. То е нарушено от променливата маса на растителното тяло, чиято маса расте с увеличаване на растежните процеси. Променливата температурата на околната среда (почва, въздух, вода) оказва влияние върху растежа и от там върху масата на растителните тела. В температурни граници над и под допустимите физиологични норми за растителен вид – растежа спира, респективно маса спира да се променя.

Единствените части от растителните тела, които запазват **енергийно равновесие**, изразено от приблизително постоянна температура и постоянна маса, са **семената** на растителните видове. А, в семената както знаете се намират в зародиш всичките части от растителното тяло за едно с хранителните вещества необходими за първоначалният растеж при покълване и прорастване.

Растителните тела се стремят към равновесие (и не само!), чрез своите семена, които възникват и са в резултат от **процесите на оплождане**.

Когато едно тяло излъчва светлина в една посока, гравитационното поле му противодейства със същата сила в противоположна посока.^[2]

Стремешът към равновесие на растителните тела се изразява в тяхното нарастване в дълбочина (корен) и височина (стъбло). **Нарастването на растителните тела е подчинено на процеси в уравновесяването на светлината сила на привличане и гравитационната сила на отблъскване.** Условното място на

1 Манев, Васил., Същност на магнетизма, Издателство „НЕОГЕН“, Пловдив 2001, стр. 45

2 Манев, Васил., Същност на магнетизма, Издателство „НЕОГЕН“, Пловдив 2001, стр. 45

равновесие между тези две сили (за почвени растения) е границата на **органа стъблото** показващо се над повърхността на почвата и стъблото преминаващо в **орган корен** към дълбочина на почвата.

Органи на растенията (морфологични данни):

(Защо, Академик Даки Йорданов^[3] (такива Човеци се раждат рядко – б.а.) обръща толкова внимание на „някой морфологични данни за висшите растения“? - „Макар в чужди трудове от типа на настоящия (Флората на България – б.а.) да липсва раздел, който съдържа данни за морфологията (външното устройство) на растенията ... реши такъв раздел да бъде включен в началото на първия том. Главният мотив за това решение бе, че пълната „Флора на Н Р България“ е предназначена не само за специалисти ботаници и учители биолози, а също така, може да се каже **преди всичко** (б.а.), за широкия кръг на ръководните селскостопански дейци в нашата страна. А, тя **би трябвало** (б.а.) да се използва и от **здравните работници** (б.а.), особено от тия, които **активно се занимават с фитотерапия** (б.а.). Но, тъкмо тая категория дейци по обективни причини не са могли да придобият по-подробни познания по морфология на растенията, без които е **невъзможно използването и работенето с каквото и да е било „Флора“** (б.а.). “ - Само не си мислете и не предполагайте, че тези препоръки са се случили или някога ще се случат в „демократичните структури“ на Университета и БАН. Днес, медицинските ВУЗ-ове не разглеждат морфологичните особености на растителните видове. Сегашните „здравни работници“, които се опитват да работят с фито-терапевтични продукти са по-скоро търговци, отколкото „активно да се занимават с фитотерапия“. Нито пък се изучава, както си му е реда, фитотерапията с всичките нейни елементи. С няколко думи, „ръководните селскостопански дейци в нашата страна“ хич и били ги няма и няма и да ги има, за да организират тези процеси. На тяхно място ...знаете, кои са.. : - Това съм аз – селянинът-изпърдушник! С моето непрофесионално фитотерапевтично-медицинско- физично-химично и физкултурно образование.)

3 Йорданов, Даки. и колектив, Флората на Н Р България, том I, Издателство „Българска Академия на Науките – Ботанически институт (закри и затрит)“, София 1963, стр. 41.

Висшите растения нормално се състоят от три части: корен, стъбло и листа. Тия три части ние наричаме органи и всеки един от тях има определени функции в живота на растението. Корен липсва в най-ниско организираниите и най-просто устроените висши растения – мъховете. Мъховете както знаем са едни от първите растителни видове извършващи прохода от водната среда в почвени условия, в материята наречена Земя. Противодействаща сила на светлината в мъхове се явява самата почва. Корен не притежават също някои (много малко на брой) от покритосеменните растения, които водят паразитен или сапрофитен живот и някои водни растения (ограничен брой, повечето имат плаващи корени). Паразитиращите растения нямат фото-синтезиращ апарат представен, както при другите видове, главно от листо, т.е. те не използват и привидно не са подчинени на явлението „**светлина сила на привличане и гравитационна сила на отблъскване**“. По скоро бихме приели, че липсата на светлината сила на привличане е причина да нямаме и гравитационна сила на отблъскване – липсата на листо (светлинно - фото синтезиращ орган) води до липса на корен. Обикновено паразитиращите растения се прикрепват към приемника растение, със специални приспособления (лат. *haustoria*) – но не, и, корен. По тази аналогия приемаме, че водните растения, които нямат корен - са паразитиращи водни растения. (Моля паразитиращите растения да не се бъркат с т.н. **Епифити**. Епифити се наричат всички организми, които живеят прикрепени за живо растение, но *не* паразитират от него т.е. двата организма си набавят необходимата вода и хранителни вещества самостоятелно и независимо един от друг, и жизнените им процеси не оказват негативно влияние един на друг. Но, може да се каже, че си допълват едно на друго свойствата и придобиват нови качества за взаимно оцеляване и живот.)

Ако приемем, че стъблото на растителното тяло изпълнява освен транспорти функции, но и конструктивни – носи листата, цветове, плодове и други приспособления на растителното тяло. То, има и растителни видове без стъбло – по-голяма част от тревистите папрати, чернодробните мъхове, и съвсем малка част от дребни паразитиращи покритосеменни растения. Чернодробните мъхове нямат листа и стъбла, но имат прикрепващи органи, като корени т.н. **ризоиди**. Ризоидите са структури в растенията и гъбите, които функционират като корени, служещи за абсорбция.

Интересното при тези и сродните видове растения, че при липса на стъбло, липсва и т.н. проводящата тъкан в тази растителни видове. С други думи през определен период от развитието на планетата Земя е била в недостиг „**светлината сила на привличане**“ и по датировката за времето на появата на тези растителни видове (в случая чернодробни мъхове) можем да съдим за наличието на някакви промени в звездата Слънце, от нашата планетна система (но за това трябва и акъл). Надземно стъбло не развиват голяма част от тревистите папрати (т.н. **Васкуларните растения** (*Tracheophyta*) (наричани също **кормусни** или **висши**)), но те имат приспособено подземно стъбло – коренище.

Нормални фото-синтезиращи листа не притежават някои паразитни и **сапрофитни** (**Сапрофит** е организъм, който използва за храна разлагаща се материя от умрели животни или растения. Сапрофитите имат сапрофитно хранене.) растения, като: Хвощовите, Ефедрите, Аспарагусите и др.

Съществуват и обединени в един голям отдел растения т.н. **цветкови растения** - Anthophyta (от Гръцки anthos – цвят), те се размножават (и) чрез семена. Става въпрос, за **голяма част**, от така наречените Висши растения, които се разделят на две големи групи: 1. Висши спорови растения, към които се отнасят раниофитите, мъхообразните, псиловите, плаунообразните, хвощообразните и папратообразните (тези растения не притежават орган – цвят и се размножават чрез спори, а не чрез семена) и 2. Семенни растения, към които се отнасят **голосеменните** и **покритосеменните** (цветкови) растения. (ние говорим за втората група – цветковите растения). Тези растения притежават **четвърти орган – Цвят** (останалите три, както споменахме са: корен, стъбло и листо). Докато трите органа корен, стъбло и листо осигуряват на растителното тяло индивидуалното съществуване (в определени Природни условия), то цветът служи за неговото полово размножаване, с други думи казано: цветът създава условия за възпроизводството на растителните видове. (Но, както знаете сигнал за половото узряване е наличието на „мокри сънища“)

Нека съсредоточим нашето внимание върху висшите растения и то главно върху тези, които имат цвят и най-вече (понеже това ми е слабост) върху тяхното т.н. опрашване и последвалото размножаване. Какво говори официалната наука, по тези въпроси?: „**Произход на висшите растения**. Въпросът за произхода

на висшите растения **не е окончателно решен**. Няма сигурни доказателства кои са били техните предшественици.....За най-вероятни предшественици на висшите растения се приемат нишковидните зелени водорасли.“^[4]И т.н. и т.н. Нямаме и достатъчно ясни научни данни за произхода на цвета на т.н. висши цветни (голосеменни и покритосеменни) растения. Извинете, като, че ли излъгах.... Съгласно **Nikolay R. Dyakov** (от <https://sites.google.com/site/fieldplantbiology/teaching/plant-biology/plant-systematics>) за Темата „**Цвят и съцветие**“ с помощта на използваните от автора достатъчно авторитетни научни литературни (естествено Американски) източници (Reece et al. 2011. Biology. Benjamin Cummings; Simpson, M. G. 2006. Plant Systematics. Elsevier; Brooker et al. 2011. Biology. McGraw-Hill; и Raven et al. 2005. Biology of Plants. W.H. Freeman and Company) имаме следните данни: „Цветът представлява специализирана клонка, която най-често образува до четири цветни кръга от видоизменени листа (спорофили) наречени цветни части. Това са чашелистчета, венчелистчета, тичинки и плодници. **Чашелистчетата** са закрепени в основата на цвета. Обичайно те са зелени и покриват отвън все още не-разтворилата се пъпка. Навътре от тях са разположени **венчелистчетата**.При всички покритосеменни чашелистчетата и венчелистчетата са стерилни цветни части, което означава, че те не образуват сперматозоиди и яйцеклетки. По-навътре от венчелистчетата се образуват два цветни кръга от плодни (фертилни) цветни части, които формират спорите – това са **тичинките** и **плодника**. Тичинките образуват **микроспорите**, които се развиват до поленови зърна, съдържащи в себе си мъжки гаметофит (да кажем сперматозоид – б.а.).....В плодника се образуват **мегаспорите** и техния продукт – женския гаметофит (да речем яйцеклетка – б.а.).“

Навсякъде в научните текстове за произхода на цвета ще срещнете това: „Цветът представлява специализирана клонка“ или нещо подобно. Сега е малко излишно да напомням, че официалната наука не знае почти нищо за произхода на Висшите растения (виж по горе), но в същото време знае много за произхода на органа – цвят, на висшите растения – от „специализирана

клонка“...Но, пък, да видите как пламенно обясняват произхода и еволюцията на тичинките и плодника (даже има и цветни картинки): „Примитивните тичинки са приличали на листа, образувачи микроспорангии по повърхността си“ и за плодника: „Плодолистите еволюират от листоподобни структури, чиито ръбове са се подвили около семепъпките предпазвайки ги по този начин“. Предполагам, забелязвате, че от една страна съвременната наука твърди, че цвета и неговите части (чашка, венче, тичинка, плодник) са „специализирана клонка“, а в същото време тичинката и плодника произлизат от....“листо“ или „листоподобни структури“. Сега, няма да питам дали да вярвам на „оня си работа“ или на научните текстове. Естествено и научните обяснения за произхода на цвета от „специализирана клонка“ са неточни и неверни, но какво да се прави – това е наука.

Ние продължаваме, с „ненаучни“ текстове:

Стремежа за равновесие в растителните тела (някой може да го каже: и за оцеляване) довежда до появата на **семената** (ето ги и покритосеменни и голосеменни или още цветните растения)

Говорихме по-горе, че: Единствените части от растителните тела, които запазват **енергийно равновесие**, изразено от приблизително постоянна температура и постоянна маса, са **семената** на растителните видове.

Съгласно написаното до тук, както и в двете части на книгата „Мокрите сънища на лечителя-билкар“, фотоните имат различни размери, различна маса и различно поведение (различен брой в пакет фотони – б.а.) в зависимост от тава в състава на коя от другите елементарни частици се намират. Говорихме и писахме, че има и два вида фотони – информационен и силов.

Оказва се, че те не са обикновени частички, а галактики от светлинно заредени частици (световете **K(3)P**), които се отделят от атомите на веществата при взаимодействието им с **фотони**, **електрони** или други елементарни частици (като например: части от космическите лъчи, части от лъчи излъчени от растителното тяло и пр.).

Във втората част на „Мокрите сънища на лечителя-билкар“ показахме и доказахме една Единна Теория на Полето (ЕТП). И, тъй като човешкото тяло е изградено от електрически заредени частици, които са изградени от фотони, следва:

Човешкото тяло е огромно обединение на фотони, с определена конфигурация. ^[5]

Съгласно ПП (Принципа на Подобие): **Растителното тяло е огромно обединение на фотони, с определена (за растителното царство) конфигурация.**

Следствия:

Четири основни части (органи) на растителното тяло: корен, стъбло, листо и цвят е с определена характерна фотонна (светлинна) конфигурация.

Четири различни основни части от тялото на цвета: чашка, венче, тичинка и плодник са с определена, характерна за тях, фотонна (светлинна) конфигурация.

Основните съставлящи елементи (тъкани) от които са изградени основните части на цвета (чашка, венче, тичинки, плодник) са с определена, характерна за тях, фотонна (светлинна) конфигурация.

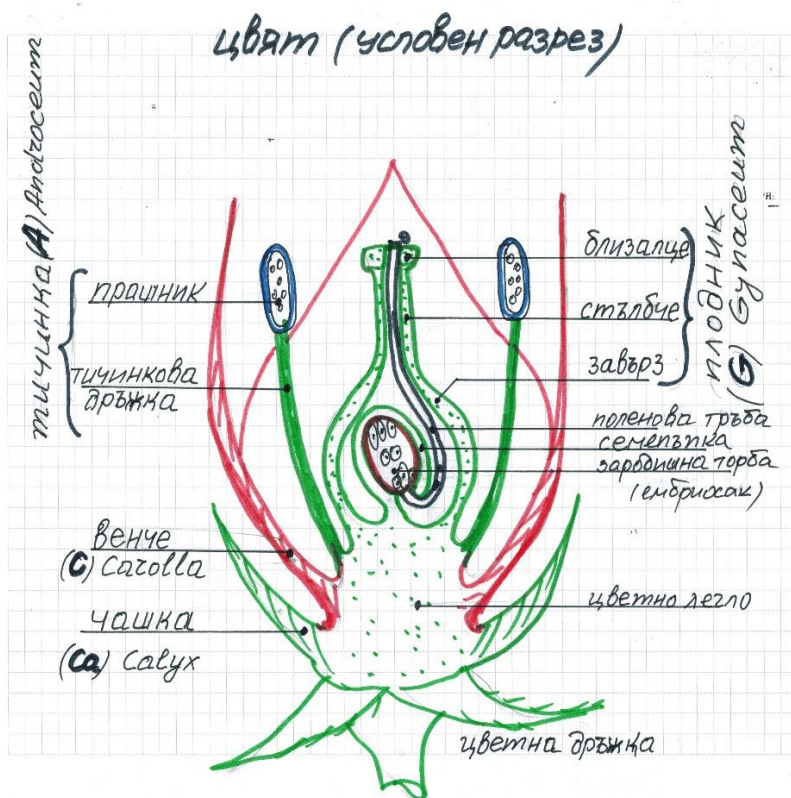
Основните съставлящи елементи (молекули) от които са изградени основните съставлящи елементи (тъкани), от които са изградени основните части на цвета, а са с определена, характерна за тях, фотонна (светлинна) конфигурация.

Е, вече знаем, че молекулите са съставени или изградени от атоми, а атомите от елементарни частици (електрони, протони, неутрони и тук там някои заблудени неутрино, антинейтрино и фотон (да ми свети след мокрите ми сънища)). Показахме и доказахме в предните части на „Мокрите сънища на лечителя-билкар“ , че всичките елементарни частици са изградени отсветлина (фотони) и тук там някое неутрино и антинейтрино. Какво ни остава?

Остава ни да свържем **биологичните** структури и взаимодействия с аналогични (могат да бъдат и подобни – б. а.) и **еднакви** структури и взаимодействия от **квантовите** структури. Или с други думи да отговорим на подзаглавието: „Синергетика на квантовите механизми в биологичните структури“. Което, заглавие в началото беше третостепенно, стана второстепенно, а пък сега, сякаш излиза на повърхността, като основно заглавие. (Може от някой да се приеме, че става въпрос за повърхността на помийна яма – ще видим!)

Все ми се ще да кажа още нещо: - Ако съдим за определено ниво на интелигентност и място в еволюционно развитие на царствата (Минерално, Растително, Животинско и Човешко (макар, че между Животинското и Човешкото царство в определени моменти да няма разлики)) можем с **неудовлетвореност** да констатираме, че Растителното царство е доста по напред от Човешкото царство. Като оценъчен критерий поставям, естествено (от „Мокрите сънища на лечителя-билкар“), **начина на оплождане** в Растителното царство - той е достатъчно по-сложен и по-интелигентен отколкото в Човешкото царство! Да не споменавам, че и образуването на половите клетки при растителните видове е много по-сложно и по-интелигентно отколкото при животинските (човешки) видове! – Айде, айде, ти ни изкара нас човеците-учени простаци и невежи. Чувам леко раздразнен научен глас. – Ние, (не) сме такива! Ние сме много учени. Ти си простак, Канисков и простак ще си останеш... - Ще видите, дали съм простак, когато започна да участвам в дойното оплождане на цветните растения! И, то с квантова си машинария на ЕТП (Единна Теория на Полето)!

2. Цвят. Устройство и функции.

Рисунка 1 - цвят

Малко от науката Ботаника: [6]

Цвят (flos). (Основно разглеждаме покритосеменни растения-б.а.) Цветът според морфологичните пояснения на ботаническата наука представлява „скъсена клонка с ограничен растеж“. Върху тази „скъсена клонка“ (Обяснението и названието „скъсена клонка“ си е чиста „ботанически научна глупост“ повторена многократно, но от уважение към Академик Даки Йорданов, няма да се правя много-много на маймуна, не че не съм, де. – б.а.) в определена последователност са разположени видоизменени листа, неречени още „цветни части“. В последователността на

⁶ Йорданов Даки и колектив, Флора на Н Р България том I, Издание на БАН, София 1963, стр. 41.

изграждането и устройството на цвета могат да се установят опрделени закономерности. **Съществените** части на цвета са тичинките и плодникът, а **несъществените** са чашката и венчето (околоцветник) или простия околоцветник (перигон), когато няма обособени чашка и венче. (Забележка: С уж несъществените части на цвета може да се опише една „цяла наука“ в основата, на която лежи така наречената – формула на цвета! – б.а.)

Във „Флората на България“, както и в други справочни и учебни материали на академично и университетско ниво ще срещнем твърдението, че в зародиша на семето (Цветкови растения) има наличие само на: коренче-зародиш, стъбълце-зародиш и листенца-зародиш. Да! Няма да срещнете информация за наличието на цветче-зародиш – не са ми известни причините за това явление (пропуск) в науката ботаника (Може би защото не всички растения са цветкови, и при ботаническото обследване на семената, са се спирали само на семето на не-цветкови растения? Кой знае?). Въпреки това, в цветът или така наречената нищо не-значеща „скъсена клонка с ограничен растеж“ се извършват достатъчно отговорни и важни по количество и качество процеси: **размножаване, опрашване, оплождане**, образуване на **плод и семе**. Да не споменавам ли, че в тази „клонка“ се образуват и репродуктивните органи: плодник - женски и тичинки – мъжки. Ако, я нямаше тази нищо и никаква „скъсена клонка с ограничен растеж“ няма да ни има и нас, но науката велика не и отделя заслуженото внимание – Защо ли? Кой знае? Да не добавям, че благодарение на цвета и процесите които се развиват в него и около него, се поддържа Живота не само на растителното, но и другите царства – животинско, човешко и минерално (защо пък не)!

Другите части на растителното тяло, естествено не са по-маловажни функции. Например: листенцата фото-синтезират, стъблото (проводящата тъкан) пренася в двете посоки важни вещества, коренът доставя от другите царства необходимите материали и т.н. Но, въпреки всичкото това, ние нямаме тази подреденост и функционалност, да не кажа разумност и интелигентност, както при цвета! Нека продължим още малко (за това сме си говорили в предните части на книгата):

Чашката (Calyx, Kalyx) главно има защитна функция и е съставена от няколко листчета, наречени чашелистчета. Чашелистчетата обикновено са зелени, макар и рядко в някои растителни

видове те да повтарят цвета на венчето – венчевидна чашка (обикновено венчелистчетата са зелени или в нюанси на зелено). Какви други функции изпълнява чашката, освен защитните? – Чашката, със своя зелен цвят подсказва, че фото-синтезира. При оформянето на цветната пъпка, и едновременно оформяне на половите клетки, съответно в плодника и в тичинките, още преди тяхното узряване и готовност за сливане и оплождане (яйцеклетка и спермий) чашката сякаш (може би без сякаш, а направо буди – б.а.) буди диплоидните (2n) зародишни клетки към началните фази на мейоза, към преминаване в хиплоидна (n) структура.

Венчето (Corolla) също има защитна функция (предпазва тичинките и плодника) и е съставено от определен брой венчелистчета. При ентомофилните (насекомо-опрашващите се) растения венчето приема форми, които привличат насекомите за извършване на т.н. кръстосано опрашване. Разнообразни са по форма размери и обогатяване венчелистчетата, като само по изключения са зелени, като чашелистчетата. Според ботаниците антоциана, антохлора и хромопластите придават багри на венчелистчетата. В белите венчелистчетата багрилото отсъства, а има само отражение на всичките светлинни лъчи. Но, какви други функции изпълнява венчето освен защитните – за тичинките и плодника и привличащите - за насекомите опрашители. Някак си от погледа на учените убягва баграта на цветчетата на венчето. Целите усилия на ботаническият свят от тази област на науката, спира вниманието си изцяло към листото и зелените части на растителното тяло, там където се извършва фотосинтезата. А, какво става в клетките на листчетата от венчето – нищо не се казва. Та, в определени периоди от развитието на растителните видове цветовете превъзходат по своята багра, количество и сила фото-синтезиращите части на растението – листата!

Оказва се че, при определяне симетрията на целия цвят най-важна роля играе венчето (уж несъществена част от цвета – според учените - б.а.)! Дори някои учени уботаници считат, че в случая е меродавно устройството и баграта на венчето при определяне на основните и важни характеристики на растителния вид – в това число и лечебните му качества! Мотивировката на това твърдение се крие в неговото (на венчето) голямото разнообразие, устройство и разположение на венчелистчетата. В ботаническата наука има един български ботаник - Професор Борис Павлов Китанов,

които разглежда растителните видове и техните лечебни свойства именно използвайки този подход – баграта на цветчето (венчето) и особености във формата на венчето и семеделите (едносемеделни и двусемеделни). Става въпрос за „Разпознаване и събиране на билки“ Издателство „Земиздат“, София 1987 година. Там⁷, между другото, уважаеми много съвременни учени и ботаници можем да прочетем следното: „По практически съображения са възприети някои положения, които не съвпадат с преобладаващите сега схващания за систематиката на растенията.При разделянето на билките на групи е възприет един практичен, ясно различим белег – **баграта на цветовете** (б.а.).“ Мога да продължа и с още нещо, много важно – вижте авторът, как сам допълва себе си, но същевременно влиза „малко“ в конфликт с официалната ботаническа наука: „Тъй като книгата ще се ползва от хора с различна подготовка и образование (Е, тук, професор Китанов визира мен, без ботаническо и медицинско образование, но все пак ми отваря вратичка към тази наука и раздела и - лечебните растения – б.а.), растенията не са подредени по систематичен ред, като са дадени във „Флората на България“ (т.І-ІІ, 1966-1967 г.) от Н. Стоянов, Б. Стефанов и **Б. Китанов** (това е самият автор Китанов, на тези редове, който критикува сам себе си! – б.а.) и във “Флората на НР България“ (колектив), от която до сега са излезли осем тома (1963-1882 г.).“

Сърби ме езика да цитирам още нещо: „При това заслужава да се изтъкне, че почти всички видове растения, употребявани в съвременната медицина, се използват и в народната медицина, **и то много отдавна** (б.а.). Това показва, че народната медицина в резултат на **многовековен опит** (И на знания, които съвременната наука не притежава и до ден днешен! – б.а.) е установила лечебните свойства на голям брой растения, които постепенно се възприемат и от съвременната медицина.“ И за да не си помислите, че професор Китанов няма привърженици и последователи, и то сериозни ботаници, може да се обърнете към поредицата немски изданията от типа: „Der Kosmos Heilpflanzen-fuhrer“ (може и на интернет адрес: www.kosmos.de). Там лечебните растения са подредени по точно тези признаци, **цвят и форма на венчето**. (Но, да не си помислите, че професор Китанов е заимствал от

⁷ Китанов, Б., Разпознаване и събиране на билки, Земиздат, София 1987, стр.5-6.

германците – нищо подобно, дори напротив!) Та, може би и за тези си мисли и твърдения професор Китанов сякаш е позабравен - не е включен към колектива създаващ „Флората на Народна Република България“ от 1963 година. Но, за сметка на това, аз пък си го включих като съавтор, Него, Борис Ахтаров и Даки Йорданов в „Ботанически речни – основи“, Дуо-В ООД, София, 2015 (Това е трети том от поредицата: „Съкровищницата на Българската народна медицина“)

Да продължим:

Тичинките са обединени в т.н. тичинков апарат (Androeceum), които представлява съвкупността от всичките тичинки на цвета. Всяка тичинка (stamina) се състои от две части: **прашник** – съществена и **дръжка**. Дръжката на тичинката прикрепва прашника върху цветното легло или долната вътрешна повърхност на венчето. Прашникът се състои от прашникови торбички или гнезда с поленови зърна (т.н. цветен прашец) върху тях

(По форма, размери и устройство поленовите зърна (цветен прашец) се отличават с постоянство). Има тичинки прашниците, на които са с друго устройство и в тях не се образуват поленови зърна – стаминодии. Стаминодиите най-често играят ролята на нектарници.

Плодникът (Gynaecium) е централна част на цвета, съставен от един или няколко изменени листа, носещи името плодолисти. Във вътрешността на плодника се развиват една или повече семепъпки, от които след оплождането се получават семена, а целият той се превръща в плод. Плодникът (синкарпен – обикновен плодник) или отделното плодниче (апокарпен - сложен плодник) има три части: 1. яйчник или завръз – долна разширена част на плодника, в което се развиват една или няколко семепъпки, 2. стълбче – над плодника стеснено по-дълго или по-късо, и 3. близалце най-горната, върхна част на стълбчето – върху което близалце попадат и поникват поленовите зърна (цветния прашец).

Броят на семепъпките в синкарпните плодници обикновено е голям. При сборните плодници (апокарпен плодник), най-често всяко едно плодниче (яйчник или завръз) съдържа една семепъпка. При всичките случаи на разнообразие на растителните видове (покритосеменни) семепъпките са прикрепени върху специална тъкан, наречена плацента, която е разположена по различен начин във вътрешността на яйчника: централно или осево

(аксиално), когато семепъпките са прикрепени по една надлъжна ос или в дъното на яйчника (при едногнезден яйчник, получен само от един плодолист) и стенично (париетално), когато семепъпките са прикрепени по стените на яйчника.

В яйчника се образуват една или по-вече семепъпки, които след оплождането и развитието у тях на зародиш се превръщат в семена.

Семепъпка. Всяка семепъпка има две части: дръжка, с която се закрепва към плацентата и ядро (същинска семепъпка). В ядрото на семепъпката се развива зародишната торбичка наречена още ембриосак (в зародишната торбичка се намира яйцеклетка (Във всяка семепъпка има по една женска полова клетка — яйцеклетка.)) и след оплождането – зародишът (оплодената яйцеклетка от оплодителните клетки (спермий) на проникналата в ембриосака поленова тръбица с оплодителни ядра). Семепъпката е обхваната отвън от една или две обвивки (интегумент, интегументи), не напълно затворени на върха, където остава малко отворче – микропил, през което прониква поленовата тръбица с оплодителните ядра (оплодителни ядра или оплодителни клетки (**спермий**)). Поленовата тръбица се получава от поникването на поленовите зърна попаднали върху близалцето в процесите на т.н. „опрашване на цвета“ от насекомите или вятъра.

Още малко от науката Ботаника: ^[8]

Семе (Semen). (Това, което говорихме по горе: Семето е първият етап от зародишния период на семенните растения. Семето съдържа (в зародиш): корен, стъбълце, листенца (тук добавям „на своя глава“ и цвят) и хранителни вещества (минерални соли, белтъчини, мазнини, въглехидрати (*скорбяла*) в семеделите, винаги състоящи се от **триплоидните клетки (3n)**, за които ще говорим в следващите раздели). Семето може да се развива само при подходящи условия (въздух, температура и вода.) Обвивката (Testa), която всяко семе има се получава от разрастването на интегумента (или интегументите). Разрастването и пълното оформяне на семената обвивка е многообразно. В зависимост от това по какъв начин се разнасят (разпръскват, разсейват) семената, по повърхността на семенната обвивка израстват допълнителни различни

⁸ Йорданов Даки и колектив, Флора на Н Р България том I, Издание на БАН, София 1963, стр.52.

израстъци, които спомагат за тяхното по-сигурно посяване и ново израстване.

Тръгваме и продължаваме:

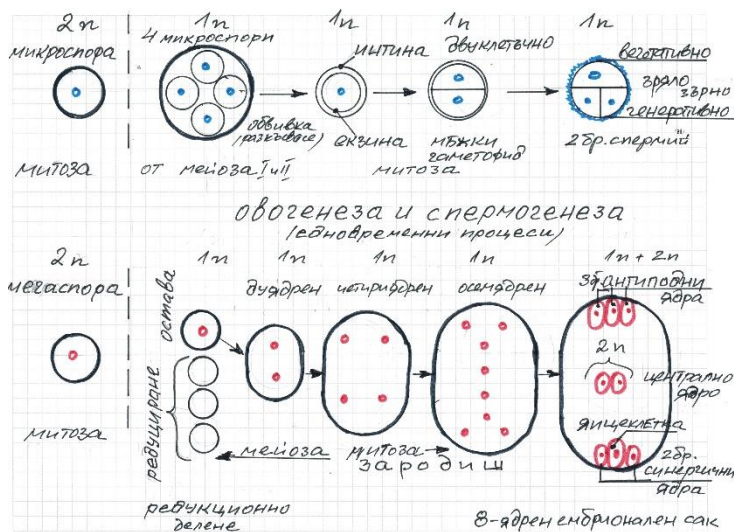
3. Зараждане и развитие на половите клетки в растенията. Квантов механизъм на спермогенеза и овогенезата.

Казват учените, че гаметогенезата е много сложен процес. В структурите на цвѐта се зараждат и оформят мъжки и женски полови клетки – гамети.

При покритосеменните растения образуването на мъжките полови клетки протича в тичинките, а на женските – в плодниците.

Структурата на цвета, както знаете (но, учените не го казват) е в зародиша на семето (там в зародиша е и коренчето, и стъблото и листото).

Нека представим една обобщена схема на едновременните процеси на овогенеза и спермогенезата. (Рисунка 1).

Рисунка 1 – неграмотна на Каписков (пише се двадрен, а не дуадрен)

Естествено различните автори имат различно становище по протичането на **гаметогенезата**. И, ние (аз) за да не остана по назад от тях, също има(м)е свое виждане по този важен въпрос. Няма как, да не Ви направят впечатления няколко факта: **1.** Некоректното преплитане на нормалното делене (митоза) на клетката (обикновено соматична - телесна) с това на половите клетки (мейоза). Забелязва се по схемите за спермогенезата и овогенеза, как след фазите на мейоза (формиране и делене на полови клетки) започва процес на митоза (нормално делене на клетки). За разлика обаче от соматичните клетки – делене на майчината клетка на две нови еднакви клетки, тук, в конкретния случай, не се забелязва **еднаквост** в получените от „деленето“ на клетките нови клетки. Новообразуваните „клетки“, не са еднакви, а, са строго специализирани с конкретни и характерни функции – дори формите и размерите са различни. Да оставим на страна въпросът, че това не са типични клетки, а по-скоро ядърца на клетки. Как, така уважаеми учени си измисляте нови схеми на „нормално“ делене на клетките – без много много да се замисляте, за тези процеси? **2.** Не-много добро впечатление прави и факта за „съединяване“ от учените на двете клетки с хиплоиден набор хромозоми (**n**) в една централна клетка с диплоиден набор хромозоми (**2n**) в процеса на оформяне на ембрионалния сак при овогенезата. Учените разрешават две клетки да правят незаконен секс помежду си преди същинското оплождане на яйцеклетката от спермия – а, пък, на мен ми казват, че съм сексуален маниак! И, ако това е така, то имаме не двойно оплождане - а тройно. Леле мале, троен секс! **3.** Някак си между другото съвременните учени споделят факта, че едновременно с оплождането на яйцеклетката се извършва и процес на „съединяване“ на диплоидната (**2n**) централна клетка с хиплоидна (**n**) клетка (спермий) и получаване на триплоидна структура (**3n**), която да организира натрупването на хранителни вещества в т.н. семенели – необходими за зародиша, и ...спират до тук. Да, ама ние уважаеми учени имаме вече триплоидна структура (**3n**), а това не е шега работа! И тази триплоидна структура си се дели и съществува и ние, като представители на човешкото царство постоянно си я ползваме (Абе, с една дума я ядем!) Ако за вас, този факт, не представлява интерес – то за мен, това, определено е интересно. Дано ми остане време в следващият раздел да поговорим и по този въпрос. **4.** Ще ми се да обърна внимание и на един факт в процеса

на спермогенезата – след образуването на т.н. **тетрада** (4 еднакви, микроспори с хиплоиден (**n**) набор хромозоми) продължавате с „нормално“ делене на клетките (в случая микроспорите) и получавате ...3 нови клетки (2 спермий и 1 генеративна) – къде отиде четвъртата клетка? (Някои автори, като този от показаната схема с източник <http://cleverpenguin.ru/thumb/2/v>, даже не си правят труда да покажат двата спермия, а си карат само с един! Явно, за да избегнат поставените от мен въпроси.)

Нещо като извод: Научната работа, за двойното оплождане на цветковите растения, извършена от руския учен Сергей Гаврилович Навашин (1857-1930) не само, че не е продължена, но не е и обогатена с нови научни данни. Нека видим: през 1898 година (!) открива двойното оплождане на покритосеменните растения.^[9] Явно оттогава са минали вече ..120 години.

Той (Сергей Гаврилович Навашин) работи преимуществено в областите на химия, а също така и в цитологията, биологията и ембриологията и морфологията на растенията. Основно, фундаментално значение има неговото откритие за покритосеменните растения и **тяхното двойно оплождане, с което се обяснява и природата на триплоидния ендосперм (3n)** (Забележка: Това твърдение е от авторитетен източник – „Kordium E. L. Double fertilization in flowering plants: 1898-2008 // Tsitol. Genet. : journal. - 2008. - Vol. 42, no. 3. - P. 12-26“, но сами виждате, че не е състоятелно! Едва ли двойното оплождане може да обясни тази структура на триплоидните клетки. Ако е така, то би трябвало с оплождането да се обясняват всичките други клетки от типа 1 **n**, 2**n**, 3**n** и 4**n** и повече **n**). Полага основите на учението за морфологията на хромозомите и тяхното таксономическо значение. Ученият Навашин е имал щастието да се докосне до друг голям учен, той слуша лекции по физиологии растенията при професор **Тимирязев**, Климент Аркадьевич. (Ще се сетите за ученият Тимирязев, ако ви е позната фотосинтезата. И моля да не се бърка с **Тимирязев**, Аркадий Климентъевич – Аркадий е син на Климент, също е учен, но е физик, философ-марксист и педагог. Бихме искали Тимирязев Аркадий да е продължил делото на баща си, защото и в областите на фотосинтезата след баща му почти нищо не

⁹ Kordium E. L. Double fertilization in flowering plants: 1898-2008 // Tsitol. Genet. : journal. - 2008. - Vol. 42, no. 3. - P. 12-26

е добавено! Но, „что делат“, такъв е животът Климент Аркадьевич. Ще ми се да кажа и още нещо, като утеха за бащата на Аркадий - Аркадий е върл противник и „отрицател“ на Теорията на относителността и квантовата механика! И, може би, именно тук се крие причината за не продължаване делото на сина от бащата в процесите на фотосинтезата. Така показаните квантови механизми и така построената Теория на относителността не прилягат на процесите извършвани в растителната клетка. И, аз бих се радвал, ако с корекциите нанесени от мен в Теорията на относителността и в квантовата машинария, с цел „прилягане“ на квантовите структури към биологичните съм успял да реша този „научен проблем“! Това беше между другото, уважаеми учени – да не се чудите защо и откъде съм почнал с „мокрите си сънища“ - б.а.).

Пак забележка: Оттогава (Тимирязев-Навашин), досега (Университет, БАН) – нищо ново под „научното“ Слънце, и на Изток и на Запад (САЩ-Русия).

Спермогенеза (Схема 1):

Тичинката има особена структура – тичинка, тичинково дръжка, четири прашникови камери (торбички).

В определено време в **тъканите на прашеца** се формира **клетка**, достатъчно голяма отличаваща се от останалите клетки, Тази клетка има двоен набор от хромозоми (**2n**) – **диплоидна**. Клетка още се нарича майчина клетка на прашеца – **микро-спорова** (за разлика от женската клетка, която се нарича **макро-спорова**) Нататък: протича процеса на редукиционно деление **митоза**, и се образува **тетрада** (четворна структура) оградена от полизахаридна обвивка (тетраиден микросбор), в които имаме **четири клетки**, всяка една от тях е хиплоидна (**n**). След това обвивката **се разкъсва** и четирите **микро-спорни** клетки стават самостоятелни. Във всяка самостоятелна микро-спорова клетка е се образуват **две обвивки**: 1. Вътрешна **интина** – тънка и 2. Външна груба плътна, с голямо количество израстъци **екзина**. След това в така образуваната микро-спорова клетка ядрото започва да се дели – и от този момент ние имаме работа с **двуклетъчно** прашниково зърно, в което се запазват **двете обвивки** вътрешната – тънка и външната – груба. Едното ядро носи наименованието **генеративно**, а другото ядро носи названието **вегетативно**. Това е двуклетъчно прашниково ядро или още наречено – **мъжка**

гамета. Следва деленето на клетката и генеративното ядро се дели на две и се образуват **три** клетки, - **вегетативната клетка се запазва** и се образуват **две** нови клетки (от деленето на генеративното ядро) – наречени спермий, неподвижни сперматозоиди. Това вече е зряло **прашниково зърно**.

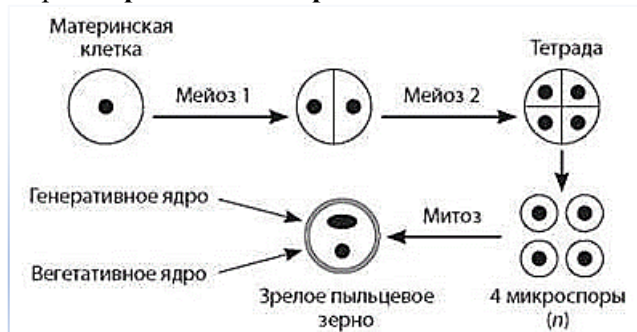

Схема 1^[10]

Овогенеза (Схема 2):

Едновременно с този процес се извършва и един друг процес в **завърза** (семе-завърза или семе пыпката) – формиране на женските клетки - гамети.

Всичкото това започва по много сходен начин. Започва да се формира майчината клетка, наречена майчина клетка или **мега-спорна клетка**. Тази клетка има също **двоен** набор от хромозоми (**2n**) и също е диплоидна. Тя започва да се дели – извършва се процеса на редукционно делене-**миоза** и се образуват четири нови клетки – четири хиплоидни (**n**) мега-спори. От тези четири мегаспорови клетки, три бързо умират (**Защо?** – Науката мълчи, простакан Канисков няма да мълчи) и остава само една мега-спорна клетка – хиплоидна (**n**) мега-спорна клетка. Ядрото на тази мега-спорна клетка се дели и самата мегаспорна клетка нараства. Образува се двуйдрена зародишна торбичка – клетка с две ядра. По нататък тези две ядра, в зародишната торбичка - се делят още веднъж – структурата се увеличава, зародишната торбичка става по-

¹⁰ <http://cleverpenguin.ru/thumb/2/vTmcVqCsJyBHPBmPbxX4uA/r/d/image010.jpg>

голяма и се образува четири-ядрена зародишна торбичка. След това още веднъж се провежда процеса на делене на ядрата и се образува осем ядрена зародишна торбичка. В последствие **две от полярните ядра се сливат** в центъра на зародишната клетка и всяко от ядрата образува своя ядрена самостоятелна обвивка. И се образува след това структура наречена зряла зародишна торбичка (**ембриосак**) състояща се от **седем клетки**. В центъра на зрялата зародишна торбичка имаме ядро което е образувано от сливането на **две полярни ядра**, то се нарича централно ядро и в него набора от хромозоми е две ((2n)). Всичките останали клетки в зародишната торбичка (ембриосака) се разполагат полярно около това централно ядро. В единия полюс се формират **една яйцеклетка** и две спомагателни синергични клетки (синергични – взаимно-помагащи си), а на другият полюс се разполагат три клетки (антиподи?), които отговарят **за връзките с цялото растение** – и за да може тази цялата структура да се захрани – получаване на хранителни вещества (Като, че ли фотосинтезата се извършва само и единствено за тези процеси?). Яйцеклетката служи за бъдещото оформяне на новия организъм.

Другите две клетки (синергичните) до яйцеклетката изработват особени химични вещества и помагат на спермийте (неподвижни сперматозоиди) да се ориентират към **яйцеклетката** и към **централната клетка**. [При така „появилите“ се **синергични** клетки (**A!** Ама, за това ли, имаме подзаглавие: **синергетика на квантовите механизми в биологичните структури**, в книгата „Мокрите сънища на ...“)? - даваме пояснение на термина: **Синергия** (от гръцки. συνεργία — сътрудничество, съдействие, помощ, съучастие, съобщничество; от гръцкото σύν – заедно с, друго - гръцко. έργον - дело, труд, работа, (въз)действие) - усиливащ ефект от взаимодействията на два или повече фактора, характеризиращ се с това, че съвместното действие на тези фактори **съществено превъзхожда простата сума** от действията на всеки едни от факторите.]

Трите антиподни клетки в ембриосака отговарят за осъществяване на непрекъснати връзки с частите (корен, стъбло и листа) на растителното тяло (растението). Също се казва, че тази връзка на трите антиподни клетки с растението осигурява хранителни вещества за растежа и функционирането на клетъчната структура на ембриосака. Тук ми се иска да добавя, че тези три

клетки малко или много оказват значително влияние върху процесите на формиране на определен тип Биологично Активни Вещества (БАВ) в даден растителен вид. И, от тук се определят характерните лечебните свойства на всеки отделен растителен вид!

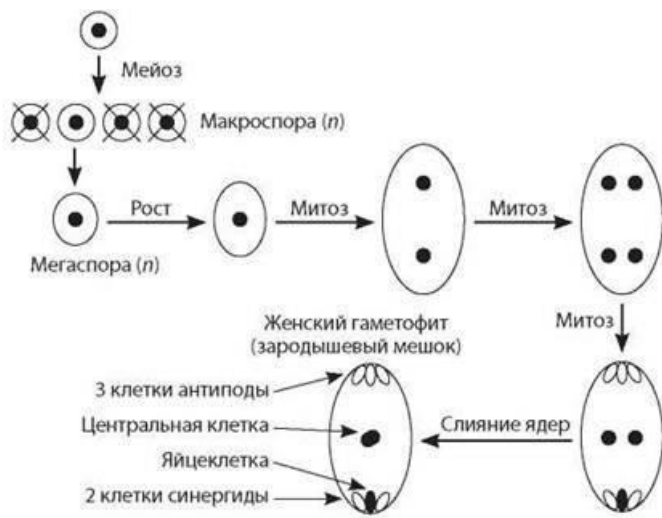

Схема 2^[11]

При експеримент на отделяне (унищожаване, ако щете умъртвяване) на двете **синергични** клетки (от двете страни допрените клетки до яйцеклетката), тогава прашниковото зърно не прораства. (става въпрос за мъжките полови клетки) С една дума спира процеса за по нататъшно оплождане. Това означава, че двете синергични клетки са в непрекъсната връзка с процеса на образуване на мъжките полови клетки. (През, тези двете клетки „преминават“ двата спермия и те ги разпределят, единият спермий отива и опложда яйцеклетката, другия се отправя към централното ядро, и там започва процес на усилено делене на клетките.)

Едновременно извършване на процесите на образуване и формиране на мъжките и женските полови клетки в растителните видове (цветни растения) говори, че има непрекъсната връзка и между тези два процеса. Влиянието на елементите образувани в

¹¹ <https://ds04.infourok.ru/uploads/ex/0f7a/00061671-f4a7546b/img58.jpg>

процеса на спермогенеза и овогенеза върху цялото растително тяло, пък ни говори, че тези процеси съвсем не са прости (като мен - б.а.). И, все ми се ще да кажа и докажа, че тези два процеса (спермогенеза и овогенеза), като процеси в Микрокосмоса, имат аналог в аналогични процеси в Макрокосмоса! (За това малко по-късно! – б.а.)

Сравняване на двата процеса: спермогенеза и овогенеза при животните (човека) и при растителните видове (цветните растения).

И, на първокласниците (Които всяка година стават все по-малко и по малко. – Защото отиват направо във ВУЗ-овете - бе простак! Чувам вик от Просветното министерство...) им става ясно, че спермогенезата и овогенезата при растителните видове (покритосеменни и голосеменни) е доста по-сложна, отколкото при животните и човека. Не ми се ще отново да повтарям, че за степента на интелигентност на даден вид се съди по неговите подготвка (мокри сънища) и извършване (полов процес) на оплождането... Нека разгледаме двете схеми (Схема 3 и Схема 4) и сами да си направим коментари.

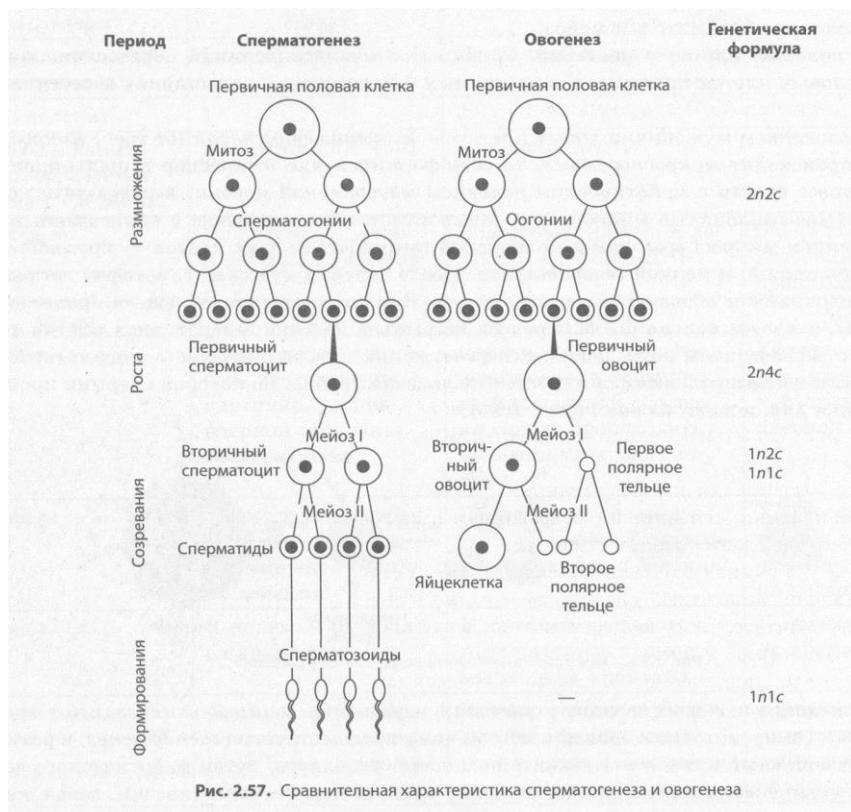

Рис. 2.57. Сравнительная характеристика сперматогенеза и оогенеза

Схема 3^[12]

¹² https://ds05.infourok.ru/uploads/ex/0bb0/0006744f-3e6985a9/3/hello_html_1f7d1412.png

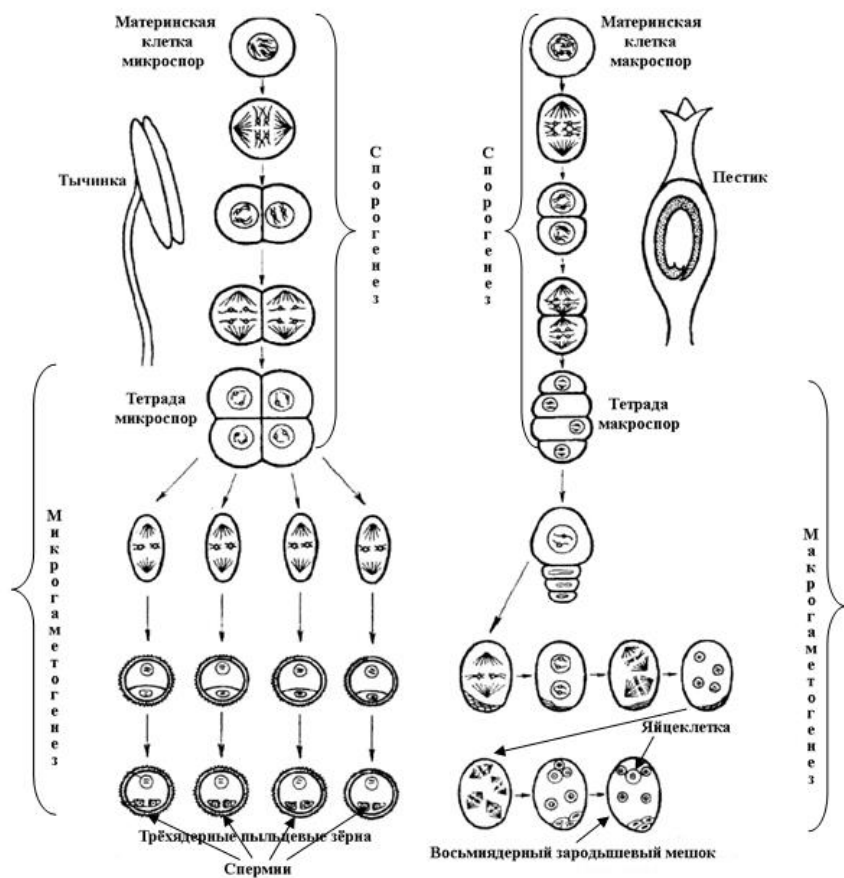

Рисунок 11 – Сравнительная схема развития мужских и женских половых клеток цветковых растений

Схема 4^[13]

¹³ <https://pandia.ru/text/77/417/images/image025.png>

Квантов механизъм в процесите на спермогенеза и овогенеза.

Да си припомним от първа и втора част на „Мокрите сънища на лечителя-билкар Васил Канисков“ за квантите на живота и за специфичното делене на клетките (мейоза). Какво говорихме? (То като, че ли, си говорих сам!)

„Следствие 3: В процесите наречени **Мейоза** (специфичен вариант на деление на клетките) всичките новосъздадени клетки $((f + s) \rightarrow (f + f_1) + (s + s_1))$ функционират до определен ред – остава да определим техният вид, съгласно биологическите принципи в науката (Опа!-Това животно има ли го?).

Извод III: Показаните процеси, в начините на делене и образуване на клетките имат квантов характер и подлежат на обработка с методите на квантовите теории от физиката.

Следствие (обобщено): Показаните схеми, процеси и математически изрази, през специфичен математически апарат (математика на безкрайно малките - б.а.), дават пътя към приравняване и бъдещо изследване на биологичните структури към квантовите механизми във физиката. **Абе, това не е ли ЕТП и в биологичните структури?“**

(Какво удоволствие е да цитираш, сам себе си, подобно на садо-мазо в секса.)

Всичкото това, и още нещо, го написахме в раздел 12 **„Квантов механизъм, ЕТП (Единна Теория на Полето) и принципа на подобие (ПП) в процесите на митоза („нормален“ вариант на деление на клетките) мейоза (специфичен вариант на деление на клетките) и гаметогенеза (формиране на специализирани полови клетки).“** от втората част на „Мокрите сънища на лечителя-билкар Васил Канисков“ (Възможно е да я има и на книжния пазар, но това зависи от половата ми принадлежност.) и сега му дойде момента да го приложим детайлно.

Говорихме, също че: „Гаметогенеза или пред-зародишно развитие, е процес на образуване на полови клетки, или гамети. Тъй като в хода на гаметогенезата специализацията на яйцеклетките и сперматозоидите протича в различни направления (!? – б.а.), обикновено различаваме два процеса овогенеза и сперматогенеза.“ Виж втората част на „Мокрите сънища на лечителя“ в раздела : **„11. Квантов механизъм в деленето на клетките. Митоза. Гаметогенеза и мейоза.“**

Тези две различни направления в специализацията на половите клетки е необходимо да покажем!

Да си припомним още:

Когато животът ($\sum GF(K(n)P)$) във функционален квант на живота ($GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) = F = f$) се удвои, тогава той се дели на три кванта на живота:

1. Възстановява се старият квант (функционален) на живота :

$$GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) =$$

$$F = f$$

2. Възниква нов функционален квант на живота:

$$GF1(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) =$$

$$F_1 = f_1$$

3. Възниква нов самостоятелен квант на живота:

$$GW1(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) = S_1 = s_1$$

Клетките се делят. След деленето на клетката, официалната наука казва, че се появяват или създават две нови клетки. Когато този процес носи названието **Митоза**, от една клетка се създават, чрез делене, две нови клетки идентични с първоначалната клетка – и нищо друго не се казва.

Но, има неща **неизяснени** и от Васил Манев, и от съвременните учени, Те: 1. **Не спират на определен етап** (интервал от време) **деленето на клетката!** 2. По никакъв начин не показват поне **някакво малко различие** (Васил Манев го показва, но, без да продължи в тази посока.) **в получените две нови клетки**, както между тях, така **и в първоначалната клетка**. (Да не употребявам изрази като майчина и дъщерни клетки.) 3. Нито един от тях, не се опитват да приравнят в процесите на овогенеза и оплождане квантовите структури към биологичните.

След като клетката има способността да се дели, то това означава, че в нея има два кванта на живота и поне единият от тях може да се дели (В него има Живот!).

Според квантовите анализи на живите структури и Живота в тях основните ($GB(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GB(K(n)P) = B = b$) и функционалните кванти ($GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) = F = f$) на живота могат да се делят.

Но, квантите на живота, които управляват живите организми, не се развиват в клетки. Те са притежание на най-висшия, челен вид. Става въпрос за основните кванти на живота $GB(K(n-$

$1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GB(K(n)P) = B = b$ Квантите на живота, които са изчерпали възможностите си за самостоятелно раз-
витие се нуждаят от клетките, както и клетките на живите орга-
низми не могат да съществуват без квантите на живота. Тук става
въпрос за функционалните и самостоятелните кванти (f и s)
на живота, които са притежание и ръководят жизнените функции
на клетките (минерали, растения, животни и хора):

$$GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) = F = f$$

и

$$GW(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) = S = s.$$

Оказва се на практика, че след деленето на клетката:

- В едната клетка остава старият функционален квант на жи-
вота

(f) и новият самостоятелен квант на живота (s_1). Формира
се нова клетка с функционален и самостоятелен квант на живота
от вида – ($f + s_1$)

- В другата клетка остава новият функционален квант на жи-
вота (f_1) и старият самостоятелен квант на живота (s). Формира
се нова клетка с функционален и самостоятелен квант на живота
от вида – ($f_1 + s$)

До тука, добре! Само, че ако продължим процесите на делене
на клетките малко ще озорим органите и системите, както и физи-
чески изявените тела – те ще станат много по-големи и от плане-
тата Земя!

**Основните (b) и функционалните (f) кванти на живота се
размножават.** ^[14]

**Самостоятелните (s) кванти на живота не се размножа-
ват.** ^[15]

Веществото от което са изградени протоните и електроните
се нарича енергия на нашия свят. ^[16]

За нас квантите на живота са енергията (веществото, от което
се изграждат протоните и електроните) ^[17]

14 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив
2013, стр. 312

15 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив
2013, стр. 312

16 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив
2013, стр. 313

17 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив
2013, стр. 313

Следователно:

1. Квантите на живота са суми от подредени по определен начин и сбор електрони и протони. (p_1^1 и e_0^{-1})

2. Веществото от което са изградени електроните и протоните е всъщност светлина (силови и информационни фотони) и неутрино и антинеутрино (който съединени по определен начин, също са фотони).

Да си припомним структурата на електрона и протона, както и ЕТП (Единната Теория на Полето):

За протона: $p_1^1 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + \nu_e$

За електрона: $e_0^{-1} \rightarrow \nu_e + \gamma_3 + \nu_e^-$

Да запишем за неутрино и антинеутрино:

$$\nu_e + \nu_e^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3$$

Забележка: Самостоятелно неутрино и антинеутрино само в изключителни случаи влизат във взаимодействия с другите елементарни частици. (Виж в предните части на „Мокрите сънища.....“ за свойствата на неутрино). Като взаимодействието от вида $\nu_e + \nu_e^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3$ е обратимо.

Обединението на всички кванти на живота, които участват в изграждането на един индивид, ще наричаме енергийно тяло на индивида.^[18]

Следователно:

1. След като, квантите на живота са разумен сбор и подходяща подредба от електрони и протони. А, веществото, от което са изградени електроните и протоните е светлина. То, енергийното тяло на индивида (минерал, растение, животно и човек) е структурирано по определен начин от светлина – фотони.

Атомите, които се натрупват във вид на органични молекули около квантите на живота, които изграждат енергийното тяло на индивида, ще наричаме материално тяло на индивида.^[19]

Следователно:

1. След като молекулите са изградени от атоми, атомите от елементарни частици протони и електрони. То, тогава и

18 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив 2013, стр. 320

19 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив 2013, стр. 320

материалното тяло на индивида (минерал, растение, животно и човек) е светлина – фотони.

2. Разликата между енергийното тяло и материалното тяло на индивида трябва да се търси в наличието и начина на функциониране на квантите на живота.

Без квантите на живота, клетките са мъртви. ^[20]

Следователно:

1. Квантите на живота определят начините за еволюционни преходи между индивидите и Царствата (Минерално, Растително, Животинско и Човешко - царства).

2. Квантите на живота определят начините за преходите между разнo-измеримите светове и полета във Вселената. (Става въпрос за така наречените от съвременните учени и духовни водачи процеси, уж, на смърт и раждане.)

На определен етап от развитието си ...квантите на живота прихващат към себе си **протони** (от тях те получават необходимата **топлина**) и **електрони** (от тях те получават необходимата **суровина**). Така около квантите на живота възниква органично вещество на световите **K(0)P** (нашият свят, с четирите царства – минерално, растително, животинско и човешко. А, защо не Ангелски и Архангелски царства?) и възникват първите най-нисши живи организми на световите **K(0)P**. ^[21]

Следователно (малко Революционно, т.е. налудничаво ще прозвучи):

1. В квантите на живота (основни, функционални и самостоятелни) имаме наличие на база $\sum GN(K(n)P)$, в която са развива живот. Тази база трябва да съдържа „суровини“ или по-точно **електрони**.

2. При развитието на какъвто и да е вид живот в квантите на живота се извършват процеси съпроводени с приемането или отдаването на топлина (Та даже, и за поддържане на температурното равновесие в материята на Вселената! – Абе, това не е ли, че Вселената е Жива?). Този живот трябва да обменя и да притежава и **протони**.

20 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив 2013, стр. 320

21 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив 2013, стр. 313

3. Съществуването на самостоятелен квант на живота, който е само база, показва, че **електроните могат да съществуват и самостоятелно.** (Физическата реалност показва, че това е така - имаме свободни електрони! Те май изграждат и електро-магнитното поле, а?)

4. Съществуването на живот в базите на живота на квантите на живот показва, че имаме наличие и на **протони** (топлина). **Обаче, аз, с досегашните си знания и опит, не мога да твърдя, че протоните могат да съществуват самостоятелно, в биологичните структури!** (Въпреки реалното съществуване на световите **K(2)P – Протони.**)

Забележка: Както знаете, съвременните учени разкарват от двете страни на мембраните (например: талакоидната) в растителните и други клетки (биологични структури) **...свободни протони!** Също в процесите наречени Цикъл на Калвин, Цикъл на Кребс и прочие Цикли (биологични структури) ми се разкарват **свободни протони.** Да не говорим, че протоните излизат като зайче от цилиндър на фокусник в енерго зависимите процеси, както и в процесите наречени фотолiza на водата (Пак отидохме където трябва! Абе, водата да не и тя - биологична структура???)**.** И, учените, си преобразуват и преструктурират процесите за получаване на органични вещества (биологична структура) от неорганични, все благодарение на техните си „свободни“ протони. **Даже на много места без много да се обясняват (на нас глупаците, по точно на мен глупака-изпърдушник) приравняват атома на Протий със свободен протон (Този факт го дискутирах в предните две части на „Мокрите сънища на...“, но никои не ми обърна внимание. Пак, защо ли да ми се обръща внимание - Кой съм аз? Един пето-разряден дребен чиновник на Патентно бюро в Берн.)**

Индивидите с основни и функционални кванти на живота са **мъжки индивиди.** Индивидите със самостоятелни кванти на живота са **женски индивиди.**

(Забележка: За реброто на Адам, сте чували, предполагам...)

Да видим какво означава израза $\sum GN(K(n)P)$, които при- съства и в трите кванта на живота основен (**b**), функционален (**f**) и самостоятелен (**s**)?

Изразът $\sum GN(K(n)P)$, е **БАЗА** на съответните кванти на живот основен (**b**), функционален (**f**) и самостоятелен (**s**). В тази

база $\sum GN(K(n)P)$ се развива съответният вид живот на основните (живот в основен квант на живота $\sum GB(K(n)P)$) и функционални (живот във функционален квант на живота $\sum GF(K(n)P)$) кванти на живота.

Следствие: Без електрони няма живот. Електроните са изградени от светлина. **Без светлина няма живот.**

В самостоятелните кванти на живота $GW(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) = S = s$ не се развива живот, те са само база в която може да се развива **Живот**.

Съвършенството на живота изисква **базите** на квантите на живота да се удължават, когато **животът** в тях се увеличава, с цел да се осигурят оптимални условия за неговото развитие и да се **делят**, когато **животът** в тях се **удвои**. Базите се делят, но не се размножават! **Размножават** (не на всеки му е дадено да участва в размножителни процеси, т.е. да прави секс) **се основните и функционални кванти на живота, в които има живот и бази в които се развива съответният вид живот.**

Самостоятелните кванти на живота ние приравнихме към женските индивиди, респективно към женските полови клетки.

Сега да си поговорим за.... квантов секс! Стигат ми толкова много мокри сънища! (Ето уважаеми учени моят научен принос: Въвеждам във вашето научно познание нова понятие „**квантов секс**“. Моля не ми го крадете. Или, ако го откраднете поне ми оставете инструмента....)

В самостоятелните кванти на живота, през определени интервали от време (съвсем малка част от секундата, колкото да се оплодят), навлиза живот от основните и функционалните кванти на живота (които са около тях) и той извършва в тях настройки, които изискват външна намеса. ^[22] (Виждате колко е внимателен с изказа си Васил Манев, а не като мен – квантов секс, та квантов секс!)

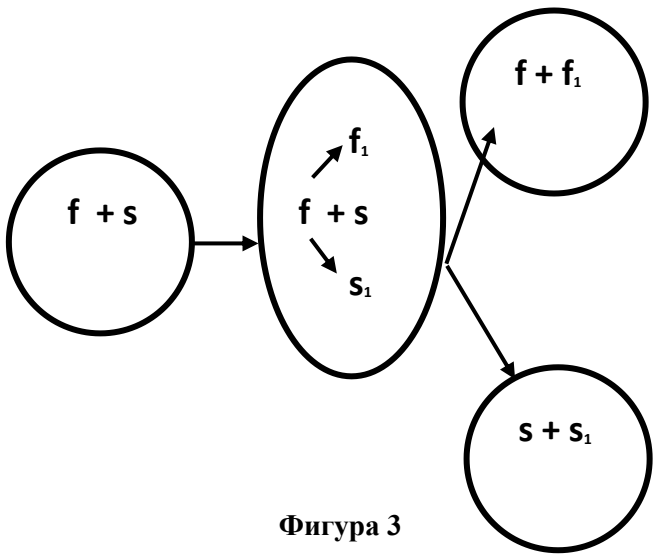
И, още:

Когато самостоятелните кванти на живота са в контакт с функционалните кванти на живота, те се изравняват с тях, тъй като животът, който се развива във функционалните кванти на живота, през определени интервали от време (които са много малки)

извършва настройки в тях.^[23] (И тук, виждате, колко е внимателен с изказа си Васил Манев, а не като мен – квантов секс, та квантов секс!)

Съществуват: **Двете различни направления в специализацията на половите клетки.** (това също не се знае и не се дискутира от съвременната наука – б.а.)

Отново ползваме, част от материала в раздел: 12 „**Квантов механизъм, ЕТП** (Единна Теория на Полето) **и принципа на подобие**.....

Фигура 3

						11
					f+f₁	10
					f₁+s₁	9
					f₁+f₂	8
				f+f₁	s₁+s₂	7

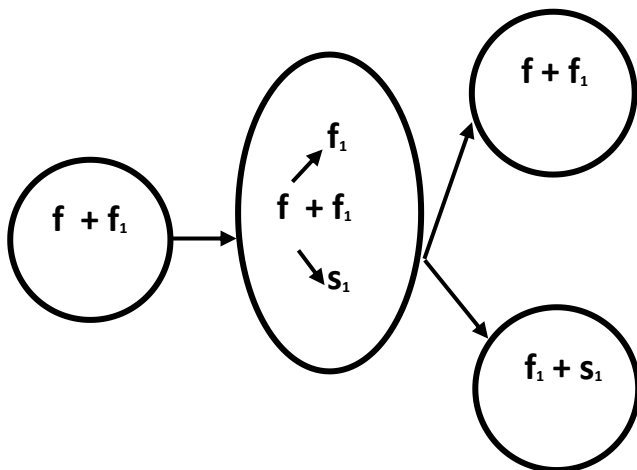
23 Манев, Васил., Единство и развитие на Вселената, Издателство „Вион“, Пловдив 2013, стр. 311

<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; width: 60px; height: 60px; display: flex; align-items: center; justify-content: center; margin: 10px;"> f+s </div>				f₁+s₁	f₁+f₂	6
				f₁+f₂	f₂+s₂	5
			f+f₁	s₁+s₂	s₁+s₂	4
			f₁+s₁	f₁+f₂	f₁+f₂	3
		f+f₁	f₁+f₂	f₂+s₂	f₂+s₂	2
	f+f₁	f₁+s₁	s₁+s₂	s₁+s₂	s₁+s₂	1
	s+s₁	s+s₁	s+s₁	s+s₁	s+s₁	1*
						2*
A	B	C	D	E	F	

Таблица 3

За **овогенезата** (образувани на яйцеклетката) оставяме този трети вариант на специфично делене на клетките. (**Фигура 3** и **Таблица 3**). По-горе в текста утвърдихме мнението, че женските индивиди, респективно женските полови клетки, респективно самостоятелните кванти на живота не се делят – размножават, а се делят при увеличаване на броя на индивидите или съвършенството на живота го изисква това делен – без размножаване.

За **спермогенезата** (образуване на спермий – в растителните видове говорихме, че спермий това са неподвижни сперматозоиди) от определено място (**f+f₁**) продължаваме с познатия вариант на делене на клетките (мейоза). Всъщност поради факта, че мъжките индивиди, респективно мъжките полови клетки, респективно функционалните кванти на живота се делят преминаваме към делене на клетките, но в рамките на вече специализираните полови клетки! Нека покажем за какво иде реч в Таблица 4 и Фигура 4:

Фигура 4

<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; width: 40px; height: 40px; display: flex; align-items: center; justify-content: center; margin: 10px auto;"> f+s </div>						11
					$f+f_1$	10
					f_1+s_1	9
					f_1+f_2	8
				$f+f_1$	s_1+s_2	7
				f_1+s_1	f_1+f_2	6
				f_1+f_2	f_2+s_2	5
			$f+f_1$	s_1+s_2	s_1+s_2	4
			f_1+s_1	f_1+f_2	f_1+f_2	3
		$f+f_1$	f_1+f_2	f_2+s_2	f_2+s_2	2
	$f+f_1$	f_1+s_1	s_1+s_2	s_1+s_2	s_1+s_2	1
						1*
	$s+s_1$	$s+s_1$	$s+s_1$	$s+s_1$	$s+s_1$	от табл. 3
	A	B	C	D	E	F

Таблица 4

Предлагам, да обърнем внимание на спермогенезата представена на Таблица 4 и Фигура 4. Отново напомняме, че деленето, по скоро нарастването на клетките е специфично при мейозата. Първо имаме наличието на хиплоиден (**n**) набор клетки. Това автоматично означава, че в структурата на клетките съдържанието на функционални $GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) = F = f$ и самостоятелни кванти $GW(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) = S = s$ на живота е **по-особено**, за разлика от клетките, които се развиват, размножават и делят в процесите на **митоза**. (нормално делене и размножаване на клетки).

На мен все ми се ще да напиша нещо такова за функционалните кванти на живота: $GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + S = F = f$.

От Таблица 4 (ред 1, колона B), взимаме квантите на живота представени по този начин ($f + f_1$). както и да ги обръщаме това са функционални кванти на живота f и те могат да се делят. Да, в конкретния случай, функционалните кванти на живота от вида f

могат да се делят, защото има **база** (**s**) която може да се удвоява и да се дели и от там функционалният квант на живота също се дели. Но функционалният квант на живота от вида (**f₁**), в ред **1**, колона **B**, не може да се дели – неговата база (**s₁**) я **няма** – Тя е участвала в процесите на формиране на женските полови клетки или на самостоятелен квант на живота от вида (**s + s₁**). Това е записано от **Таблица 3**, в колонка B на Таблица 4, през няколко реда отдолу. Функционалният квант на живота (**f₁**) може да се дели когато си получи базата (**s₁**) и това става в следващият етап от формирането на половите клетки (ред **1**, колона C). Ние (Природата!) спираме процесите на развитие на квантите живота при формирането на мъжките полови клетки в ред **1,2, 3 и 4** колона **D**.

f+f₁
f₁+s₁
f₁+f₂
s₁+s₂

Това отговаря на стадия на пълно развитие на спермийте при микрогаметогенезата на цветните растения. Тогава, когато, имаме оформени и готови за оплождане два броя спермий и едно вегетативно ядро, чрез което ще си поправяме път през стълбчето на плодника за да достигнем яйцеклетката и централната клетка. (За да извършим сложното двойно оплождане! – Като виждате, и аз **участвам** активно в тези процеси. Дума да няма друга!)

Нека сега да обърнем внимание на овогенезата представена на Таблица 3 и Фигура 3. Отново напомняме, че деленето, по скоро нарастването на клетките е специфично при мейозата. Първо имаме наличието на хаплоиден (**n**) набор клетки. Това автоматично означава, че в структурата на клетките съдържанието на функционални $GF(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) + \sum GF(K(n)P) = F = f$ и самостоятелни кванти $GW(K(n-1)P) = \sum GN(K(n)P) = S = s$ на живота е по-особено, за разлика от клетките, които се развиват, размножават и делят в процесите на **митоза**. (нормално делене и размножаване на клетки).

Ние (Природата!) спираме процесите на развитие на квантите живота при формирането на женските полови клетки в ред **1*,1,2, 3, 4, 5, 6 и 7** колона **E**.

$f+f_1$
f_1+s_1
f_1+f_2
s_1+s_2
f_1+f_2
f_2+s_2
s_1+s_2
$s+s_1$

Това отговаря на стадия на пълно развитие на яйцеклетката при мокро-гаметогенезата на цветните растения (пълно оформяне на зародишния сак.). Тогава, когато, имаме оформени за оплождане от единия спермий яйцеклетка, а от другият спермий - централното ядро. И, при наличието, от двете страни на яйцеклетката на две синергични клетки и срещуположно на тях, три антиподни клетки. За да извършим сложното двойно оплождане! (– Като виждате, и аз **участвам** активно в тези процеси. Дума да няма друга!)

На мен все ми се ще да напиша още нещо: **1.** Клетките или по-точно клетъчните ядра с набор от кванти на живота от типа $(s_n + s_{n+1})$ са (притежават) бази, в които може да се развие живот, но не са живот. **2.** Клетките или по-точно клетъчните ядра с набор от кванти на живота от типа $(f_n + f_{n+1})$ са (притежават) живот, но живота в тях може да се развие при наличие на бази за развитие на живот от вида $(s, s_n, s_{n+1}, ...)$. Навсякъде $n = 0, 1, 2, 3,$ **3.** Клетките или по-точно клетъчните ядра с набор от кванти на живота от типа $(f_n + s_n)$ са (притежават) живот, и живота в тях развива и дели при удвояването на базите s за развитие на живота.

Остава да видим, как функционалните и самостоятелните кванти, тяхното размножаване и деление се вписват в биологичните структури на овогенезата и спермогенезата. Ще се опитаме да стигнем и до процеса оплождане, пък да става каквото ще става!

Нека приложим ПП (Принципа на Подобие) и ЕТП (Единната Теория на Полето) в процесите на оплождане (Схема 5):

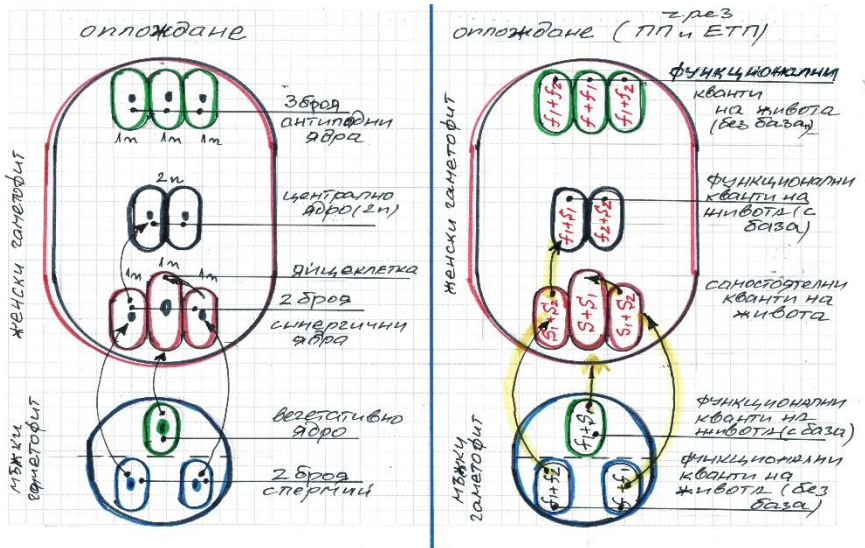

Схема 5— неграмотна на Каписков

1. Представяне развитието на мъжките полови клетки - гамети (да кажем поленови зърна), чрез квантите на живота. (От Таблица 4.)

$f+f_1$
f_1+s_1
f_1+f_2
s_1+s_2

Да започнем „не-научно“ да „нагласяме“ ядрата към квантите на живота в зрялото поленово зърно, когато имаме две спермий (генеративно ядръце) и едно вегетативно ядръце, което ще преправя пътя на спермийте към яйцеклетката и централното ядро! За да започне така бленуваният от мен процес на двойно оплождане! (Тъкмо си представях, какво ли ще ми е усещането в този процес на двойно оплождане, когато се сетих, че аз няма да го изживея (като мъжки организъм) – това усещане, а ще го изживее женския организъм, който притежава такова ембрионално сакче! – Това, между другото го казвам.) Нека за благозвучност

да почнем с вегетативното ядръце. Учените настояват, че то е (n – хиплоидно). Аз, малко, се съмнявам в техните приказки, ама нищо – ще видим. Това ядръце (вегетативното) трябва да може да расте и да се придвижва в стълбчето на завърза. За да достига до ембрионалния сак, му трябва сили за процесите на делене нарастване и придвижване. Т.е., то, трябва да има вида ($f_n + s_n$) или по точно ($f_1 + s_1$) – ядръце, клетка със сбор от функционален и самостоятелен квант на живота. И, то за наше щастие – имам е го! Сега да видим, коя от двете генеративни ядръца или спермий, какъв квантов вид трябва да има? Не ми се влиза в спор с учените, но нито един от тях и от Изтока (Разбирай Русия) и от Запада (Разбирай САЩ и част от Европа, без Балканите, в които Балкани се намира тъмния Балкански субект Канисков – умирисан на чесън, прашини и виненки.), не казват кой спермий, за къде е. Но, питам аз: – Има ли разлика между спермий, който ще се слее с яйцеклетката и спермий който ще се слее с диплоидната структура на централното ядръце? – **Мълчат учените! Мълчат и мълчат...**

Ние обаче говорим: За да имаме качествен спермий, които да носи информация и сили да оплоди яйцеклетката и да продължи в процесите на делене и нарастване на зиготата, трябва да имаме генеративно ядръце с квантов вид ($f + f_1$) – сбор от **основен** функционален квант на живота и друг вид функционален квант на живота. И, по-точно ни трябва един първичен квант на живота от вида f . Защо? Нататък ще видите... За сливане с диплоидното ядръце на зародишното сакче, ни трябва квантова структура, която да има и от дата вида функционални кванти f_1 и f_2 . Имаме я, тя е от вида $f_1 + f_2$. Нека отбележим, че тези структури от функционални кванти на живота не притежават, база (s) от която да се развива живот. Тази база ще се появи в самостоятелните кванти на живота, в яйцеклетката.

Защо се умълчахте? – Да, ама какво правиш, с тази структура: ($s_1 + s_2$) ? – Как какво? Тези самостоятелни кванти (бази на живот) изграждат двупластовата обвивка на микро-споровата клетка. (т.н. 1. Вътрешна **интина** – тънка и 2. Външна груба плътна, с голяма количество израстъци **екзина**.) – Тоа Канисков направо ни разби! Как хубаво си ги наглася нещата...

Вървим нататък (Преди беше, към светлото бъдеще Комунизъм, сега не знам накъде отиваме...Явно към светлото бъдеще на..... Демократичната наука.):

2. Представяне развитието на женските полови клетки – гамети (да кажем осем ядрена зародишна торбичка, може и сакче), чрез квантите на живота.

По-напредналите учени (доктори, професори и академици) в биологичните аспекти на ботаническата наука показват, как в началото на процеса мейоза, по точно **мейоза I** от първичният овоцит (**2n**), чрез делене се получават четири клетки (**n**), но не след дълго **три** от тях дегенерират, някои казват умират, други съвременни учени само ги зачеркват и не дават много, много обяснения - защо и как се получава това. Само, че забравят да ни пояснят и покажат механизма за това явление и да обяснят, поне малко научно, случващото се. (Предполагам, че бързат да си вземат хонорара от лекторските часове! При мен, този, хонорар е 4,20 – четири лева и двадесет стотинки на академичен час (за научно звание доктор). За семестър са ми дали от „кумова срама“ 30 часа, та за два семестъра – една учебна година хонорарът ми е 252 лева – за около 9 месеца. Това прави 28 лева на месец, или по-малко от 1 лев на ден. За справка може да се обърнете към НХА-София. Може също да проверите дали си получавам хонорара. А, също може да проверите и колко е цената на паркинга, за час, до Художествената академия. – Това е само между другото. Същото е като между)

Да се върнем при Цветята, Децата на Ангелите: Хоризонталната поредица от самостоятелни кванти на живота от вида (**s_n + s_{n+1}**) са всъщност тези трите клетки – уж умиращи. (От Таблица 3.) Те както виждате са едни и същи, ако щете еднакви. Явно по тези причини съвременната наука не ги отразява в своите анали (не анални канали, естествено).

	s+s₁	s+s₁	s+s₁	s+s₁	1*
A	B	C	D	E	

f+f₁
f₁+s₁

f_1+f_2
s_1+s_2
f_1+f_2
f_2+s_2
s_1+s_2
$s+s_1$

Да започнем да „нагласяме“ ядрата към квантите на живота в осемядрения (Може и седем ядрен, ако двете ядърца вече са в една централна клетка) зародишен сак! (От Таблица 3.)

За благозвучност да почнем с **яйцеклетката** (n – хиплоидна). За да може да изпълни своята функция при сливането с единия спермий (n – хиплоиден) и да даде началото на новия растителен организъм, Тя трябва да притежава първоначален самостоятелен квант на живота от вида (s) – иначе няма да имаме същия растителен организъм (Казват, по-учените от мен, да носи наследствените белези на майчиния организъм.). Търсим, търсим и намираме едно ядърце (учените му викат яйцеклетка), то има вида ($s + s_1$) и се мъдри, и е оцеляло в поредицата, за което говорихме, че трите клетки са се „унищожили“. От двете страни на яйцеклетката трябва да сложим две **синергични** ядърца (за синергетиката говорихме вече – б.а.) – ама да са едни и същи, и то да съдържат само самостоятелни кванти на живота. Търсим, търсим и след като не намерихме дипломата на Канисков – този неук изпърдушник, се спираме на двете ядърца от вида ($s_1 + s_2$). И тези две ядърца са хиплоидни (n). Сега да отидем до противоположната страна на зародишния сак, там се мъдрят, и те не знаят защо - три т.н. **антиподни** клетки. След като са антиподни (явно на функционалните кванти на живота), те трябва да са във вида на функционалните кванти на живота. Търсим, търсим и намираме квантови ядърца от вида ($f_n + f_{n+1}$). Най-интересното е, че са точно три и точно те, ни, вършат работа. Защото, верни на принципа на симетрията и подреждането в сакчето можем да ги представим така: ($f_1 + f_2$), ($f + f_1$) и ($f_1 + f_2$). А, да и тези клетки са хаплоидни (n). До тук добре, ами нататък? **Абе, защо се умълчахте, уважаеми учени?.....** Сега да отидем до т.н.

централно ядро на ембрионалното сакче. Там две ядърца са се слели и те показват $2n$ - диплоидна структура. Кои кванти на живота могат да се съединят и да покажат такава структура? - Функционалните кванти на живота (f_n), които съдържат в себе си база на живот и живот, които се развива в базата (s_n). Те са от вида ($f_n + s_n$) или по точно, ($f_1 + s_1$) и ($f_2 + s_2$). **Абе, защо мълчите уважаеми учени, като на партийно събрание, преди налагане на партийно наказание?**

Да отидем към механизмите на двойното оплождане:

4. Оплождане и триплоидност

А. Оплождане

Процеса на оплождане се предхожда от един процес наречен опрашване. Интересен процес.

Що е Опрашване? – Пренасяне на прашеца от тичинките към близалцето на плодника. (Подобно на „мокри сънища“ – б.а.)

Имаме Два вида опрашване:

Вътрешно опрашване. Вътре в цветната пъпка става опрашването още преди бутона на цвета да се отворил. И когато цветът се отвори, вече процесът е протекъл – това е много удобен процес защото не влияят външните фактори върху опрашването – дъжд, вятър и пр. Но тук имаме еднороден генетичен материал и устойчивостта на растителните видове при това опрашване е няколко пъти по-малка от растенията при които се извършва т.н. кръстосано опрашване (Водачът (Фюрерът) Хитлер, също така искаше Арийската нация (раса) да бъде чиста, да няма никакво „опрашване“ отвън. Кое доведе до нейното „разчленяване“ след Втората световна война. Днешните ръководители на обединена Германия, по никакъв начин не искат да останат „чиста“ нация. И, по тази и ред други съображения стимулират да се извършва процеса на „кръстосано опрашване“, т.е. да има непрекъснати т.н. „мигрантски потоци“ – за да станат устойчиви видове (така ли е г-жа Меркел?). - А, какво ще кажеш за нас българите? Дочувам полунаучен гласец. – Ние, от близо пет хиляди години, сме в процесите на кръстосано опрашване !).

Кръстосано (външно) опрашване: прашеца от един цвят попада на близалцето на плодника на друг цвят. Но, за това пренасяне е необходим посредник-преносвач и това са т.н. абиотически и биотически преносвачи.

Абиотически – пренасящите факторите са: вода и вятър.

Биотически – пренасящите фактори са: животни, насекоми и птици.

Едновременно процес на еволюция при опрашителите и опрашваните (насекоми, птици и животни от една страна и цветкови растения от друга страна). Така, че те да се извършва нормалното пренасяне не на прашец от един цвят на друг цвят с цел оплождане.

Какво прави растението: 1. Изработва специални вещества наречено – **нектар**, който съдържа до 70% захар, минерални вещества – голяма количество, немного гликони (да кажем прости, като мен, захари) – всичкото това е за привличане на насекомите и другите опрашители. (Горните три клетки, които се намират в завърза или ембрионалния сак, и които отговаряха за връзка на завърза с растението по всяко **вероятност дават сигнал за извършване на тези процеси – образуване на нектар, ароматни вещества, етерични масла и защо не БАВ (биологично активни вещества)!**) 2. Освен това самият прашец (Да не забравяме, че това е всъщност генетичен материал - спермий) също е привличащо вещество за своите опрашители - с част от него те се хранят, а другата част остава за опрашването.

Някакво питане: Ако попитам учените, занимаващи се с процесите опрашване и оплождане на цветковите растения, има ли връзка оплодителния процес с образуването на БАВ (всъщност това са лечебните съставки на растенията за нас), те ще ми отговорят на куково лято. Ако същите или други учени попитам как влияе пчелният прашец от растителните видове върху животинските видове (насекоми опрашители например), те ще ми отговорят накуково лято. И, по-добре е да не питам нищо!

Следващ процес - оплождане:

На близалцето на стълбчето прораста малка капка с лепило течност (Няма да задавам въпроса, кой дава сигнал това да се случи!). И прашеца попадащ на близалцето на стълбчето се залепва. Прашниковото зърно нараства, то образува един специален сифон (Няма да задавам въпроса, кой дава сигнал това да се случи!

Нито да казвам, че това всъщност е, според учените клетка от вида **1n** и не би трябвало да нараства, без да се е свързала с клетка от същия вид, но от.... противоположен пол!) – наречен прашникова тръба, през тази прашникова тръба спермиите попадат в зародишната торбичка (ембриосака) и тогава там, протича процеса на т.н. двойно оплождане. Това двойно оплождане е свойствено само за цветковите растения – това не се наблюдава в никои други царства на земята (Човешка, Животинско и Минерално (за сведение и минералите се „размножават“, като нарастват - б.а.)), както говорихме по-рано.

Но, можем да го опишем и така: След опрашването т.е. след пренасянето на поленовите зърна от прашниците на тичинките до близалцата на плодниците поленовите зърна поникват, образуват *поленови тръбици* и чрез тях се провеждат *оплодителните клетки* (спермиите) до *зародишните торбички на семепъпките*, където става оплождането. От оплодената яйцеклетка в зародишната торбичка на всяка семепъпка след многократното и делене се оформя зародишът (ембриото), а когато този процес приключи, семепъпката е вече уголемена, разраснала се; тя вече се е превърнала в семе.

Механизъм на оплождането:

Единият от спермийте опложда яйцеклетката (Кой е той и защо той – „Великата“ наука мълчи!) и се образува клетка-зигота, която дава началото на зародиша, а другият спермий се слива с централното ядро (Кой спермий и защо – „Великата“ наука мълчи!) на зародишното сакче и се образува **триплоидна структура (3n)**, която дава началото на хранителните вещества необходими за зародиша в началният етап на неговото израстване да се развива и нараства. **Триплоидна структура (3n)** е необходима за поддържане на зародиша преди и след покълване на семето.

Това е процеса на оплождане.

Забележки:

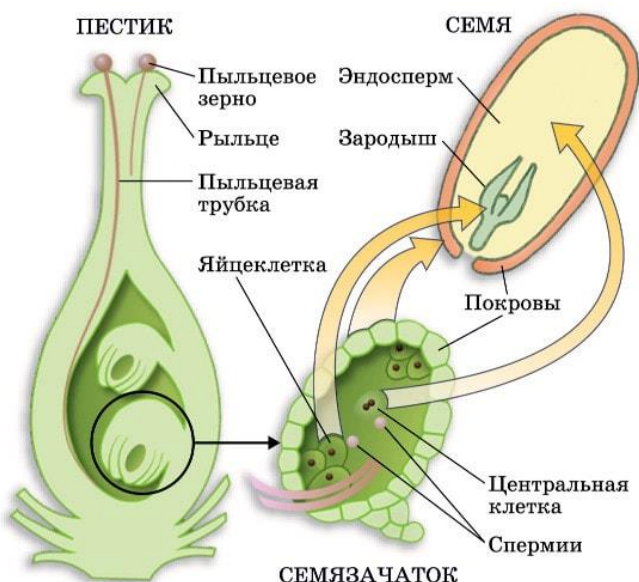
1. Никъде не съм срещал, в официалната наука да се уточнява как, кой (единия) и защо от спермийте да опложда яйцеклетката и как, кой (другия) и защо от спермийте да се слива с ядрото (диплоидната структура).

2. Никъде не съм срещал, в официалната наука да се уточнява, каква е приликата и/или разликата между централното ядро ($2n$) и яйцеклетката ($1n$), които се сливат или оплождат със съответния спермий ($1n$).

3. Никъде не съм срещал, в официалната наука да се уточнява, вида и разликата между спермия сливащ се с ядрото и този оплождащ яйцеклетката.

4. Никъде не съм срещал, в официалната наука да се уточнява, вида и разликата между триплоидността в растителния организъм и триплоидността в животинския (човешкия) организъм.

Да илюстрираме (от съответно цитирани източници) процесите на оплождане: ^{[24][25]}

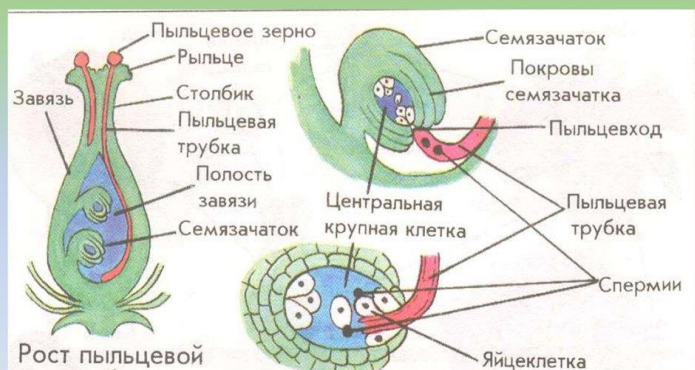

1 <https://present5.com/organy-razmnozheniya-u-cvetka-nazyvayut-generativnymi/>

2 <http://900igr.net/datas/biologija/Razmnozhenie-pokrytosemennyykh/0007-007-Skhema-oplodotvorenija-u-tsvetkovykh-rastenij.jpg>

Може и това

Оплодотворение

Б. Триплоидие

Какво е това тетраплоидие и триплоидие?

Хромозомите – това са носителите на гените, в които се съдържа наследствената информация. В зрелите полови клетки (сперматозоиди и яйцеклетки) се намират единичен ($1n$) или, така наречения, хиплоиден набор от хромозони. Той е съставен от **половината** на двойния ($2n$ - диплоиден) набор, характерен за хромозомите на всички останали (т.н. соматични) клетки на физическия организъм. В диплоидният набор ($2n$) всяка хромосома е представена от двойка, едната от която – е майчина, а другата – бащина. Знаем, че нормалния хромозомен набор на човека се състои от една двойка полови хромозоми (**X** и **Y**) и 22 двойки аутосоми (соматични), т.е. общо 46 хромозоми. Понякога обаче се срещат и нарушения в това правило. В биологията или медицината това състояние се нарича **полиплоидие**, т.е. увеличено количество

на хромозомните набори в една клетка (полиплоидие - идва от гръцката дума polyploos – многократен и eidos – вид). Когато в клетките на човека имаме по 69 хромозоми, това състояние се нарича **триплоидие** (23 хромозоми * 3), а ако са 92, то се нарича **тетраплоидие** (23 хромозоми * 4).

В Българската научна литература (Става въпрос за дисертационни трудове в областите на медицината, не за дисертационни трудове в областите на Българското лечител-билкарство. Защото това е силно забранена тема в медицината и изобщо в науката „обработвана“ от Университета и БАН. Ако, някой не е съгласен с това, което твърдя, да ми даде възможност за дисертация в тази област. – б.а. Което ще стане явно на „куково лято“, виж първа част на книгата „Мокрите сънища на“) темата с триплоидието е засегната в дисертационни трудове главно в областта на методите за скрининг в състоянието при бременност. Например: „Автор: д-р Мари Ара Хачмериян-Андреева МАЙЧИН БИОХИМИЧЕН СКРИНИНГ КАТО МЕТОД ЗА ПРЕНАТАЛНА ГЕНЕТИЧНА ПРОФИЛАКТИКА - В област на висше образование: „Природни науки, математика и информатика“ Професионално направление: „Биологически науки“ Шифър 4.3. Научна специалност: „Генетика“ Научен ръководител: Доц. д-р Людмила Ангелова, д.м. Научно жури: проф. Алексей Савов, доц. д-р Емил Ковачев, Доц. Д-р Катя Ковачева, доц. Албена Тодорова, град Варна, 2017.“ (Абе, тоа Канисков къде се завира, бе! Къде влиза в медицината и то в сърцето ѝ – „Генетика“. Не-го ли поръчахме вече? – Поръчан съм! Поръчан съм за Доктор по научно направление: „Изпърдушник“. Отивам да си направя автореферата за защитата!... Някога ще Ви разкажа, как защитавах пред ВАК (Висша Атестационна Комисия) през 1991 година научната си степен по научно направление с шифър (доколкото си спомням) 060802 „Електронизация“. Естествено не ми беше присъдена научната степен защотосъм бил кандидат член на ЦК на БКП, партийен секретар и член (някои бяха и членки) на Бюрото на ГК на БКП (също, някои знаят какво значи и това). Излъгах! Не можах да защитя, защото тогава играех успешната ролята на **селския пияница**, в пиесата „**Който не скача е червен!**“ Режисьор и постановчик: УФСБ (ИО)– Россия и ЦРУ(bg) – USA. В главните роли...започнете от Соничка идо днешните, играещи главните роли Пенчо, Байдърката, Графа, Митьо Тангото и пр.

Но, да не се отклоняваме от темата за многопартийността и преминаването, като хромозома от една партия в друга, от една ясла на друга. - А, ама това не беше по темата! – Как това да не е свързано с темата? Това много добре се връзва с триплоидността....)

Триплоидието – е едно от най-честите спонтанни аномалии на хромозомния набор в процеса на ембриогенеза в човека. В човек, по-голямата част от триплоидните ембриони умират в началото на втория месец от развитието на плода (до 8-та седмица на бременността или да кажем, още малко - до 2-3 месец от бременността). Например 22,6% от всичките спонтанни аборти са предизвикани от полиплоидието (**Забележка:** Данните са неофициални! Възможно е да са измислица на автора на тези редове...). Организмът на човека (бременната жена, бъдещата майка) се „самозащитава“ от тази „генна деформация“ – за него. **При голяма част от растителните видове това явление – триплоидието, обаче е нормално състояние – благодарение на него те запазват своите функции могат да оцеляват, да се развиват и растат.** При човек (женски вид, бременна жена), е възможно около 1% от плода да се развие до шестия-седмия месец от бременността. В много редки случаи имаме раждане на живо дете с триплоидно състояние. Но, няколко часа след раждането такива, деца загиват (Има неофициални данни за по-дълга преживяемост – б.а.).

Отклонение (възможно да не е уместно): Защо се спирам на това явление триплоидността при човека? - Защото в последните години „например 22,6% от всичките аборти“ и този 1% до 6-7 месец причинени от триплоидната „аномалия“ се увеличават! Сега виждам каква ненавист и злъч се отправят към мен от високо научната част на медицинската наука и практика! – Ти ли бе селянин такъв ще ни даваш акъл и ще решаваши въпросите с триплоидието?! Я, се погледни какъв нещастник си, виж какво е читателското високо-интелигентно мнение за теб и за първата ти част от „Мокрите сънища на“ Пък, тогава ни давай акъл („читателско“ мнение от: <https://www.book.store.bg/p257820/mokrite-synishta-na-lechitelia-bilkar-vasil-kaniskov-vasil-kaniskov.html>): „**Иван** - Това е абсолютна гавра с българския читател! Как такова нещо въобще се издава?! Каква е целта на тези идиотски драсканици? Сякаш някакъв селски пияница е тръгнал да коментира висша физика. На

корицата дори липсват символи, които са заместени с квадратчета. Така се получава когато шрифтът не поддържа съответните символи! Това някаква шега ли е?!“ Не си прав Иване! – Аз, не съм „сякаш селски пияница (е) тръгнал да коментира висша физика.“ **Аз, съм селска** [(селски) – не се съгласува, г-н Иван, с пияница!)] **пияница** тръгнала да коментира не само физиката, но и науката (включително и медицина) въобще. И това може да го прави само селянин, и то пияница, като Мен! И, още нещо: -Това не е „някаква шега“, а си е „майтап на голо“ (Пояснение: Значението на този израз е показано в първата част на книжката. Ама, трябва да се чете, да се чете и да се мисли, и мисли, и.....)

Защо се появява тази аномалия?

Появата на триплодието може да се реализира по два начина :

- при оплождането в яйцеклетката (**1n**) **проникват не един сперматозоид, както трябва да бъде, а два (2n)** (Също като при двойното оплождане при растенията, което ние разглеждаме подробно – б.а.). Тогава, всеки сперматозоид носи по един набор хромозоми (23 хромозоми, но в случая имаме 2 x 23 хромозоми = 46) и също така имаме и 23 хромозоми в яйцеклетката. И, тогава в ядрото на оплодената яйцеклетка (вече „зигота“ – б.а.) клетки се оказва, че имаме 69 хромозоми. (**3n**)

- сперматозоидът (**1n**) прониква в яйцеклетката, която притежава 46 хромозома – диплоиден набор (**2n**). И, отново се получават 69 хромозома. (**2n**)

Триплоидният набор от хромозоми довежда към многочислени отклонения в нормалното развитие във физическото човешко тяло на детето (За разлика от растителните видове, за които това (триплодието) не е беда, а нормална необходимост за съхранение на поколението (семе) и продължение на жизнения цикъл – покълване, поникване и растеж – б.а.):

- срastване на палците на ръцете и краката. [Пояснение: Който е по-добре запознат с езотеричната (скритата) част на медицинската наука, знае, че с палците се свързваме с Божествения свят. (И, палците са тези от които се получават сигнали за съгласувани движения с другите пръсти на ръцете – най-вече.) Самото срastване обаче говори, че имаме „смесване“ на различен род енергии, от различни видове полета.]

- разцепване на небцето – намира се в устната кухина (Пояснение: Пак в сферата на езотериката – Опит, неуспешен, за проникване в по-висше пространство от по-нисше, без разрешение.)

- нарушения в развитието на нервната, пикочно-половата и други системи от физическото човешко тяло.

Има известни данни (Неофициални! Все пак заглавието на книгата е „Мокрите сънища на.....“), че даже значителни аномалии в развитието на „другата природа“ не всеки път довеждат до бърза смърт на новороденото дете, в някои случаи децата преживяват, седмица, месеци и даже години (като изключение). Въпреки това, учените са установили, че състоянието триплоидност е крайно несъвместимо с нормалното съществуване и живот на детето. Защо? – **На този въпрос учените предстои да отговорят!** (Аз не вярвам обаче, че това може да се случи! Особено като познавам пътя, по който се развива „съвременната наука“) Но, ето какво ни успокоява самата съвременна наука: ^[26]

„Искаме да отбележим, че никакво предразположение към тази аномалия в човека няма! В този момент в литературата (явно, в научната литература - б.а.) не е описан нито един случай на повторна поява на дете с тази патология в едно и също семейство. Изхождайки (не изхождайки се - б.а.) от това, може да се направи извод, че риск от повторението на триплоидност в същото семейство фактически е равен на нула.“

Горното твърдение е чиста научна глупост, но какво да се прави.....(Може на някой да не му е ясно, защо горният изказ го наричам чиста научна глупост. Глупост е, защото не се знае как възниква триплоидността, като аномалия във вътрешно утробното развитие при зачеване, а има наглостта съвременната наука да твърди, че: „може да се направи извод, че риск от повторението на триплоидност в същото семейство фактически е равен на нула.“)

3 <https://doslovno.com/publications/meditsinskaya-entsiklopediya-3/triploidiya-i-tetraploidiya-579>

4 Е.М. Романова, Т.М. Шленкина, Л.А. Шадыева, В.Н. Любомирова, Д.С. Игнаткин, К.В.Шленкин. Биология – учебник, г.Ульяновск, 2016 г. ФГБОУ ВПО „Ульяновская ГСХА им П.А. Столыпина“, 2016 г. стр. 128

Научната основа на триплоидността (Или, как от това, за което нищо не знаем си правим капитал, пазар, печалба и... и наука!)

Пояснение: За да бъде заблудата още по-голяма и ненаучната висота още по-висока, Ви предлагам следния текст: ^[27]

„ДНК молекулярната основа на наследствеността за почти целия живот на земята, най-често се организира в линейни структури вътре в клетъчното ядро, които се наричат хромозоми. Всеки отделен вид животно или растение има характерен, постоянен брой хромозоми. *Плоидност означава степента на кратност* (например: $1n$, $2n$, $3n$ и т.н.) на този основен брой хромозомите.

Докато повечето организми са диплоидни (притежаващи две пълни набори от хромозомите или $2n$, като човека например), понякога растенията обикновено имат полиплоидност с повече от два пълни комплекта. Всъщност, триплоидността (организми с три хромозомни комплекта, $3n$) е доста разпространена в растенията, в традиционното земеделие (?).

Повечето от бананите, продавани на пазара, са триплоидни, както и много декоративни цветя и дървета. Може би най-честото триплоидно растение в днешното селскостопанско производство е "без костилковата" диня. (Може да попитате и селскостопанските специалисти, като и селския пияница Канисков, дали и житото, от което си правим хляба не е триплоидно (Става въпрос, не за хлебната пшеница, която няма да я намерите по полята на Р България, а за фуражната пшеница, която засяваме всяка година и от нея след ред търговски гешефти и мурафети правим „хляба на народа“ – Нали така г-н министър на земеделието?)?) Триплоидните животни не са много по-рядко срещани от триплоидните растения, такива са предимно рибите и двучерупчести мекотели (отглеждани в „промишлени“ условия – б.а.). Ами пиленцата и кошките наречени бройлери?

И, на края най-великото научно заключение:

„Основното предимство на триплоидите във всяка една своя форма във селско стопанство е, че те обикновено са стерилни.“ (?)

Сега някой, които не се е пропил ката мен („селската пияница“), ще попита: - Добре де! Като са стерилни тези форми на

„селскостопанска“ продукция, как се размножават? Така, че да има семена или поне разсад и за другата реколта? - Те сами не се размножават! Размножават ги директно учените! Те, за разлика от мен, не сънуват само „мокри сънища“, а директно пристъпват към секс. И, този секс не е обикновен секс, а много по-интересен. Даже се стига до секс между видове от двете царства: и от животинското, и от растителното. – Ай, стига бе! Учените правят секс между животни и растения? Да видим – няма да повярваме! – Да правят го, и още как! (Например: Ягодите (плод) издържат по дълго време в магазините, ако тяхната външна обвивка е кръстосана, чрез генно инженерство с ... кожата на жаба (полуводно животно). Изпаряването на водата е нищожно – свойство на жабешката кожа.) И, техните произведения ги виждате и купувате ежеминутно (ежесекундно) от големите вериги магазини, та даже и от бабите на пазара, и се храните с тях! И ако някой си мисли, че тази консумация, на такъв вид храна, не оказва и няма да окаже влияние върху вида и качеството на бъдещите поколения – жестоко се лъже и заблуждава! **Защо се умълчахте?**

Да видим, къде ни „удрят“ учените (То да беше само тука и така!):

Както бе споменато по-горе, повечето растения и животни са „диплоидни“, т.е. всяка клетка на тялото съдържа два пълни набора от хромозомите (**2n**). Нормалният процес на клетъчно делене, свързан с растежа, наречен митоза, гарантира, че всяка нова дъщерна клетка получава пълен диплоиден набор (**2n**) от хромозомите.

Въпреки това (митоза), когато настъпи половото съзряване в клетките има **алтернативен процес на клетъчно делене**, което води до появата на полови клетки-гамети, или яйцеклетки и сперматозоиди. Този процес наречен мейоза, е характерен с два етапа, наречени съответно мейоза **I** и мейоза **II**. Според учените, многоетапния характер на процеса гарантира, че всяка яйцеклетка или сперматозоиди съдържат само един пълен набор от хромозомите (хаплоиден, или (**1n**)). Последствието от това редуциране е, че когато сперматозоида и яйцеклетката се комбинират по време на оплождане, новопоявил се ембрион има възстановен диплоиден брой (**2n**) от хромозомите.

Учените ни „удрят“ на две места (възможно е да са и повече от две) в етапите на мейоза и в процесите на оплождане. И тогава, в резултат на тяхното вмешателство, се получават неестествените за даден вид триплоидност или тетраплоидност. И, всички за до-
волни: има повече храна и повече щастие. Понякога учените из-
вършват и процеси на присаждане за получаването на същите или по-добри резултати. Но, най-вече търсят и тук (като в ядрения ус-
корител -ЦЕРН), не какво да е, а.... безсмъртието!

Малко се отклоних от темата, но това отклонение си е на място! Ха, наздраве и да се чукаем г-н Иване (и компания) със селската пияница **Васил**.

5. Квантов механизъм с ЕТП (Единна Теория на Полето) в процесите на оплождане (биологични процеси), подложен на синергетизъм.

От втората част на „мокрите сънища на лечителя-билкар В.....“ раздел „9. Космически лъчи. Състав и произход. Основен път на СНО-цикъла“

Говорихме, че космическите лъчи имат следният вид и характер:

Тези „пиони“ се получават още от **първичните космически лъчи (множеството протони)**, които създават голям брой **вторични частици – пиони, протони, неутрони, мюони, електрони, позитрони и фотони** още с навлизането в „атмосферата“ на Земята и срещата с ядрата на елементите. Учените не уточняват кои са тези ядра и ние предполагаме, че това са ядрата главно на кислорода (**O**) и азота (**N**).

$$\pi^0 \rightarrow 2 \cdot \gamma_3 \quad (5.1.)$$

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu \quad (5.2.)$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \quad (5.3.)$$

$$\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu \quad (5.4.)$$

$$\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu \quad (5.5.)$$

Но, имаме и това:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.6.)$$

Ами, ако сравним (5.1.) и (5.6.) можем да запишем $e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow \pi^0$. Или не ми разрешавате, господа учени - това да го напиша?

Да продължим: – След, като в дясно имаме равенство еднакво за всичките други реакции от вида $\rightarrow \gamma_3 + \gamma_3$, то спокойно можем да запишем това дългото, като се правим на математици:

$$\begin{aligned} e_0^{+1} + e_0^{-1} &\rightarrow p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0 \rightarrow \mu^+ + \mu^- \rightarrow \pi^+ + \pi^- \\ \bar{\nu}_e + \nu_e &\rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \end{aligned} \quad (5.7.)$$

И, сега ми се дават основания да си комбинирам нещата по следния начин, или нещо подобно (без ни най-малко срам):

$$\begin{aligned} e_0^{+1} + e_0^{-1} &\rightarrow p_1^+ + \bar{p}_1 \\ p_1^+ + p_1^- &\rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0 \\ \mu^+ + \mu^- &\rightarrow \pi^+ + \pi^- \\ e_0^{+1} + e_0^{-1} &\rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0 \quad \text{и т.н.} \end{aligned}$$

И това мога да направя със всякакви други процеси свързани с т.н. процес на аниhilация, които (и където) по правило все завършват с отделянето (от реакциите) на два фотона ($2. \gamma_3$).

Забележки:

1. В горните уравнения и съответни реакции на аниhilация правя „теоретични предположения“, на които ще търся експериментално „препокриване“. Търсим, търсим и наистина - има такъв потвърждаващ експеримент проведен през 1956 година, но за това малко по късно.

2. Обаче, Вие си знаете, че всичките тези реакции не са изравнени съответно в ляво и в дясно!

Основно предположение: Ние (аз), както и да въртим преобразованията все ще стигнем до положението, че към двата фотона от вида $\rightarrow \gamma_3 + \gamma_3$ в зависимост от вида на частиците участващи в аниhilацията, все ще се наложи да прибавим я някой и друг фотон, я някое и друго неутрино или антинеутрино, а може и двете или трите. Но, тук, в тези добавяния е възможно да срещнем и неизвестните, досега, на науката частици (виж в предните две части на книгата „Елементарни частици - означение и структура“).

Трябва да знаете уважаеми читатели-приятели и неприятели, че това си подозрение за наличието на някакви „допълнителни“ частици го имат и съвременните учени, но те никъде не го споменават! Само говорят, че: „Някъде се отделят, освен два, и три фотона“. Този факт трудно ще го откриете в официалната научна литература и материали, по които се преподава и ползват във ВУЗ! – Защо? – Нямам обяснение, лично аз, и хич билия хабер!

И понеже съм поставен в режим „на произвола на съдбата“ от световната и българска научна мисъл си викам, защо пък да не напиша и това:

$$\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3 \rightarrow e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow p_1^+ + \bar{p}_1 \text{ и т. н.} \quad (5.8.)$$

Ако, нещо, бъркам в математиката, моля обърнете се към другаря Цолов (Моят курсов ръководител и преподавател по Математика в СПТУ по индустриална химия „проф. д-р Асен Златаров“ – Плевен), по-следващ Господин директор (на едно голямо училища в кв. „Дружба“ пак гр. Плевен), а сега предполагам Пенсионер.

По тази и ред други причини се съмнявам в реакцията и уравнението написано от учените физици занимаващи се с космическите лъчи от вида $\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3$. Но, нека проверим:

1. В уравнението и реакцията:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\gamma_3 \quad (5.9.)$$

Проверка (Съгласно ЕТП):

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad 6 \neq 26$$

Корекцията:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\gamma_3 + 2.\bar{\nu}_e + 2.\nu_e \quad 13 + 13 = 2.3 + 2.5 + 2.5$$

Ето, тук веднага се появиха, като предположих неутриното и антинейтрино, за да се изравнят нещата.

2. В уравнението и реакцията:

$$p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.10.)$$

Проверка (Съгласно ЕТП):

$$12 + 12 \rightarrow 3 + 3 \quad 24 \neq 6$$

Корекцията:

$$p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 + \nu_e^- + e_0^{-1} \text{ където } (e_0^{-1} \rightarrow \nu_e + \gamma_3 + \nu_e^-)$$

Проверката:

$$12 + 12 = 3 + 3 + 5 + 13$$

Ето, и тук веднага се появиха, като предположих неутриното и антинейтрино, за да се изравнят нещата.

Но, ние знаем от по-рано, че:

$$\gamma_3 + e_0^{-1} \rightarrow p_1^+ + \gamma_4$$

Тогава, по скоро имаме реакции от вида:

$$p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow p_1^+ + \gamma_4 + \gamma_3 + \bar{\nu}_e$$

Знаем, от предположението на мокрия-кокош Канисков, в погорните раздели, че:

$$p_1^+ \rightarrow \gamma_4 + \gamma_3 + \bar{\nu}_e$$

Тогава:

$$p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow p_1^+ + \bar{p}_1$$

3. В уравнението и реакцията:

$$n_0^1 + \bar{n}_0 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.11.)$$

Проверка (Съгласно ЕТП):

$$33 + 33 \rightarrow 3 + 3 \quad 66 \neq 6$$

Корекцията:

$$n_0^1 + \bar{n}_0 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 + (\text{Неизвестна частица: } H_{60})$$

$$33 + 33 = 3 + 3 + 60$$

Верен на себе си няма да разкривам структурата на „Неизвестна частица“: H_{60} , по простата причина, че не ми е платено, но и да ми платят пак няма да я разкрия.

Но, да знаете, че и тук веднага ще се появят, като предположих: електроните, позитроните, протоните и антипротоните, както и фотоните, неутриното и антинейтрино, за да се изравнят нещата (Имаме си ЕТП, погледни втората част на „Мокрите сънища на ...“).

4. В уравнението и реакцията:

$$\mu^+ + \mu^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.12.)$$

Проверка (Съгласно ЕТП):

$$23 + 23 \rightarrow 3 + 3 \quad 46 \neq 6$$

Корекцията: Прибавяме в ляво един силов фотон γ_3 , а в дясно неизвестната частица H_{39} и един информационен фотон γ_4

$$\gamma_3 + \mu^+ + \mu^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 + H_{39} + \gamma_4 \quad 3 + 23 + 23 = 3 + 3 + 39 + 4$$

Пояснение: **Неизвестна частица: H_{39}** (това всъщност е комбинацията от e_0^{-1} , e_0^{+1} и e_0^{-1} – електрони и позитрон)

Тогава:

$$\gamma_3 + \mu^+ + \mu^- \rightarrow H_{39} + \gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4$$

$$\gamma_3 + (e_0^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_\mu) + (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) \rightarrow (e_0^{-1}) + (e_0^{+1}) + (e_0^{-1}) + \bar{\nu}_e + \nu_e$$

Където: $H_{39} = e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1}$

$$\gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4 \rightarrow \bar{\nu}_e + \nu_e$$

$$\mu^+ \rightarrow e_0^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_\mu$$

$$\mu^- \rightarrow e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$$

$$e_0^{-1} \rightarrow \nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e$$

Преобразуваме в ляво, ето така:

$$\begin{aligned} \nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_\mu + e_0^{+1} + (e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) \\ \rightarrow (e_0^{-1}) + (e_0^{+1}) + (e_0^{-1}) + \bar{\nu}_e + \nu_e \end{aligned}$$

И получаваме нещо (като нищо) такова:

$$\begin{aligned} e_0^{-1} + e_0^{+1} + (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) \\ \rightarrow (e_0^{-1}) + (e_0^{+1}) + (e_0^{-1}) + \bar{\nu}_e + \nu_e \end{aligned}$$

Нещото (като нищото) е уважаеми учени, че не бива, и не се прави, както вие правите, разлика между неутриното и антинейтриното от вида $\nu_\mu (\bar{\nu}_\mu)$ и вида $\nu_e (\bar{\nu}_e)$. Защото се оказва от горното уравнение, че разлика ...няма! (- Стига с тоя твой **синергетизъм** бе Канисков! – Не е мой! - отговарям аз. На, професор Яна Рашева-Мерджанова^[28] е! И, това трябва да сте го учили в училище, в средния курс на образование.)

Ето, тук веднага се появи, както предположих фотоните, неутриното и антинейтриното, за да се изравнят нещата. (Пак, говорим за ЕТП - б.а.)

5. В уравнението и реакцията:

$$\pi^+ + \pi^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.13.)$$

Проверка (Съгласно ЕТП):

$$28 + 28 \rightarrow 3 + 3 \quad 56 \neq 6$$

Корекцията:

$$\begin{aligned} \pi^+ + \pi^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 + H_{47} + \gamma_3 \quad 28 + 28 = 3 + \\ 3 + 47 + 3 \end{aligned}$$

Където:

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu$$

²⁸ Рашева-Мерджанова, Яна. Синергетическа философия на образованието – синергетическа училищна педагогика – синергично образование. Университетско издателство, С. 2013.

Верен на себе си няма да разкривам структурата на „Неизвестна частица“: H_{47} по простата причина, че не ми е платено - но и да ми платят пак няма да я разкрия.

Да знаете, че и тук веднага ще се появят, като предположих: фотоните, неутриното и антинеутриното, за да се изравнят нещата (Имаме си ЕТП).

6. В уравнението и реакцията (Това ви е познато от по преди, нали):

$$\bar{\nu}_e + \nu_e \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3$$

Проверка (Съгласно ЕТП):

$$5 + 5 \rightarrow 3 + 3 \quad 10 \neq 6$$

Корекцията:

$$\bar{\nu}_e + \nu_e \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4 \quad 5 + 5 = 3 + 4 + 3$$

Ето, тук веднага се появиха, като предположих фотоните, неутриното и антинеутриното (е само едни информационен фотон - де), за да се изравнят нещата.

И, знаете от по предните ми „мокри сънища“, че: „ Сега да обърнем внимание на първата реакция: $\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3$. В така представеното уравнение можем да запишем следното: $\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3 = 2.3 = 6$. И да кажем, че във вида „0“- пион има в състава му по 6 частички По. Само, че, както знаете, твърде не се доверявам на съвременната научна мисъл и наблюдения“. – Защо?

Защото зад този израз $\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3$, за нищо не значещият, „нулев“ пион (с индекс 0) π^0 се крият от погледа на съвременната наука и учените - цялата поредица от анихалационни процеси! (Те са описани малко по-горе от т.1 до т.6. (Абе, тази шестица да не е за мене другарю Цолов? То, за химията ми е ясно, че ще си остана с четворка!)) Та, по-горе в констатацията на учените: „ първичните космически лъчи (множеството протони) създават голям брой вторични частици – пиони, протони, неутрони, мюони, електрони, позитрони и фотони.“ Зад израза множеството протони е хубава да се знае, че стоят всичките тези описани по-горе, като „Елементарни частици - означение и структура“ „елементарни“ частици. (Ах, Науко неuka, кой те тебе докара до тази „крива круша“?)

Нека приложим синергетизъм в ЕТП (Единната Теория на Полето)

$\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3$ ($\pi^0 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3$) - Това го има за „Космическите лъчи“

$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\gamma_3$ - Това, ще го видите в уравненията за аниhilация

$p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow e_0^{+1} + e_0^{-1}$ - Това, също, ще го видите в уравненията за аниhilация

$p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0$ - Това, също, ще го видите в уравнението на Корк, Ламбертсон, Пиччиони, Вентцел за антинеутрона (1956 г.) (По-подробно на тези, аниhilационни процеси ще се спрем, тук, в следващите редове.)

За да съберем и приравним всичките тези реакции, трябва да направим един общ запис. В този общ запис е необходимо да отговорим на условието за разумност и адекватност в съединителните процеси (синергетизъм). И, не само това – ние не бива да правим само един математически сбор и да показваме резултата! Тук, в тези синергетични процеси има и **още нещо**, освен резултата от сбора на две (или повече) величини. В противен случай ще ни (по-точно аз ще стана за смях) се смеят! Какво е общото в горните уравнения? – Това са все процеси в т.н. ядрена физика. А там, както знаете, се работи с електрони, протони, неутрони, неутрино и техните античастици, понякога ще срещнем и някой и друг фотон – за подправка на манджата. Както и да го увъртам, и да казвам, че това са различно протичащи и на различно място преминаващи процеси в ядрената физика - математически имам правото да напиша този вид равенство:

$$\gamma_3 + \gamma_3 \rightarrow p_1^+ + \bar{p}_1 \rightarrow e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0$$

Да направим проверка, като заместяваме с броя на съставните **частички** (частичките По), съставляващи познатите ни елементарни **частици**:

$$3 + 3 \rightarrow 12 + 12 \rightarrow 13 + 13 \rightarrow 33 + 33$$

$$6 \neq 24 \neq 26 \neq 66$$

Към съответните елементи в равенството трябва да прибавим съответния **брой частички По**, за да се постигне във всеки един елемент (двойки частица и античастица) равенството.

$$6 + 60 = 24 + 42 = 26 + 40 = 66$$

По един селско елегантен начин определяме вида и броя на липсващите елементарни частици, като започваме от неутрона и антинейтрона:

$$n_0^1 + \bar{n}_0 \rightarrow (p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (\bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3)$$

За двойката електрон-позитрон ($e_0^{+1} + e_0^{-1}$), прибавяме разликата от **40 По**, частички под формата на протон и антипротон ($p_1^+; \bar{p}_1$), неутрино и антинейтрينو ($\nu_e; \bar{\nu}_e$) и два силови фотона ($\gamma_3; \gamma_3$).

$$e_0^{-1} + (p_1^+ + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + e_0^{+1} + (\bar{p}_1 + \nu_e + \gamma_3) \rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0$$

За двойката протон-антипротон ($p_1^+ + p_1^-$), прибавяме разликата от **42 По**, частички под формата на електрон и позитрон ($e_0^{+1}; e_0^{-1}$), неутрино и антинейтрينو ($\nu_e; \bar{\nu}_e$) и два силови фотона ($\gamma_3; \gamma_3$):

$$p_1^+ + (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + \bar{p}_1 + (e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3) \rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0$$

За двойката ($\gamma_3 + \gamma_3$) силови фотони (Можем малко със съмнение го приравнявам към Пиона π^0 , като една от космическите съставки на лъчите от Вселената), прибавяме разликата от **60 По**, частички под формата на електрон и позитрон ($e_0^{+1}; e_0^{-1}$), протони и антипротон ($p_1^+; \bar{p}_1$), неутрино и антинейтрينو ($\nu_e; \bar{\nu}_e$):

$$\gamma_3 + (e_0^{-1} + p_1^+ + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + \gamma_3 + (e_0^{+1} + p_1^- + \nu_e + \gamma_3) \rightarrow n_0^1 + \bar{n}_0 \quad (5.14.)$$

До тук, добре – да видим нататък.....Ако, някой ме попита, откъде взимам липсващите частици, ще отговоря така: - Ползвам механизмите на синергетиката! Сега отиваме до нещо важно:

Антинейтрон

Най-ефективният начин за наблюдаване на антинейтрони е получаването им в резултат на презареждане на антипротоните и тяхното откриване в процеса на аниhilация.

$$\bar{p} + p \rightarrow \bar{n} + n \quad (5.15.)$$

$$\bar{p} + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^- \quad (5.16.)$$

Този метод и създадената опитна установка, свързана с метода, са предложени и реализирани веднага след откриването на

антипротона през 1956 година от Уйлям Венцел, Брюс Корк, Глен Ламбертсон и Орест Пичиони.^[29]

Оказва се, че антинеутрона (\bar{n}) може да анигилира не сама в резултат на взаимодействието с неутрон (n), но и при взаимодействието с протони (p).

Питане: Може ли (Има ли) някой учен, който да ми обясни този парадокс, вместо, както си му е реда, частица да анигилира със своята античастица – тук антинеутрон (\bar{n}) анигилира с протон (p)? Ще има ли обяснение? – Няма да има, защотодъра-бъра – два-чадъра!

Съществуването на антинеутрона и възможността му за анигилация с протони е потвърдена през 1958 година с експерименти.

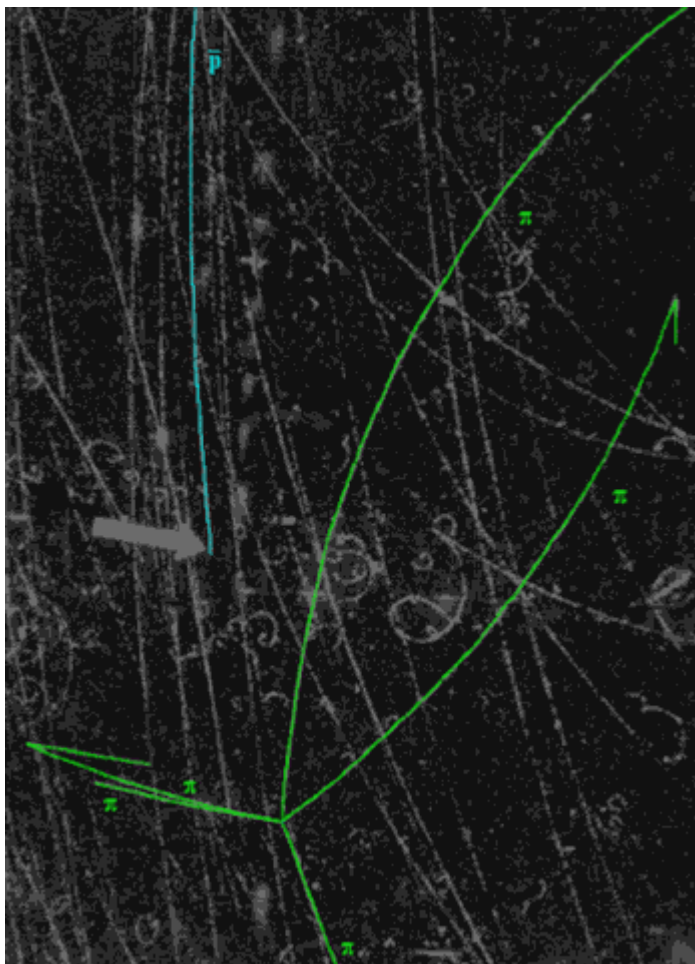
$$\bar{p} + p \rightarrow \bar{n} + n \quad (5.17.)$$

Образуваният антинеутрон е с енергия от около 50 *MeV* и прелетява 9,5 *cm* и тогава анигилира.

$$\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^+ + 2.\pi^- + x.\pi^0 \quad (5.18.)$$

Образуване и анигилация на антинеутрона. (Фотография (явно фото-плака!))

²⁹ <http://nuclphys.sinp.msu.ru/>

Фотография 1 ^[30]

Фотография на следите (върху фото-плака естествено) в течностно-водородна мехуреста камера, която е подложена на силно магнитно поле.

Със стрелка е показана точката, в която протича реакцията на презареждане на антипротона $\bar{p} + p \rightarrow \bar{n} + n$ в протон в мехурестата камера (Това е като, че ли камерата на Уилсън)

Аниhilация на антинеутрон (\bar{n}) с протон (p)

³⁰ http://nuclphys.sinp.msu.ru/antimatter/images/ant09_05.gif

$$\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^{+} + 2.\pi^{-} + x.\pi^{0} \quad (5.19.)$$

Образуваният **антинеутрон** (\bar{n}) след това анихилира с **протон** (p) в точка 1 с образуване на пет заредени **пиона** $\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^{+} + 2.\pi^{-} + x.\pi^{0}$ (Ако, някой го интересува какъв е този символ (x) в израза ($x.\pi^{0}$) няма как да му отговоря, освен да гадая. Хвърлям боб! Боба (от градината ми в Плана) показва, че това са неизвестен брой фотони от разлагането на неутралните (или нулевите) пиони (π^{0}). Ако някой ме попита какво е това пион? Ще му отговоря така (това не е шега): - Явно учените от 1956-тата година на миналия век са усещали или очаквали някой (или някои) техни колеги да свърже или направи аналогия между процесите на аниhilация в ядрената физика и ...растителното царство (Връзката между ядрените процеси (и да кажем „квантова машинария“) и биологичните структури!). Става въпрос за това, че названието „пион“ в ботаническата литература е „*Raeonia*“ – **Божур** е растителен вид! За съжаление никои от техните колеги в миналото и до днес, не се досеща да направи тази връзка...А, я направи непрофесионалният и ненаучният (т.е. изпърдлушник, да не казвам неудачника и селската пияница - като мен), Канисков.

Знакът на заряда на образуваните пиони (π^{+} , π^{-} и π^{0}) и тяхната енергия се определят по кривина от траекториите на пиона в магнитното поле. Неутралните пиони (π^{0}) се разпадат с образуване на γ -кванти, затова в мехурестата камера не се виждат (това го твърдят учените, не авторът).

На фотографията се виждат следите от пет заредени пиона, образуващи се при аниhilацията ($\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^{+} + 2.\pi^{-} + x.\pi^{0}$). Сумарната енергия, принадлежаща на заредените пиони, е по-голяма от ($>$) **1 500 MeV** и е близка до сумарната енергия на покой на **антинеутрона** (\bar{n}) и **протона** (p) (да видим – по-късно ще го изчислим). Оставащата енергия се отнася (Както отнася котаката на Канисков, мръвката от барбекюто на физиците.) от неутралните пиони (π^{0}).

Необходимо е да се отчете, че при аниhilацията на **антинеутрона** с **протона** сумарният електрически заряд на частиците, образуващи се в резултат на аниhilацията, е равен на +1. (А, би трябвало по законите на физиката да е = 0! – б.а.) **Затова в резултат на аниhilацията се образува един «допълнителен (или излишен?)» положително зареден пион π^{+} , който след това порожда веригата от разпади, имаща следния вид:**

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu \quad (5.20.)$$

$$\mu^+ \rightarrow e_0^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_\mu \quad (5.21.)$$

Тези реакции са до болка познатите ни реакции на Космическите лъчи или частици проникващи в „атмосферата“ на Земята. (Виж. „9. Космически лъчи. Състав и произход. Основен път на CNO-цикълa“ от втора част на „Мокрите сънища на лечителя-билкар В.....“). Тези лъчи, както знаете вече са открити през 1912 г. от **В. Хес**. По тази причина е необходимо да попитаме, естествено учените, да ни покажат приликата и/или разликата между т.н. Космически лъчи (1912 г.) и т.н. антинеутрон (1956-58 г.), както и възможността му за аниhilация!? Чакам(е) отговор...

Ние продължаваме: Образуваният се края на веригата от разпада позитрон (e_0^{+1}) аниhilира с електрона (e_0^{-1}), които в този момент се намират в полето на реакцията (явно не случайно!)

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.22.)$$

(Забележка: В оригинал - $e^+ + e^- \rightarrow 2\gamma$)

Е, да, но това може да бъде и така:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \rightarrow \pi^0$$

Аниhilацията на антипротон (\bar{p}) с неутрон (n)

$$\bar{p} + n \rightarrow 3.\pi^- + 2.\pi^+ + x.\pi^0 \quad (5.23.)$$

(Трябва да отчетем разликата, в този разпад и, в този разпад: $\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^+ + 2.\pi^- + x.\pi^0$)

При аниhilацията на антипротон (\bar{p}) с неутрон (n) броя на отрицателно заредените пиони, с единица, превишават броя на положително заредените пиони. (Става въпрос за ($3.\pi^-$) в горното уравнение и ($2.\pi^-$) в по-горното уравнение – ех, че обяснение, даже има рима!) Разпада на отрицателния пион π^- ще бъде придружена с появата, в края на състоянието на разпада, на електрон (e_0^{-1}). (Забележка: Не се казва нищо – дали и този електрон не аниhilира с позитрон?)

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \quad (5.24.)$$

$$\mu^- \rightarrow e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu \quad (5.25.)$$

Въпрос или питане: Ние се срещнахме с космическите лъчи и техните реакции (Към и в атмосферата на Земята – б.а.) в следните форми:

$$\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3 \quad (5.1.)$$

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu \quad (5.2.)$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \quad (5.3.)$$

$$\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu \quad (5.4.)$$

$$\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu \quad (5.5.)$$

Тук, в текста третиращ процесите аниhilация на елементарни частици също срещаме еднаквите реакции и уравнения. Става въпрос за уравненията от вида:

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu \quad (5.20.)$$

$$\mu^+ \rightarrow e_0^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_\mu \quad (5.21.)$$

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3 \quad (5.22.)$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \quad (5.24.)$$

$$\mu^- \rightarrow e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu \quad (5.25.)$$

Може ли някой да обясни причината за тази еднаквост, или опитите по аниhilация на античастици доказват съществуването и характера на космическите лъчи? Или нещо друго, или и двете?

Докато чакаме отговорите (от „куковото лято“), нека погледнем по важните квантови характеристики (показани от учените) на неутрона и антинейтрона (Таблица 1.)

Характеристики на неутрона и антинейтрона

Характеристика	Неутрон	Антинейтрон
Кварково съдържание	udd	$\bar{u}\bar{d}\bar{d}$
Маса mc^2 , [MeV]	939.56536±0.00008	
Спин, \hbar	1/2	
Четност	+1	-1
Електрически заряд	0	0
Барионен заряд	+1	-1
Изоспин	1/2	
Проекция на изоспина	-1/2	+1/2
Стойност на магнитния момент, μ_N	1.9130427±0.0000005	
Знак на магнитния момента	-1	+1
Время на живот, [s]	885.7±0.8	
Схема на разпада	$n \rightarrow p + e^- + \bar{\nu}_e$	$\bar{n} \rightarrow \bar{p} + e^+ + \nu_e$

Таблица 1

Последните две схеми на разпада (показани от учените) са във вида:

$n_0^1 \rightarrow p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e$ и $\bar{n} \rightarrow p_1^- + e_0^{+1} + \nu_e$, който, като знаете, не отговаря на действителността (липсва силов фотон γ_3).

Подлагаме на синергетизъм.

Естествено е някой да попита: - Къде ти е „сине бабин“ (от сине майчин) оплождането? Хайде, квантовите механизми тук-там ги виждаме, но оплождането хич го няма и съдържанието не ти отговаря на заглавието. А, като ще ни се правиш на много учен, създавай научен текст, а не порнографска литература! – Малей-й-й фана ме срам! И, да се отсрамя, ще взема да направя горе-долу (като тук-там) някоя проверка и корекция... Започваме с уравнение (5.15.) $\bar{p} + p \rightarrow \bar{n} + n$, което явно гласи следното: при аниhilацията на антипротон с протон се получава антинеутрон и неутрон. Правим този вид запис:

$$\bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1 \quad (5.26.)$$

Първо ще покажем вътрешната структура на протона, неутрона и на техните античастици – Прилагаме ЕТП:

$$p_1^+ \rightarrow \gamma_4 + \nu_e + \gamma_3$$

$$\bar{p}_1 \rightarrow \gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3$$

$$n_0^1 \rightarrow p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3$$

$$\bar{n}_0 \rightarrow \bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3$$

Тогава:

$$n_0^1 + \bar{n}_0 \rightarrow (p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (\bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3)$$

$$\bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow (\gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (\gamma_4 + \nu_e + \gamma_3)$$

$$\text{Заместваме в (5.26.) } \bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$$

$$(\gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (\gamma_4 + \nu_e + \gamma_3) \rightarrow (p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (\bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3)$$

Правим проверка:

$$(4 + 5 + 3) + (4 + 5 + 3)$$

$$\rightarrow (12 + 13 + 5 + 3) + (12 + 13 + 5 + 3)$$

$$(12) + (12) \rightarrow (33) + (33)$$

$$24 \neq 66$$

Така представената реакция на аниhilация не е вярна! Имаме разлика от **42 По**, частици! Можем да ги приставим в този вид (Сбор от електрон, позитрон, електрон и силов фотон, или техни аналози!):

$$42 \text{ По} \rightarrow e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \gamma_3$$

Тогава уравнението (5.26.) $\bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$ придобива вида:

$$e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \gamma_3 + \bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1 \quad (5.27.)$$

Нека направим проверката:

$$13 + 13 + 13 + 3 + 12 + 12 \rightarrow 33 + 33 \quad 66 = 66$$

Нека видим какви процеси и елементарни частици са избягали от „научния поглед“, поради което са допуснали неточностите в уравнението си $\bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$:

$$e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \gamma_3 + \bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$$

По „незнайни“ за науката причини единия от „добавените“ от мен електрони се представя в следния вид:

$$e_0^{-1} \rightarrow \nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e$$

Забележка: Причините за добавените в този вид електрони и позитрон, съвсем не са незначителни, те са познатите на всички нас - добри и весели „Космически лъчи“.

Правим следните преобразования в уравнение (5.27.)

$$e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \gamma_3 + \bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$$

$$(\nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e) + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \gamma_3 + \bar{p}_1 + p_1^+ \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$$

Взимайки предвид ЕТП (Единната Теория на Полето) и разяснената вътрешна структура на елементарните частици, записваме:

$$(p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (\bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3) \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$$

$$n_0^1 + \bar{n}_0 \rightarrow \bar{n}_0 + n_0^1$$

Забележка. Да се види по-горе: „По един селско елегантен начин определяме вида и броя на лисващите елементарни частици, като започваме от неутрона и антинейтрона“, както и уравнение (5.14.).

Нещо като извод: В представената реакция от учените (Уилям Венцел, Брюс Корк, Глен Ламбертсон и Орест Пичиони) има неточност от липса на четири елементарни частици – два електрона, един позитрон и един фотон, което не е шега работа - като неточност!

Отиваме нататък и разглеждаме уравнение (5.16.) от реак-
ция: $\bar{p} + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^-$

Нека направим проверка:

$$\bar{p} + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^- \quad (5.28.)$$

Имайки предвид, че:

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \quad \pi^- \rightarrow 23 + 5$$

$$\text{По точно: } (\pi^- \rightarrow (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) + (\bar{\nu}_\mu))$$

Както и:

$$\mu^- \rightarrow e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu \quad \mu^- \rightarrow 13 + 5 + 5$$

Получаваме:

$$12 + 33 \rightarrow 33 + 33 + 28$$

45 \neq 94 - имаме разлика от49 По частици! Доста голямо
разминаване от реалностите, опитната установка, теоретичните
предположения и регистрираните резултати от уважаемите учени!

Липсващите в реакцията частици можем да приставим в този
вид (Сбор от електрон, позитрон, електрон и силов фотон, или
техни аналози!):

$$49 \text{ По} \rightarrow e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_e$$

Тогава уравнението (5.28.) от вида представен от учените по
този начин $\bar{p} + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^-$ приема следния вид:

$$e_0^{-1} + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_e + \bar{p} + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^- \quad (5.29.)$$

Пак, ще „жертваме“ единият електрон, като го представим
така („По „незнайни“ за науката причини единия от „добавените“
от мен електрони се явява в следния вид:“):

$$e_0^{-1} \rightarrow \nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e$$

Тогава за (5.29.) можем да запишем:

$$(\nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e) + e_0^{+1} + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_e + \bar{p} + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^-$$

Знаем, че (Също говорихме, че няма разлика между неутри-
ното и мюонното неутрино и съответните им античастици):

$$\pi^- \rightarrow (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) + (\bar{\nu}_\mu)$$

$$\bar{n}_0 \rightarrow \bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3$$

Тогава стигаме до равенството:

$$\bar{n} + \pi^- + n \rightarrow \bar{n} + n + \pi^-$$

Отиваме нататък, към уравнение (5.18.), където образува-
ния антинеутрон е с енергия от около **50 MeV** и прелетява **9,5 cm**
и тогава анихилира. $\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^+ + 2.\pi^- + x.\pi^0$

Нека направим проверка:

$$\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^+ + 2.\pi^- + x.\pi^0 \quad (5.30.)$$

$$33 + 12 \rightarrow 3.28 + 2.28 + x.(6)$$

$$45 \rightarrow 84 + 56 + x.(6)$$

$45 \neq 140 + x.(6)$ имаме разлика от95 (+x.6) По частици!

Не знам, какво да мисля (Не, че имам с какво да мисля!) - Доста по-голямо разминаване от реалностите, опитната установка, теоретичните предположения и регистрираните резултати от уважаемите учени!

Липсващите (Доста сложна задача! Ама, си имам за помощ мокрите сънища!) в реакцията частици можем да приставим в този вид (Може би сбор от подходящи по вид и форма елементарни частици и x. 2 силови фотона, или техните аналози!):

$$95.\text{По} + \bar{n} + p + x.(6.\text{По}) \rightarrow 3.\pi^+ + 2.\pi^- + x.\pi^0 \quad (5.31.)$$

Нека представим така нещата:

$$95.\text{По} \rightarrow 3.(e^{+1} + \nu_e) + 2.(e_0^{-1} + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e$$

$$\text{Проверка: } 95.\text{По} \rightarrow 3.18 + 2.18 + 5$$

$$95.\text{По} \rightarrow 54 + 36 + 5 \quad 95 = 95$$

Тук правим следното представяне, за изрази антинеутрон и протон:

$$\bar{n} + p \rightarrow (e_0^{+1} + \bar{p}_1 + \nu_e + \gamma_3) + (\gamma_4 + \nu_e + \gamma_3)$$

$$\bar{n} + p \rightarrow [(\bar{\nu}_e + \gamma_3 + \nu_e) + (\gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + \nu_e + \gamma_3] + [(\gamma_4 + \nu_e + \gamma_3)]$$

Групираме:

$$\bar{n} + p \rightarrow \bar{\nu}_e + \nu_e + (\gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3) + \bar{\nu}_e + \nu_e + (\gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3) + \nu_e \quad \text{Получаваме:}$$

$$\bar{n} + p \rightarrow \bar{\nu}_e + \nu_e + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \bar{\nu}_e + \nu_e + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \nu_e$$

Проверка:

$$33 + 12 \rightarrow 9.5 \quad 45 = 45$$

Където:

$$\bar{p}_1 \rightarrow (\gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3)$$

$$p_1^+ \rightarrow (\gamma_4 + \nu_e + \gamma_3)$$

$$e_0^{-1} \rightarrow \nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e$$

$$e_0^{+1} \rightarrow \bar{\nu}_e + \gamma_3 + \nu_e$$

$$\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3 \rightarrow \nu_e + \bar{\nu}_e$$

$$n_0^1 \rightarrow p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3$$

$$\bar{n}_0 \rightarrow \bar{p}_1 + e_0^{+1} + \nu_e + \gamma_3$$

Следващото представяне е за израза:

$$95. \text{По} \rightarrow 3. (e^{+1} + \nu_e) + 2. (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e$$

$$95. \text{По} \rightarrow 3. e^{+1} + 3. \nu_e + 2. e_0^{-1} + 2. \bar{\nu}_e + \bar{\nu}_e$$

Проверка:

$$95. \text{По} \rightarrow 3. 13 + 3. 5 + 2. 13 + 2. 5 + 5$$

$$95. \text{По} \rightarrow 39 + 15 + 26 + 10 + 5 \quad 95 = 95$$

Заместваме в коригираното уравнение (5.30.) с (5.31.)

95. По + $\bar{n} + p + x. (6. \text{По}) \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^- + x. \pi^0$ (Изпускаме за момент двата израза $x. (6. \text{По})$ и $x. \pi^0$ и в дясно запазваме изразите за положителните и отрицателните пиони)

$$95. \text{По} + \bar{n} + p \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^-$$

$$(3. e^{+1} + 3. \nu_e + 2. e_0^{-1} + 2. \bar{\nu}_e + \bar{\nu}_e) + [\bar{\nu}_e + \nu_e + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \bar{\nu}_e + \nu_e + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \nu_e] \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^-$$

Всъщност при аниhilацията на антинейтрон с протон, крайните продукти са неутрино и антинейтрино и има следния вид:

$$\bar{n} + p \rightarrow [(\bar{\nu}_e + \nu_e) + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \nu_e]$$

Извод: При този вид реакция получаваме набор на четири двойки от неутрино и антинейтрино, като едно неутрино остава самичко.

Продължаваме, като групираме:

$$(3. e^{+1} + 3. \nu_e + 3. \bar{\nu}_e + 3. \nu_e) + (2. e_0^{-1} + 2. \bar{\nu}_e + 2. \nu_e + 2. \bar{\nu}_e) \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^-$$

$$3(e^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_e + \nu_e) + 2(e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_e + \bar{\nu}_e) \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^-$$

$$3(\mu^+ + \nu_e) + 2(\mu^- + \bar{\nu}_e) \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^-$$

Накрая си добавяме и изразите за силовите фотони, и получаваме:

$$3. \pi^+ + 2. \pi^- + x. (6. \text{По}) \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^- + x. \pi^0$$

(5.32.)

Вярната реакция!

Където:

$$95. \text{По} \rightarrow 3. e^{+1} + 3. \nu_e + 2. e_0^{-1} + 2. \bar{\nu}_e + \bar{\nu}_e$$

$$\bar{n} + p \rightarrow \bar{\nu}_e + \nu_e + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \bar{\nu}_e + \nu_e + (\bar{\nu}_e + \nu_e) + \nu_e$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \rightarrow (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) + (\bar{\nu}_\mu)$$

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu \rightarrow (e_0^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_\mu) + (\nu_\mu)$$

Отиваме нататък: В уравнение (5.23.) е показано процеса на аниhilация на антипротон (\bar{p}) с неутрон (n)

$$\bar{p} + n \rightarrow 3.\pi^- + 2.\pi^+ + x.\pi^0$$

Правим проверка:

$$12 + 33 \rightarrow 3.28 + 2.28 + x.6$$

$$45 \rightarrow 84 + 56 + x.6 \quad 45 \neq 140 + x.6 \quad \text{полу-}$$

чаваме аналогични резултати като при уравнение (5.30.) имаме разлика от ...95 (+x.6) По частици! (Тук обаче трябва да се прави разликата: имаме реакция на аниhilация между антипротон и неутрон ($\bar{p} + n$), а не като предходното уравнение ($\bar{n} + p$) – анти-неутрон и протон.)

Липсващите и в реакцията частици можем да приставим в този вид:

$$95.\text{По} + \bar{p} + n + x.(6.\text{По}) \rightarrow 3.\pi^- + 2.\pi^+ + x.\pi^0$$

(5.33.)

Нека представим така нещата:

$$95.\text{По} \rightarrow 3.(e_0^{-1} + \bar{\nu}_e) + 2.(e^{+1} + \nu_e) + \nu_e$$

$$\text{Проверка: } 95.\text{По} \rightarrow 3.18 + 2.18 + 5$$

$$95.\text{По} \rightarrow 54 + 36 + 5 \quad 95 = 95$$

Тук правим следното представяне, за изрази антипротон и неутрон:

$$\bar{p} + n \rightarrow [(\gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + (p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \gamma_3)]$$

$$\bar{p} + n \rightarrow [(\gamma_4 + \bar{\nu}_e + \gamma_3) + ((\gamma_4 + \nu_e + \gamma_3) + (\nu_e + \gamma_3 + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e + \gamma_3)]$$

Групираме:

1. Начин 1:

$$\bar{p} + n \rightarrow (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e + (\gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4)$$

$$\text{Преобразуваме по този начин: } \gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3 \rightarrow \nu_e + \bar{\nu}_e$$

Получаваме:

$$\bar{p} + n \rightarrow (\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e + (\nu_e + \bar{\nu}_e)$$

Извод: При този вид реакция получаваме набор на четири двойки от неутрино и антинейтрино, като едно антинейтрино остава самичко (за разлика от реакция с уравнение (5.31.), където имаме самичко едно неутрино).

2. Начин 2:

$$\bar{p} + n \rightarrow (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + (v_e + \bar{v}_e) + (v_e + \bar{v}_e) + \bar{v}_e + (\gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4)$$

Преобразуваме по този начин: $v_e + \bar{v}_e \rightarrow \gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3$

Получаваме:

$$\bar{p} + n \rightarrow (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + \bar{v}_e + (\gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4)$$

[Всъщност при аниhilацията на антипротон с неутрон, крайните продукти са неутрино и антинейтрино и има следния вид:

$$\begin{aligned} \bar{p} + n &\rightarrow (v_e + \bar{v}_e) + (v_e + \bar{v}_e) + (v_e + \bar{v}_e) + \bar{v}_e + \\ &+ (v_e + \bar{v}_e) \\ &(\text{или } \bar{p} + n \rightarrow (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + (\gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3) + \bar{v}_e + (\gamma_3 + \gamma_3 + \gamma_4)] \end{aligned}$$

Извод: При този вид реакция получаваме набор на четири двойки от по два силови фотона и едни информационен, като едно антинейтрино, пак, остава самичко.

Общи извод: И при двата вида реакции (1. Начин и 2. Начин) със съответните уравнения реално от процесите на аниhilация не остава нищо друго освен енергия (от силовите фотони) и информация (от информационните фотони, неутрино и антинейтрино). Които енергия и информация явно участват в други процеси. Възможно е процесите да са биологични (Най-вече става въпрос за клетките на физическите организми.).

Където:

$$\begin{aligned} \bar{p}_1 &\rightarrow (\gamma_4 + \bar{v}_e + \gamma_3) \\ p_1^+ &\rightarrow (\gamma_4 + v_e + \gamma_3) \\ e_0^{-1} &\rightarrow v_e + \gamma_3 + \bar{v}_e \\ e_0^{+1} &\rightarrow \bar{v}_e + \gamma_3 + v_e \\ \gamma_4 + \gamma_3 + \gamma_3 &\rightarrow v_e + \bar{v}_e \\ n_0^1 &\rightarrow p_1^+ + e_0^{-1} + \bar{v}_e + \gamma_3 \\ \bar{n}_0 &\rightarrow \bar{p}_1 + e_0^{+1} + v_e + \gamma_3 \end{aligned}$$

Следващото представяне е за израза:

$$95. \text{По} \rightarrow 3. (e_0^{-1} + \bar{v}_e) + 2. (e^{+1} + v_e) + v_e$$

$$95. \text{По} \rightarrow 3. e^{-1} + 3. \bar{v}_e + 2. e_0^{+1} + 2. v_e + v_e$$

Проверка:

$$95. \text{По} \rightarrow 3. 13 + 3. 5 + 2. 13 + 2. 5 + 5$$

$$95. \text{По} \rightarrow 39 + 15 + 26 + 10 + 5$$

$$95 = 95$$

Заместваме в коригираното уравнение (5.23.) с (5.33.)
95. По + $\bar{p} + n + x. (6. \text{По}) \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+ + x. \pi^0$ (Из-пускаме за момент двата израза $x. (6. \text{По})$ и $x. \pi^0$ и в дясно запазваме изразите за положителните и отрицателните пиони)

$$95. \text{По} + \bar{p} + n \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+ \\
(3. e^{-1} + 3. \bar{\nu}_e + 2. e_0^{+1} + 2. \nu_e + \nu_e) + [(\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e + (\nu_e + \bar{\nu}_e)] \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+$$

Продължаваме, като групираме:

$$(3. e^{-1} + 3. \bar{\nu}_e + 3. \nu_e + 3. \bar{\nu}_e) + (2. e_0^{+1} + 2. \nu_e + 2. \bar{\nu}_e + 2. \nu_e) \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+$$

$$(3. (e^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_e + \bar{\nu}_e) + 2. (e_0^{+1} + 2. \bar{\nu}_e + 2. \nu_e) \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+$$

$$3(\mu^- + \bar{\nu}_e) + 2(\mu^+ + \bar{\nu}_e) \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+$$

Накрая си добавяме и изразите за силовите фотони, и получаваме:

$$3. \pi^- + 2. \pi^+ + x. (6. \text{По}) \rightarrow 3. \pi^- + 2. \pi^+ + x. \pi^0 \\
(5.32.)$$

Вярната реакция!

Където:

$$95. \text{По} \rightarrow 3. e^{-1} + 3. \bar{\nu}_e + 2. e_0^{+1} + 2. \nu_e + \nu_e \\
\bar{p} + n \rightarrow (\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + (\nu_e + \bar{\nu}_e) + \bar{\nu}_e + (\nu_e + \bar{\nu}_e) \\
\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu \rightarrow (e_0^{-1} + \bar{\nu}_e + \nu_\mu) + (\bar{\nu}_\mu) \\
\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu \rightarrow (e_0^{+1} + \nu_e + \bar{\nu}_\mu) + (\nu_\mu)$$

Ще се видим утре, в следващия раздел! (Малко е сложно, но нищо.)

6. Органична и неорганична материя.

От раздел: „11. Кванти на живота и развитие на живота. Клетка. (Или, приложение на ЕТП (Единна Теория на Полето) в биологичните структури)“ от втората част на книгата „Мокрите сънища на лечителя-билкар В.....“

В началните моменти **основните** ($GB(K(n-1)P)$), **функционалните** ($GF(K(n-1)P)$) и **самостоятелните** ($GW(K(n-$

1)P)) кванти на живота още не са живи организми на световете ($K(n)P$).

За нашият свят ($K(0)P$) квантите на живота имат следния вид: **основни** ($GB(K(0)P)$), **функционални** ($GF(K(0)P)$) и **самостоятелни** ($GW(K(0)P)$) кванти на живота

Същевременно трябва да не забравяме, че: Челният най-висш, вид живот (в момента в света ($K(0)P$ - човека), е представен от три разновидности на индивида, които се управляват съответно от: **основни** ($GB(K(n-1)P)$), **функционални** ($GF(K(n-1)P)$) и **самостоятелни** ($GW(K(n-1)P)$) кванти на живота.

Или, по-точно, индивиди, които се управляват от:

$GB(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) + \sum GB(K(1)P) = B$ – **основни** кванти на живота;

Индивиди, които се управляват от:

$GF(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) + \sum GF(K(1)P) = F$ – **функционални** кванти на живота;

Индивиди, които се управляват от:

$GW(K(0)P) = \sum GN(K(n)P) = S$ – **самостоятелни** кванти на живота.

Видовете живот в другите царства (минерално, **растително**, животинско), които са по-нисши от челния вид живот (човека), притежават два разновидности на индивида, които се управляват съответно от: **функционални** ($GF(K(n-1)P)$) и **самостоятелни** ($GW(K(n-1)P)$) кванти на живота.

Или, по-точно, индивиди, които се управляват от:

$GF(K(0)P) = \sum GF(K(1)P) + \sum GN(K(1)P) = F$ – **функционални** кванти на живота;

Индивиди, които се управляват от:

$GW(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) = S$ – **самостоятелни** кванти на живота.

Прави още впечатление, че: 1. В общия организъм на **растителните** видове, квантите на живота запазват частично самостоятелността си (на това се дължи размножаването чрез издънки, резници, отводи, присадки и пр.), като развиват самостоятелни направления (в рамките на семейството, респективно рода възникват видове, подвидове и вариететни форми). 2. В общия растителен организъм, възможностите за самостоятелно развитие на квантите на живота са ограничени. 3. В по-висшите видове живот (като при човека) индивидите се управляват от един квант на живота, които

може да бъде **основен** ($GB(K(0)P)$), **функционален** ($GF(K(0)P)$) и **самостоятелен** ($GW(K(0)P)$).

За квантите на живота при растителните видове в световите $K(0)P$ – нашият свят.

Можем да запишем следното (Пояснение: Видовете в Растителното царство на световите $K(0)P$ – нашият свят, не притежават основен квант на живота $GB(K(0)P$ защото не са членен вид. Също не са членен вид, и видовете от Животинското и Минерално царства.):

$GF(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) + \sum GF(K(1)P) = F = f$ – функционални кванти на живота;

$GW(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) = S = s$ – самостоятелни кванти на живота.

Въвеждаме:

Определение 1. Веществото от което са изградени електроните и протоните ще наричаме Енергия на нашия свят ($E_{K(0)P}$).

Определение 2. За нас (в нашият свят $K(0)P$) квантите на живота ($GB = b$, $GF = f$ и $GW = s$) са енергията ($E_{K(0)P}$ – веществото, от което са изградени електроните и протоните).

Излъчването на живот и подредбата на световите има следния вид: (виж: „11. Кванти на живота и развитие на живота. Клетка. (Или, приложение на ЕТП (Единна Теория на Полето) в биологичните структури“):

От всеки един свят $K(1)P$ (звезда) в света $K(0)P$ (нашият свят) през полупериода свиване на звездата (света $K(1)P$) се излъчват в околното и пространство (света $K(0)P$ (нашият свят)) точно $\zeta = \text{const}$ на брой кванти (зародиши) на живота на света $K(0)P$.

От всеки един свят $K(2)P$ (протон) в света $K(1)P$ (звезди) през полупериода свиване на протона (света $K(2)P$) се излъчват в околното му пространство (света $K(1)P$ (звезди)) точно $\zeta = \text{const}$ на брой кванти (зародиши) на живота на света $K(1)P$.

От всеки един свят $K(3)P$ (фотон) в света $K(2)P$ (протон) през полупериода свиване на фотона (света $K(3)P$) се излъчват в околното му пространство (света $K(2)P$ (протон)) точно $\zeta = \text{const}$ на брой кванти (зародиши) на живота на света $K(2)P$.

От всеки един свят $K(4)P$ (гравитон) в света $K(3)P$ (фотон) през полупериода свиване на гравитона (света $K(4)P$) се излъчват

в околното му пространство (света $K(3)P$ (фотон)) точно $\zeta = \text{const}$ на брой кванти (зародиши) на живота на света $K(3)P$.

.....

От всеки един свят $K(n)P$ (неизвестен) в света $K(n-1)P$ (неизвестен) през полупериода свиване на елементарната частица (света $K(n)P$) се излъчват в околното ѝ пространство (света $K(n-1)P$ (неизвестен)) точно $\zeta = \text{const}$ на брой кванти (зародиши) на живота на света $K(n-1)P$.

Основно следствие: Всеки едни свят от Микро- до Макро ниво е населен с Живот независимо от неговата форма и съдържание във формата.

За клетките на растителните (минералните, животинските и част от човешките видове) можем да запишем следното:

Клетките поддържат своята функционалност, защото съдържат и са представени от функционални и самостоятелни кванти на живота, които имат следния вид:

$GF(K(0)P) = \sum GF(K(1)P) + \sum GN(K(1)P) = F = f$ – функционални кванти на живота;

$GW(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) = S = s$ – самостоятелни кванти на живота.

От казаното по горе следва, че Животът на клетките структуриращи физическите тела в нашият свят $K(0)P$ идва от Живота в световите $K(1)P$ - Звездите.

За самостоятелните кванти на живота $GW(K(0)P) = \sum GN(K(1)P) = S = s$ в нашият свят $K(0)P$ знаем, че са съставени от сумата $\sum GN(K(1)P)$, която е всъщност сума от елементарни частици (електрони и позитрони). Нека това го запишем в този вид:

$$S = s = GW(K(0)P) = \sum [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

Сумата $\sum (e_0^{-1}, e_0^{+1})$ е база, в която може да се развие Живот и влиза в структурата на клетките от световите $K(0)P$ – нашият свят

За функционалните кванти на живота $GF(K(0)P) = \sum GF(K(1)P) + \sum GN(K(1)P) = F = f$ в нашият свят $K(0)P$ знаем, че са съставени от сумата $\sum GN(K(1)P)$ и $\sum GF(K(1)P)$, която е всъщност сума от елементарни частици (протони, антипротони, електрони и позитрони). Нека това го запишем в този вид:

$$F = f = GF(K(0)P) = \sum[p_1^+ + e_0^{-1}(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{+1}(e_0^{-1},)] + \sum[e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

Сумата $\sum[p_1^+ + e_0^{-1}(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{+1}(e_0^{-1},)]$ е **Живота**, който се развива в (от) базата $\sum(e_0^{-1}, e_0^{+1})$ и влиза в структурата на клетките от световите **$K(0)P$** – нашият свят

Принципи: Животът в световите **$K(0)P$** – нашия свят, изисква да се развива в **клетъчни структури**. Тези **клетъчни структури** съдържат и се управляват от **функционални и самостоятелни** кванти на живота (Основните кванти на живота не се намират в клетките!). Естеството на клетките, които структурират **живите организма** изисква клетките да се **делят**. Преструктурирането и групирането на квантите на живота **обуславят и поддържат** деленето на клетките в живите организми (Видовете в царствата: Минерално, Растително, Животинско и Човешко). Създаването, поддържането и функционирането на **размножителните клетки** в живите организми се поддържа от клетъчни структури, в които квантите (основни кванти на живота) на живота играят (и са играли) особена и първостепенна роля. **Еволюционното преминаване** от един вид в друг (От едно Царство в друго Царство) става **само** под ръководството и **с участието на основните кванти на живота** (Основни кванти, който са притежание за вида, който е член в дадения момент) участващи в размножителните процеси на вида.

Квантите на живота, които поддържат и управляват клетките на живите организми от световите **$K(0)P$** – нашия свят са всъщност **Живот** преминал от световите **$K(1)P$** – Звезди, през полупериода на тяхното свиване, в нашия свят. Естеството на Живота от Звездите (светове **$K(1)P$**) показва, че е с произход от предшестващите светове **$K(2)P, K(3)P, K(4)P \dots K(n)P$** (протони, фотони, гравитони ... и неизвестни (и за мен) светове).

Животът в световите **$K(0)P$** – нашия свят, които произлиза от световите **$K(n)P \dots K(4)P, K(3)P, K(2)P$** и **$K(1)P$** непрекъснато се поддържа от **Живота** в тези светове.

Няма сила и/или преграда, които да спрат или попречат на **Живота** от тези светове **$K(n)P \dots K(4)P, K(3)P, K(2)P$** и **$K(1)P$** да прониква в нашият свят **$K(0)P$** и да поддържа **Живота** в него. Както няма сили и/или преграда, които да спрат или попречат на **Живота** от светове

$K(0)P$ да прониква с световите **$K(-1)P, K(-2)P \dots$**
 $K(-n)P$

Част от **Живота** проникващ от другите светове и **елементите** поддържащи **Живота** в нашите светове **$K(0)P$** имат свой образ в. н. **Космически лъчи!** (Световите **$K(4)P, K(3)P, K(2)P$** и **$K(1)P$**)

(Пояснение: По тази и ред други причини в раздел „9. Космически лъчи. Състав и произход. Основен път на CNO-цикъла“ от втората част на „Мокрите сънища на“ съм разгледал произхода и същността на космическите лъчи. Другите (ред други) причини това са, че космическите лъчи са част от естеството на мокрите ми сънища...)

Какво имаме за космическите лъчи (ползвам и научни данни, а цитатът е от втората част на книжката „Мокрите сънища на“):

„Образуващите се Пиони могат да взаимодействат с ядра от атмосферата, но могат и да се разпаднат, формирайки поток (като душ) от Мюонни електронно-фотонни компоненти. Адронната компонента до повърхността на Земята практически не идва, тя се превръща в Мюони, неутрино и γ -кванти.

$$\pi^0 \rightarrow 2 \cdot \gamma$$

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu$$

Мюоните на свой ред могат да се разпаднат, на:

$$\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu$$

$$\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$$

Образуващите се при разпада неутрални Пиони на γ -кванти предизвикват каскада от електрони и γ -кванти, които на свой ред образуват електрон-позитронни двойки. Заредените лептони губят енергия при йонизационното и радиационно забавяне (спиране). До повърхността на Земята основно достигат релативистични Мюони. Електронно-фотонната компонента се поглъща силно.“

Може би уважаемите читатели забелязват силното присъствие на частици и античастици в съдържанието на Космическите лъчи – електрони и позитрони? Също се забелязва и присъствието на фотони, както и на два вида разделени (за мен това разделение е условно, аз не го признавам и работя с тези частици, като ги

приравнявам!) от учените неутрино – електронно неутрино и мюонно неутрино и техните античастици. Също искам да Ви обърна внимание на това, че: „**Космическите лъчи** са поток от **елементарни частици** (електрони, позитрони, и фотони – б.а.) и **ядра на атоми** (това са си протони и силно възбудени протони (неутрони) – б.а.) на **химически елементи**.“ Я, да си припомним честотата на излъчване, респективна енергията с която достигат пределите на Земята: Тяхната честота е от 10^{21} до 10^{24} **Hz** ([херца](#))!!

С една дума това са **Кванти на живота** идващи от световите **$K(n)P \dots K(4)P, K(3)P, K(2)P$** и **$K(1)P$** и проникващи в нашият свят **$K(0)P$** .

(Забележка: Все още **не твърдя**, че тези кванти на живота, проникващи в нашия свят са органична материя!)

Жива и „нежива“ материя. Органична и „неорганична“ структура на материята.

Отново правим, вече можем да го наречем, „квантов“ запис на функционалните и самостоятелни кванти на живота в нашия свят **$K(0)P$** .

$$\begin{aligned}
 F = f &= GF(K(0)P) \\
 &= \sum [p_1^+ + e_0^{-1} (p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{+1} (e_0^{-1}),] \\
 &+ \sum [e_0^{-1}, (e_0^{+1})] \\
 S = s &= GW(K(0)P) = \sum [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]
 \end{aligned}$$

Забележка: В малките скоби изразите $(p_1^- + e_0^{+1})$ и (e_0^{+1}) може спокойно да ги приемате заантиматерия. И, по този път и начин да „решите“ уважаеми учени проблемата с „антиматерията“. Всъщност всичките биологични структури, със своите градивни елементи - клетките, съдържат и изявяват постоянно в себе си антиматерията.

Като следствие: 1. Антиматерията се съдържа в биологичните структури на Вселената. Можем и да уточним: съществуването на материята и антиматерията се осъществява посредством биологичните структури. 2. Антиматерията във Всемира не е изчезнала – тя е в биологичните структури. Можем да определим и нейното количество, то е антиматерия : материя – 50:50!

Много по-здрави, като следствие, на учените биолози и всякакви-лози от селският пияница и сексуален маниак Канисков!

Вещества с „органичен“ и „неорганичен“ произход.

Както и да разглеждаме устройството и функцията на клетките, като основни градивни частици на физическите тела на Царствата в нашия свят ***K(0)P***, имаме основание да твърдим, че в тяхното съдържание намират място атомите (респективно молекули) на т.н. вещества с „органичен“ и „неорганичен“ произход.

Като под веществата с „**неорганичен произход**“ можем да причислим – всички вещества, с изключение на изградените от въглеродни вериги (прави и затворени). Обикновено неорганичните съединения се класифицират според тяхната функция в [киселини](#), [основи](#), [оксиди](#) и [соли](#). Оксидите често са разделени на метални (основни оксиди или основни анхидриди) и неметални оксиди (киселинни оксиди или киселинни анхидриди). Днес науката работи с около 400 000 вещества и съединения от неорганичен произход. Науката, която се занимава с неорганичните вещества е т.н. неорганична химия. Предметът на неорганичната химия обхваща молекулните връзки, които съществуват като [молекули](#), и [кристали](#), чиято структура е безкрайна решетка от монотонно повтарящи се [атоми](#), и които са обект на изучаване и от [кристалографията](#).

А, под вещества с „**органичен произход**“ трябва да причислим – [въглеводородите](#) и техните производни. Освен [въглерод \(C\)](#) и [водород \(H\)](#), те могат да включват и други елементи, като [кислород](#), [азот](#), [сяра](#), [фосфор](#), [силиций](#) и други. Основата на молекулите на органичните съединения са [вериги](#) или [пръстени](#), образувани от свързани помежду си въглеродни [атоми](#). (Аз, обаче твърдя, че органичните съединения не са органични защото съдържат в структурата и съдържанието си въглеродни атоми, а защото съдържат водородни атоми и ядра, на водородните атоми!) Днес науката работи с над 7 000 000 (седем милиона!) вещества с органичен произход (все съединения на въглерода).

По-интересното е обаче, че никъде съвременната наука не дава и не прави обяснения за границата между органичната и неорганичната материя, между органичните и неорганични вещества, т.е. между живата и нежива материя! Или поне да каже, как се прекрива тази граница и/или начина за нейното прекриване! Явно тук имаме научно явление от типа: 1. Всичко е ясно на

съвременната наука за органичната и неорганична материя – този въпрос, не е научен въпрос! Или 2. Нищо не е ясно на съвременната наука за органичната и неорганична материя – този въпрос да не повдига за дискусия, ама никога!

Дори „много“ съвременната науката има наглостта да твърди, че: „Разделението^[31] между органични и неорганични вещества е **условно и до голяма степен произволно**, а разделението между органична и неорганична химия **не е пълно**, съществува припокриване, особено в дисциплината метало-органична химия“.

(Хайде, дайте ми някой учен, който да ми обясни израза „**условно и до голяма степен произволно**“ за разделянето на органичната от неорганичната химия. Има ли такъв учен? – Има. Това са плеяда от учени от близкото минало на град Плевен: На първо място Соничка, Митьо Тангото, Гошо Кръста, Графа, Пенчо Байдерката и.....Васко Изпърдушника (Или още Пегъзи Мъдовски). Да, всичките те, никога не са правили разлика между органичната и неорганична материя. Тя, материята органична или неорганична за Тях е Едно – за разлика от учените в престижните научни учреждения и в България, и в Англия, и в САЩ, и в Русия и къде ли не! Някой ще каже: - Приказваш Васко празни приказки! А, както знаеш, празните приказки ги приказват изпърдушниците. Да, но фактите говорят друго: 1. Соничка и Митьо Тангото не са правили никога разлика между мъже и жени и винаги са се отправяли към мъжете – безусловно. (Можем да ги причислим към първо-създателите на основните положения в т.н. „Истанбулска конвенция“.

И, нашите власт имащи мъже, ако имаха опита и знанието на тези двамата герои, нямаше да имат проблем с узаконяването на конвенцията. Но, по-важното е че, независимо от биологичната и физична видима разлика в някой от тъканите (респективно клетки и от там кванти на живота), те, приравняват двата пола към един!)

2. Гошо Кръста никога не е правил разлика между мъртвите и живите, между живата и неживата материя. Върви си той, човека – Гошо Кръста пред ковчега с кръста в ръце и си разговаря с уж мъртвеца (мъртва материя) и на всичкото отгоре разказва и на роднини, и близки (жива материя) на мъртвеца, що за стока са и как са се отнасяли с „уж“ мъртвеца приживе. 3. Графът пък всяка вечер си ляга не в леглото (жива материя, може би), а в ковчег

³¹ Spencer L. Seager, Michael R. Slabaugh. Chemistry for Today: general, organic, and biochemistry. // Thomson Brooks/Cole, 2004. – P. 342. [ISBN 0-534-39969-X](#)

(мъртва материя, може би) да си поспи. Без да прави и най-малко разлика между този и онзи свят, между Живота и уж Смъртта. Между тази или онази материя. 4. На Пенчо Байдера му е все тая дали милиционерите ще му бият „парцалите“ (дрехите, с които е облечен) или физическото му тяло. Никога не се е оплаквал, че го боли физическото тяло от въведените мероприятия на представителите на народната власт върху него (жива материя), но все е взимал в предвид състоянието на парцалите върху тялото си (нежива материя). 5. На Васко Изпърдушника (с нелегалното име Пеигъзи Мъдовси – б.а.) му е все тая, че не се преподава и практикува Истинската наука в Университета и БАН. Защото Истинската наука е за Истински хора, които притежават Основни кванти на живота и си се разхождат и в двата условно (научно) разделени типа материи. Независимо, че не си разнасят биологичните отпадъци по коридорите на същите институции - опаковани в костюми.

Понеже в Световите $K(0)P$ съществуват явления на симетричност и асиметричност, четно и нечетно, положително и отрицателно, и прочие, както и възможност за разумно съединяване на определени вещества (без взрив, естествено) можем да направим следните видове записи:

$$f = \sum [p_1^+ + e_0^{-1} (p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{+1} (e_0^{-1},)] + \sum [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

$$s = \sum [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

За да сме по-конкретни, с по-ясни модели, ще пренебрегнем сумите (Σ) (Става въпрос, че за това опростяване на нещата съм виновен аз! – толкова ми е умствения багаж!)

$$f = [p_1^+ + e_0^{-1} (p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{+1} (e_0^{-1},)] + [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

$$s = [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

A. Създаваме поредицата, за функционални кванти (f_n) на живота:

$$f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

$$f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

$$f_2 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

$$f_3 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

$$f_n = [(p_1^{+(-)} + e_0^{-1(+1)})]$$

Б. Създаваме поредицата, за самостоятелни кванти (s_n) на живота:

$$\begin{aligned} s &= [(e_0^{-1})] \\ s_1 &= [(e_0^{+1})] \\ s_2 &= [(e_0^{-1})] \\ s_3 &= [(e_0^{+1})] \\ s_n &= [(e_0^{-1(+1)})] \end{aligned}$$

Създаваме поредицата от комбинации между функционални $[(f_n + f_n), \text{ и } (f_n + f_{n+1})]$, самостоятелни $[(s_n + s_n), \text{ и } (s_n + s_{n+1})]$, и между функционални и самостоятелни $[(f_n + s_n), \text{ и } (f_n + s_{n+1})]$ кванти на живота.

В Създаваме поредицата, за функционални кванти на живота, с вид на връзката $(f_n + f_n)$:

$$\begin{aligned} f + f &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] \\ f_1 + f_1 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \\ f_2 + f_2 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] \\ f_3 + f_3 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \end{aligned}$$

Г Създаваме поредицата, за функционални кванти на живота, с вид на връзката $(f + f_n)$:

$$\begin{aligned} f + f_1 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \\ f + f_2 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] \\ f + f_3 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \\ f + f_4 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] \\ f + f_5 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \end{aligned}$$

Д Създаваме поредицата, за функционални кванти на живота, с вид на връзката $(f_n + f_{n+1})$:

$$\begin{aligned} f + f_1 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \\ f_1 + f_2 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
f_2 + f_3 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \\
f_3 + f_4 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] \\
f_4 + f_5 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]
\end{aligned}$$

Е) Създаваме поредицата, за самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($s_n + s_n$):

$$\begin{aligned}
s + s &= [(e_0^{-1})] + [(e_0^{-1})] \\
s_1 + s_1 &= [(e_0^{+1})] + [(e_0^{+1})] \\
s_2 + s_2 &= [(e_0^{-1})] + [(e_0^{-1})] \\
s_3 + s_3 &= [(e_0^{+1})] + [(e_0^{+1})] \\
s_4 + s_4 &= [(e_0^{-1})] + [(e_0^{-1})] \\
s_5 + s_5 &= [(e_0^{+1})] + [(e_0^{+1})]
\end{aligned}$$

Ж) Създаваме поредицата, за самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($s_n + s_{n+1}$):

$$\begin{aligned}
s + s_1 &= [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})] \\
s_1 + s_2 &= [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})] \\
s_2 + s_3 &= [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})] \\
s_3 + s_4 &= [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})] \\
s_4 + s_5 &= [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})]
\end{aligned}$$

З) Създаваме поредицата, за функционални и самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($f_n + s_n$):

$$\begin{aligned}
f + s &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})] \\
f_1 + s_1 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{+1})] \\
f_2 + s_2 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})] \\
f_3 + s_3 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{+1})] \\
f_4 + s_4 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})] \\
f_5 + s_5 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{+1})]
\end{aligned}$$

И) Създаваме поредицата, за функционални и самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($f_n + s_{n+1}$):

$$\begin{aligned}
f + s_1 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})] \\
f_1 + s_2 &= [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})] \\
f_2 + s_3 &= [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]
\end{aligned}$$

$$f_3 + s_4 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$$

$$f_4 + s_5 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]$$

Й) Създаваме поредицата, за функционални и самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($f_n + s$):

$$f_1 + s = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$$

$$f_2 + s = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]$$

$$f_3 + s = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$$

$$f_4 + s = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]$$

$$f_5 + s = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$$

Квантово поведение на квантите на живота в материята (условно разделена на жива и „нежива“) **заедно с ЕТП (Единна Теория на Полето)**

A.1. Нека разгледаме едната от първите поредици комбинации на функционален квант на живота (f_n), в който базата я няма. Т.е. нямаме условие за развитие на живот. Това състояние може да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

$$f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

$$f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

За $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$ можем да направим следното:

1. Ще разгледам и направя преобразованието на връзката между протон и електрон ($p_1^+ + e_0^{-1}$).

Така показаната връзка протон – електрон, сме я срещали многократно в текста от предните части на книгата „Мокрите сънища на“. Това е ядрена реакция в „съвременната“ физика носеща гръмкото название: „Поглъщане (като боа, слон) от ядрото на орбитален атомен електрон“. Същата тази реакция показвахме и по недвусмислен начин доказахме, че не е съдържана (меко казано невярна) и направихме корекция! Нека видим това:

Уравнението на учените: $p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$

Наш запис: $p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$

С наша корекция: $e_0^{+1} + p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$

- Абе, ама, Канисков, ние ти се чудихме откъде взимаш този позитрон за да изравниш реакцията! А, пък той, позитрона се намирал при теб, в структурата на функционалния квант (само, че без база). – Да, така е! Ето, го: $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$

В тази реакция уважаеми приятели се получи елементарната частица неутрон n_0^1 . А, това драги учени е сериозна работа. Защото неутрона можем да го срещнем само в ядрото и структурата на атома на химичен елемент (вещество) от които елементи (да си ги кажем направо атоми) се структурират и молекулите и клетките (Абе живата и „нежива“ материя). Ето г-н Манев един от механизмите за образуване на органична материя, около квантите на живота (Ако, това Ви интересува въобще и изобщо. Чувам, напоследък, че сте някъде в САЩ преподавате и работите по темите от „Единство на Вселената“ – б.а.)

2. Да разгледам и направя преобразованието на връзката между позитрон и електрон $e_0^{+1} + e_0^{-1}$.

При определени обстоятелства обаче може да имаме и това преобразование, вътре в структурата на функционалния квант (без база), което в „съвременната“ физика се нарича, един път – „Зараждане на двойка (За учените, като оценка! Ама кой, ще им я пише?) електрон-позитрон“, а друг път носи названието: „Формула на реакцията при аниhilация“ (позитрон-електрон).

Дава вида реакции са описани съответно със следните формули:

$e_0^- + e_0^+ \rightarrow \gamma_3$ - „Зараждане на двойка електрон-позитрон“

$e_0^- + e_0^+ \rightarrow 2 \cdot \gamma_3$ - „Формула на реакцията при аниhilация“

Както знаете, от предните части на книжките, уважаеми приятели и двете реакции не са верни, и ние сме извършили съответните корекции, за да добият, те, съдържан вид:

(Ние взимаме логичното за случая - реакцията на аниhilация.)

Уравнението на учените: $e_0^- + e_0^+ \rightarrow 2 \cdot \gamma$

Наш запис: $e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2 \cdot \gamma_3$ или $(\gamma_3 + \gamma_3)$

С наша корекция: $e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2 \cdot \gamma_3 + 2 \cdot v_e + 2 \cdot v_e^-$

Както знаете при тази реакция на „аниhilация“ отиват си на някъде и двата фотона (примерно под формата на енергия) и двете двойки неутрино и антинеутрино (под формата на информация – за вида на протеклия процес). И, оставане, не е голата мека пръчка на Канисков. **Остава един много важен за процесите на образуване на органичните вещества - протон.** (Особено за процесите на фотосинтеза, като и през т.н. от учените „светлинна“ и „тъмнинна“ фаза на фотосинтезата!)

Ето, вижте от това $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$ при аниhilация остана само това: $f = (p_1^+)$

Абе, защо пак се умълчахте, бе, уважаеми учени? - Да, ама за f_1 нищо не ни показваш! Явно, нищичко не знаеш! – Напротив! Знам нещичко, и ще го покажа по-долу, щом толкова искате „да го покажа“, че да го видите....

Б.1. Нека разгледаме едната от първите поредици комбинации на самостоятелен квант на живота (s_n), в който има базата за развитие на живот, но живота отсъства. Това състояние може също да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

$$\begin{aligned}s &= e_0^{-1} \\ s_1 &= e_0^{+1} \\ s_1 &= e_0^{-1}\end{aligned}$$

Очевидност: Електроните и позитроните са бази, в които може да се развие живот – но, не са живот. Те са суровинна база на Живота, които се развива във функционалните и основните кванти на живота. Трябва ни присъствието на протон и/или антипротон, респективно на неутрон и антинейтрон (възбуден протон или антипротон) за да имаме Живот!

Следствия: Първото наличие на протон се регистрира в структурата на атома на Водород Протий (H_1^1) или $H_1^1 \rightarrow p_1^+ + e_0^{-1}$, но някак си е по-точно е това представяне $H_1^1 \rightarrow [(p_1^+)]e_0^{-1}$. Но, за да сме още по-коректни за самотния протон да запишем това $p_1^+ \rightarrow [(p_1^+)]$.

За информация на учените от тази област, на „съвременното научна познание“: **Ето тук показваме съществената разлика между протона в ядрото на атома Протий и свободния протон**

Базите на живота представени от електрони и позитрони са едни и същи и присъстват неотменимо в самостоятелните, функционалните и самостоятелните (те самите са база) кванти на живота.

В.1.) Нека разгледаме едната от първите поредици комбинации на функционални квантове на живота ($f_n + f_n$), в които базата я няма. Т.е. нямаме условие за развитие на живот. Това състояние може също да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

$$f + f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

$$f_1 + f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

При аниhilация, вижте от израза $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$ и израза $f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$, остана само това:

$$f = (p_1^+) \quad \text{и} \quad f_1 = (p_1^-)$$

Следователно:

$$f + f = (p_1^+) + (p_1^+)$$

$$f_1 + f_1 = (p_1^-) + (p_1^-)$$

Но, нека не забравяме, че се отделя (при този вид реакции) немалко количество енергия под формата на неутрино, антинейтрино и силови фотони:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2 \cdot \gamma_3 + 2 \cdot \nu_e + 2 \cdot \bar{\nu}_e \quad (\text{виж т.2, следващата})$$

2. Нека, разгледам и направя преобразованието на връзката между позитрон и електрон $e_0^{+1} + e_0^{-1}$, и обратно електрон и позитрон $e_0^{-1} + e_0^{+1}$.

$$\text{Научен запис: } e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2 \cdot \gamma_3 \quad \text{и} \quad e_0^{-1} + e_0^{+1} \rightarrow 2 \cdot \gamma_3$$

$$\text{С наша корекция: } e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2 \cdot \gamma_3 + 2 \cdot \nu_e + 2 \cdot \bar{\nu}_e$$

За $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$ при аниhilация остана само това: $f = (p_1^+)$

За $f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$ при аниhilация остана само това: $f_1 = (p_1^-)$

Следва, че дойките $f + f$ произвеждат 2 протона, а двойките $f_1 + f_1$ произвеждат 2 антипротона.

Или, четно $f_{2,n} + f_{2,n}$ резултат 2 протона.

И, нечетно $f_{2,n+1} + f_{2,n+1}$ резултат 2 антипротона. (За стойностите на числото n , се обърнете към другаря Цолов)

Г.1. Нека разгледаме едната от първите поредици комбинации на функционални квантове на живота $f + f_n$, в които базата я няма. Т.е. нямаме условие за развитие на живот. Това състояние може също да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

$$f + f_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

$$f + f_2 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

1. Ще разгледам и направя преобразованието на връзката между протон и електрон $(p_1^+ + e_0^{-1})$.

Така показаната връзка протон – електрон, сме я срещали в реакцията на атомните физици, под названието „Поглъщане от ядрото на орбитален атомен електрон“.

Уравнението на учените, е: $p_1^1 + e_{-1}^0 \rightarrow n_0^1 + v_e$

Наш запис: $p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$

С наша корекция: $e_0^{+1} + p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$

Липсващият позитрон се намира в структурата на самият функционален квант $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$

1.а. Следващата част от съдържанието на функционалния квант на живота от вида $[(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$ не сме го срещали никъде в научните текстове (поне тези, които са представени за „широката публика“ - като мен). Това обаче не ми пречи да направя съответните преобразования.

Явно е показаната връзка антипротон – позитрон. И, явно трябва да покажем поглъщането на позитрона от ядрото, в случая антипротон.

Наш запис: $(p_1^- + e_0^{+1})$

С наша корекция: $e_0^{-1} + p_1^- + e_0^{+1} \rightarrow n_0^- + v_e^-$

Да разгледаме по-подробно реакцията, като направим следното представяне на елементарните частици (съгласно ЕТП):

$e_0^{+1} \rightarrow v_e^- + \gamma_3 + v_e$

$e_0^{-1} \rightarrow v_e + \gamma_3 + v_e^-$

$p_1^- \rightarrow \gamma_4 + \gamma_3 + v_e^-$

$n_0^- \rightarrow e_0^{+1} + p_1^- + v_e + \gamma_3$

Тогава, заместваем с равното на електрона e_0^{-1} : $v_e + \gamma_3 + v_e^- + p_1^- + e_0^{+1} \rightarrow n_0^- + v_e^-$ и получаваме равенството $n_0^- + v_e^- \rightarrow n_0^- + v_e^-$

2. Да разгледам и направя преобразованието на връзката между позитрон и електрон $e_0^{+1} + e_0^{-1}$, и обратно електрон и позитрон $e_0^{-1} + e_0^{+1}$.

Следващият текст с преобразованията се повтаря, получаваме:

Наш запис: $e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\gamma_3$ и $e_0^{-1} + e_0^{+1} \rightarrow 2.\gamma_3$

С наша корекция: $e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\gamma_3 + 2.v_e + 2.v_e^-$

За $f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$ при аниhilация остана само това: $f = (p_1^+)$

За $f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$ при аниhilация остана само това: $f_1 = (p_1^-)$

Следва, че за функционални квантове във вида $f + f_1$ получаваме функционални двойки от протон и антипротон. (p_1^+ и p_1^-). Тези двата елемента можем да ги открием в „Експериментална ядрена физика“, К. Н. Мухин, Книга 2, като: „antineutron (1956 г.) Корк, Ламбертсон, Пиччиони, Вентцел“ и с уравнение от вида (Явно изказа е следния: в резултат от взаимодействието на протон с антипротон се получава неутрон и антинейтрон):

$$p_1^+ + p_1^- \rightarrow n_0^- + n_0^1$$

Ние, както и да го обръщаме това уравнение, все ще кажем, че не е „сдържано“, по скоро неточно и невярно, ама хайде, пак, да не се обиждаме. Нека извършим съответните действия по проверка и корекция (Пак, съгласно ЕТП)

$$p_1^+ + p_1^- \rightarrow n_0^- + n_0^1$$

Проверка:

$$12 + 12 \rightarrow 33 + 33 \quad 24 \neq 66 \quad \text{имаме}$$

разлика от 42 частички По, която разлика ще представим така (Ако, някой учен случайно попита – Защо това е така? Отговорът е – защото, не е иначе!):

$$42 \text{ По} \rightarrow e_0^{+1} + e_0^{-1} + v_e + v_e^- + \gamma_3 + \gamma_3$$

Проверка:

$$42 \text{ По} \rightarrow 13 \text{ По} + 13 \text{ По} + 5 \text{ По} + 5 \text{ По} + 3 \text{ По} + 3 \text{ По}$$

$$42 \text{ По} \rightarrow 42 \text{ По}$$

(Може за много неща да не ме попитат „съвременните учени“ (и аз да се правя на улав и да не отговарям), но едва ли ще пропуснат да ме попитат, това: „ - Защо, като всяка една елементарна частица има и античастица, фотона няма античастица - антифотон?“ Отговорът привидно е много труден, но не, чак, пък толкоз! – Да сте виждали Дявол и Светлина на едно място? Там, където има Светлина, Мракът отстъпва! В този привидно прост отговор, на изпърдушника Канисков, се крие една голяма тайна на Битието.)

Да съставим вярното уравнение на реакцията:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} + v_e + v_e^- + \gamma_3 + \gamma_3 + p_1^+ + p_1^- \rightarrow n_0^- + n_0^1$$

Знаем, че:

$$n_0^1 \rightarrow e_0^{-1} + p_1^+ + v_e^- + \gamma_3$$

$$n_0^- \rightarrow e_0^{+1} + p_1^- + v_e + \gamma_3$$

$$\text{Тогава: } n_0^- + n_0^1 \rightarrow n_0^- + n_0^1$$

Но, това не е достатъчно за, такива изпърдушници, като мен. Нека отново разгледаме поредицата от функционални кванти на живота (Без База, в която може да се развие живот – да не пропускам този факт.):

$$f + f_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

$$f + f_2 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

При определени обстоятелства ние получаваме двойките протон и антипротон $p_1^+ + p_1^-$ и в следващите стъпки получаваме неутрон и антинейтрон $n_0^- + n_0^1$, как е възможно, това нещо?

Всичко зависи от двойката електрон-позитрон! При определени обстоятелства двойката $e_0^{+1} + e_0^{-1}$ извършва аниhilация $e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\gamma_3 + 2.v_e + 2.v_e^-$. Нека да кажем така: двойката електрон-позитрон се жертва за да останат протона и антипротона активни. При други обстоятелства електрона (e_0^{-1}) и/или позитрона (e_0^{+1}) се „разлагат“ (това естествено е пак жертва) на своите структуриращи частици: фотон, неутрино и антинейтрино ($e_0^{+1} \rightarrow v_e^- + \gamma_3 + v_e$ и $e_0^{-1} \rightarrow v_e + \gamma_3 + v_e^-$) и влизат в структурно-образуването на неутрон и антинейтрон ($n_0^- + n_0^1$)

Ако, някой ме попита защо единият път е така, а другият път е иначе, ще го пратя при частиците на „Космическите лъчи“ (във втората част на книжката, го има) от вида на мюоните: $\mu^+ \rightarrow e^+ + v_e + \bar{\nu}_\mu$ и $\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$ - Те ще му отговорят изчерпателно!

Продължаваме нататък:

Д1. Нека разгледаме една от поредицата, за функционални кванти на живота, с вид на връзката ($f_n + f_{n+1}$), в който базата също я няма. Т.е. нямаме условие за развитие на живот. И, това състояние може да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

$$f + f_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

$$f_1 + f_2 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

Получават се резултати и изводи като в т. Б1. (Но, винаги трябва да се поверява за равнозначност! Защото подобие не е равнозначно!)

Време е вече да отидем към базите, в които може да се развие живот.

Е.1. Нека разгледаме една от поредицата, за самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($s_n + s_n$), в който Базата е налице, но липсва Животът, които може да се развие в базата. Т.е. отново нямаме условие за развитие на живот. И, това състояние може да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

При това:

$$s + s = [(e_0^{-1})] + [(e_0^{-1})]$$

$$s_1 + s_1 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{+1})]$$

Имаме свободни електрони и позитрони, които спокойно могат да влизат в **структурата на електро-магнитното поле** (пак си спомнете ЕТП). А, ама **електромагнитното поле да не е База, в Която може да се развие Живот?** Май, че точно такова се показва в това електромагнитно поле, в него може **и се развива Живот!** (Някои учени, ако Ви докажат по толкова елегантен и прост начин причината за съществуването на електромагнитното поле и го обвържат с Живота, като селянчето изпърдушник Канисков, може да ми се обадите! Телефон за връзка: 0889 391 294, вечер между 18 и 20 часа. Моля, първо, да се представяте)

- Абе, Канисков, ти си невежа, бе! Как може в структурата на електромагнитното поле да вкарваш позитрони, бе - глупак! Ехиднички съвременната електромагнитна наука. – Може! Що да не може? Отвърщам аз. - Имам помощници за превръщането на позитроните в светлина (защо пък не, Етер) и електрони, ето ги $\mu^- \rightarrow e^- + \nu_e + \nu_\mu$.

- Хм! Пак, не можахме, този Канисков да го сложим на тясно! – Сложете ме, сложете ме – аз обичам тясно....(но, не много, де!)

Ж.1. Нека разгледаме поредица от самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($s_n + s_{n+1}$), в който Базата е налице, но липсва Животът, които може да се развие в базата. Т.е. отново нямаме условие за развитие на живот. И, това състояние може да се приеме от днешната наука за – „мъртва“ материя.

При това:

$$s + s_1 = [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})]$$

$$s_1 + s_2 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})]$$

Получаваме **светлина и светлина** и информатори (Не доносници, а информатори! Абе, те напоследък доста се навъдиха - доносниците, даже им се заплаща и то по-щатно. Само, около мен, има-няма двадесетина доносника и доноснички се навъртат. Какво ли търсят? – Сигурно меката митениска.) за процесите

в Базата на Живота, неутрино и антинейтрино. Става въпрос за тази вид реакции:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\nu_3 + 2.v_e + 2.v_e^-$$

$$e_0^{-1} + e_0^{+1} \rightarrow 2.\nu_3 + 2.v_e + 2.v_e^-$$

Като, че ли отиваме към „живата материя“ – мале, мале! Дано не се изложат!

3.1. Нека разгледаме поредица от функционални и самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($f_n + s_n$). Тук имаме и живот и база за развитие на живот. Това състояние може да се приеме от днешната наука, вече, за – „жива“ материя.

При това:

$$f + s = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})]$$

$$f_1 + s_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{+1})]$$

Може(м)да разгледам(е)два случая:

1. Да разгледам(е) и направя(им) преобразованието на връзката между позитрон и електрон $e_0^{+1} + e_0^{-1}$, и обратно - електрон и позитрон $e_0^{-1} + e_0^{+1}$. Това става, „вътре“ във функционалния квант на живота ($f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$) и съответно ($f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$)

При реакциите - аниhilация, получаваме:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2.\nu_3 + 2.v_e + 2.v_e^- \quad \text{и} \quad e_0^{-1} + e_0^{+1} \rightarrow 2.\nu_3 + 2.v_e + 2.v_e^-$$

Оставаме само с протоните и антипротоните във функционалните кванти на живота, които веднага си привличат съответните електрони и позитрони.

Получаваме **Живот** от вида:

$$f + s = (p_1^+ + e_0^{-1}) - \text{това много ми прилича на Водорода}$$

Протий (H_1^1)!

(Абе тук, за водородният атом на **Протий** де, да не искаш да кажеш, че е Живот! Ама, той влиза и в структурата на Водата! Ти да не искаш да кажеш, че и Водата е Живот и е Жива и може да помни! И, като Живот присъства във всичките живи организми! – колко било просто!!! – Нещо, такова, казвам! Мърморят си под мустак.... А, сетих се! Нямах ли някой си, който да пише следното: „В края на 2008 година известният скептик Джеймс Ранди припомня, че е обявена награда от един милион долара за експеримент, показващ неестествени явления, включително такъв,

който доказва съществуването на памет на водата“^[32] (Страня от цитати, но тук се налага – б.а.). - Ако, този скептик държи на думите си, бягайте с твърдението на Канисков и си вземете доларчетата. На, Канисков майната му! Той може и без доларчетата... - Само не ми взимайте мокрите сънища! Крещя, аз.

Хайде на това майната му! Но, за хомеопатите това твърдение $f + s = (p_1^+ + e_0^{-1})$ е много важно! Те, и до ден днешен, не могат **научно** да защитят и обяснят пред колеги те си (пак учени) въздействията на хилядократното разрежено лекарствено вещество, във вода, върху живата клетка на физическия организъм! – Въпреки, че това е факт! Ето, как „съвременните“ учени притискат хомеопатите: „Научни опити доказват, че след хомеопатично разреждане водата „губи памет“ за веществото, което е било разтворено в нея, за по-малко от 50 фемтосекунди (50 милиардни от милисекундата)^[33] Само, че на мен все ми се чини, че ако хомеопатите прочетат „Мокрите сънища на лечителя-билкар (не хомеопат) Васил Канисков “ и вземат горното твърдение, като и времевите интервали в съответните светове **K(2)P** – протони и **K(3)P** – фотони, и прегърнат **ЕТП** (Единната Теория на Полето) спокойно могат да затворят голямата уста на „съвременните“ учени! – Браво Васко! Браво Канисков! Кога искаш да те разпънем на Кръста? ...)

Я, какво имаме тука? – Антиживот!?!)

$$f_1 + s_1 = (p_1^- + e_0^{+1})$$

Може и така да се каже! Но, може и да се каже, че това е паралелен Живот! – Защо пък, не?

2. Да разгледам(е) и направя(им) преобразованието на връзката между позитрон и електрон $e_0^{+1} + e_0^{-1}$, и обратно - електрон и позитрон $e_0^{-1} + e_0^{+1}$ **само, че** между Живот и База, в която ще се развива Живот. Т.е. между функционалният квант на живота (f) и самостоятелният квант на живота (s).

$$f + s = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})]$$

32 <http://web.randi.org/home/jref-status> (Фондация „Джеймс Ранди“)

33 M. L. Cowan, B. D. Bruner, N. Huse, J. R. Dwyer, B. Chugh, E. T. J. Nibbering, T. Elsaesser & R. J. D. Miller. Ultrafast memory loss and energy redistribution in the hydrogen bond network of liquid H₂O. // Nature 434, 199 – 202 (10 март 2005), 2005. Посетен на 26.09.2009.)

$$f_1 + s_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{+1})]$$

Отново, при реакциите - аниhilация, получаваме:

$$e_0^{+1} + e_0^{-1} \rightarrow 2. \gamma_3 + 2. v_e + 2. v_e^- \quad \text{и} \quad e_0^{-1} + e_0^{+1} \rightarrow 2. \gamma_3 + 2. v_e + 2. v_e^-$$

Получават се подобни (не еднакви) резултати:

$$f + s = [(p_1^+ + e_0^{-1})]$$

$$f_1 + s_1 = [(p_1^- + e_0^{+1})]$$

Разликата, е че се запазват функционалните кванти на живота **непроменени**, след реакциите! Кое то, съвсем не е маловажно за едни бъдещи научни изследвания.

II.1. Нека разгледаме една от поредицата, за функционални и самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката ($f_n + s_{n+1}$). Тук имаме и живот и база за развитие на живот. Това състояние може да се приеме от днешната наука, вече, за – „жива“ материя.

При това:

$$f + s_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]$$

$$f_1 + s_2 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$$

1. Да разгледам(е) и направя(им) преобразованието на връзката между позитрон и позитрон $e_0^{+1} + e_0^{+1}$, и обратно - електрон и електрон $e_0^{-1} + e_0^{-1}$. Това става, „отвън“ между функционалния квант на живота ($f = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$) и съответно ($f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$) и самостоятелния квант на живота $s_1 = [(e_0^{+1})]$ и съответно $s_2 = [(e_0^{-1})]$

Както и да го въртим, дори да вкараме „спиновете“ в действие, ще имаме следните резултати:

$$1.1. \quad f + s_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]$$

$$[(e_0^{+1})] + [(e_0^{+1})] \rightarrow \text{бягам, "та пушек се вдига"}$$

Внимание! 1. Отделят се два свободни позитрона 2. (e_0^{+1}) от структурата на този вид клетка показана с този тип съединяване на функционален и самостоятелен квант на живота. Те пък за какво са ни?

Остава във функционалния квант на живота структура от вида $(p_1^+ + e_0^{-1})$ - това много ми прилича на Водорода **Протий** (H_1^1) или на така бленуваният от учените биолози и прочие „свободен протон“ (p_1^+), който да им застане от едната или другата страна на мембраната на клетките! Но, забележете появата на **протона** или **Протий** е в резултат от отделянето на базата

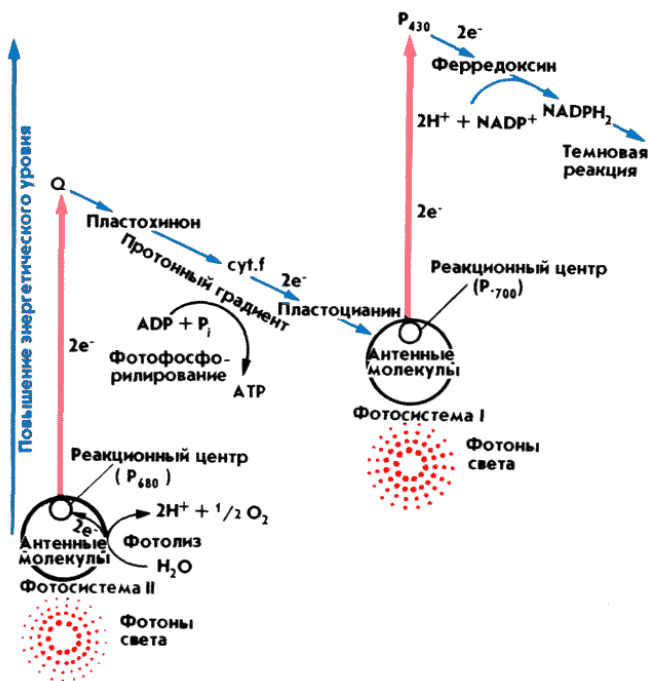
от функционалният квант на живота. Чиято база заедно със самостоятелният квант на живота (също база) съществуват вече свободни и самостоятелни! Като два позитрона **2. (e_0^{+1})**.

Забележка: Сега и **първокласниците** разбраха, че имаме два вида **Протий** или **протон (И трябва да се прави уважаеми учени разлика между тях!** Още в първата част на „Мокрите сънища на“ задавах въпросите относно приликата и разликата между Протий и протон, но никой не пожела да третата част на книгата да ми отговори. Сега тук показвам отговора си на първокласниците и те вече го знаят. А, пък вие съдете за вашите степени на образование, след като първокласниците знаят истината за Протий и протона, а пък вие не я знаете....)

С една дума, имаме **Протий** от едните кванти на живота структурирани по определен начин в живата клетка и имаме и **протон** от същите кванти на живота структуриране по друг начин в живата клетка!

$$1.2. \quad f_1 + s_2 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})] \\ [(e_0^{-1})] + [(e_0^{-1})] \rightarrow \text{бягам, "та пушек се вдига"}$$

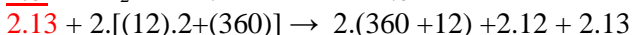
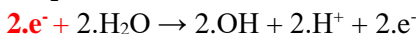
Внимание! 1. Отделят се два свободни електрона **2. (e_0^{-1})** от структурата на този вид клетка показана с този тип съединяване на функционален и самостоятелен квант на живота. **Те пък за какво са ни, тези два електрона?.....** Спомняте ли си уважаеми учени, че по **ЕТВ** (Електронно Транспортата Верига, със „зет“ (Z) структурата) винаги трябваше да има не един, а **една двойка** електрони! Ето я схемата (има я същата в първата част на „Мокрите сънища на лечителя- билкар Васил“):

От схемичката се вижда, още тук долу, че по веригата се прокрадват двата електрона. Питам учените защо са два, а не един (Не, че няма същите „научни“ схеми с по един електрон, де!) – те отново не ми отговаряха. Казвах им, че така посочения произход на електроните и протоните не е верен – те ми обръщаха научно замислен гръб или ми показваха среден пръст от мармалад.

Също и при фотолиза на водата се появяваха, като от небитието или от ръкава на фокусника-изпърдушник Канисков, **два електрона**, които липсваха, за да бъде реакцията съдържана (вярна). Да си припомним:

1. Правилно (би трябвало да изглежда така):

$$794 = 794$$

Тогава си прибавях тези два електрона и твърдях, че така трябва да бъде. Никой от учените не ми обръщаше внимание

защото бяха заети с научни работи и отново ми показваха среден пръст оцапан с мармалад.

Остава във функционалният квант на живота структура от вида $(p_1^- + e_0^{+1})$ - това много ми прилича на анти-водород или Анти-Протий (H_1^1)! или на така бленувания от учените биолози и прочие „свободен анти-протон“ (p_1^-), който да им застане от другата страна на мембраната на клетките! Но, забележете появата на анти-протона или Анти-Протий (H_1^1)! е в резултат от отделянето на базата от функционалният квант на живота. Чиято база заедно със самостоятелният квант на живота (също база) съществуват вече свободни и самостоятелни! Като два електрона 2. (e_0^{-1}).

Забележка: Сега и първокласниците разбраха, че потенциалната разлика, която се появява от двете страни на мембраната в клетките не се дължи (както твърди днес „официалната“ наука) на разликата в броя на протоните p_1^+ , а на разликата в „заряда“ между двата вида протони т.е. между протон p_1^+ и анти-протон p_1^- (Всъщност разликата е в неутриното и антинейтрино (ν_e ; ν_e^-)). Този факт е смешовит за „съвременните“ учени, но те все по-често ще се срещат с него (И с други „смеховити“ факти!) докато съвсем се изпарят от смях!

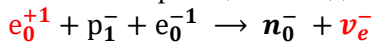
Й.1.) Нека разгледаме една от поредицата, за функционални и самостоятелни кванти на живота, с вид на връзката $(f_n + s)$. Тук имаме и живот и база за развитие на живот. И отново това състояние може да се приеме от днешната наука, вече, за – „жива“ материя.

При това: $f_1 + s = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$

$$f_2 + s = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})]$$

1. В $f_1 + s = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{-1})]$, ще разгледаме и направя преобразованието на връзката между анти-протон, позитрон и електрон $(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}$. (Виж по-горе (A1))

Явно имаме реакция от вида:

$$\text{Или } f_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \rightarrow n_0^- + \nu_e^-$$

$$\text{Тогава: } f_1 + s = n_0^- + \nu_e^- + [(e_0^{-1})]$$

Можем да развием и по-нататък горното уравнение, но нека спрем до тук.

2. В $f_2 + s = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})]$ ще разгледам и направля преобразованието на връзката между протон, електрон и позитрон $(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}$. (Виж по-горе (A1))

От познатата реакция на поглъщане с корекцията, от нас, имаме:

$$e_0^{+1} + p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$$

$$\text{Или } f_2 = [(p_1^+ + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] \rightarrow n_0^1 + v_e$$

$$\text{Тогава: } f_2 + s = n_0^1 + v_e + [(e_0^{-1})]$$

Можем да развием и по-нататък горното уравнение, но нека спрем до тук.

А, сега, нека сравним двете реакции:

$$e_0^{+1} + p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e \quad \text{и} \quad e_0^{+1} + p_1^+ + e_0^{-1} \rightarrow n_0^1 + v_e$$

От ляво на уравненията имаме по две еднакви елементарни частици електрон и позитрон, разликата е само в протона и антипротона. В дясно обаче имаме две различни елементарни частици неутрон-антинейтрон и неутрино-антинейтрино.

Нека разгледаме в детайли (до някъде) елементарните частици и техните античастици (прилагаме и ЕТП):

$$\text{Електрон: } e_0^{-1} \rightarrow v_e + \gamma_3 + v_e^-$$

$$\text{Античастица, позитрон: } e_0^{+1} \rightarrow v_e^- + \gamma_3 + v_e$$

$$\text{Протон: } p_1^+ \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + v_e$$

$$\text{Античастица, антипротон: } p_1^- \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + v_e^-$$

$$\text{Неутрон: } n_0^1 \rightarrow e_0^{-1} + p_1^+ + v_e^- + \gamma_3$$

$$\text{разгънато: } n_0^1 \rightarrow (v_e + \gamma_3 + v_e^-) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e) + v_e^- + \gamma_3$$

$$\text{Античастица, антинейтрон: } n_0^- \rightarrow e_0^{+1} + p_1^- + v_e + \gamma_3$$

$$\text{разгънато: } n_0^- \rightarrow (v_e^- + \gamma_3 + v_e) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e^-) + v_e + \gamma_3$$

1.а. Нека започнем от там, където спряхме:

$$f_1 + s = n_0^- + v_e^- + [(e_0^{-1})]$$

Заместваме:

$$f_1 + s = (v_e^- + \gamma_3 + v_e) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e^-) + v_e + \gamma_3 + v_e^- + [(e_0^{-1})]$$

Групираме частиците $v_e + \gamma_3 + v_e^-$ в електрон $e_0^{-1} \rightarrow v_e + \gamma_3 + v_e^-$

Получаваме за първото нормално делене (митоза) на клетката, с квантите на живота от вида $f_1 + s$ функционален и самостоятелен квант на живота, следното:

$$f_1 + s = (e_0^{+1}) + (p_1^-) + (e_0^{-1}) + (e_0^{-1})$$

2.a. Нека започнем от там, където спряхме:

$$f_2 + s = n_0^1 + v_e + [(e_0^{-1})]$$

Заместваме:

$$f_2 + s = (v_e + \gamma_3 + v_e^-) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e) + v_e^- + \gamma_3 + v_e + [(e_0^{-1})]$$

Групираме частиците $v_e^- + \gamma_3 + v_e$ в позитрон $e_0^{+1} \rightarrow v_e^- + \gamma_3 + v_e$

Получаваме за второто нормално делене (митоза) на клетката, с квантите на живота от вида $f_2 + s$ функционален и самостоятелен квант на живота, следното:

$$f_2 + s = (e_0^{-1}) + (p_1^+) + (e_0^{+1}) + (e_0^{-1})$$

А, сега нека отново сравним двата резултата:

$$f_1 + s = (e_0^{+1}) + (p_1^-) + (e_0^{-1}) + (e_0^{-1})$$

$$f_2 + s = (e_0^{-1}) + (p_1^+) + (e_0^{+1}) + (e_0^{-1})$$

Имаме по ТРИ еднакви елементарни частици по два електрони и един позитрон, и отново **разликата е само в протона и антипротона.**

Ние можем да приложим ЕТП и в по-голяма дълбочина:

1.a.1. За първото нормално делене (митоза) на клетката, с квантите на живота от вида $f_1 + s$ функционален и самостоятелен квант на живота:

$$f_1 + s = (v_e^- + \gamma_3 + v_e) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e^-) + v_e + \gamma_3 + v_e^- + [(e_0^{-1})]$$

$$f_1 + s = (v_e^- + \gamma_3 + v_e) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e^-) + (v_e + \gamma_3 + v_e^-) + (v_e + \gamma_3 + v_e^-)$$

Прилагаме аниhilация в дълбочина: $v_e^- + v_e \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3$

$$f_1 + s = 10.\gamma_3 + 4.\gamma_4 + v_e^-$$

2.a.1. За второто нормално делене (митоза) на клетката, с квантите на живота от вида $f_2 + s$ функционален и самостоятелен квант на живота, следното:

$$f_2 + s = (v_e + \gamma_3 + v_e^-) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e) + v_e^- + \gamma_3 + v_e + [(e_0^{-1})]$$

$$f_2 + s = (v_e + \gamma_3 + v_e^-) + (\gamma_3 + \gamma_4 + v_e) + (v_e^- + \gamma_3 + v_e) + (v_e + \gamma_3 + v_e^-)$$

Прилагаме аниhilация в дълбочина: $\nu_e^- + \nu_e \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3$
 $f_2 + s = 10. \gamma_3 + 4. \gamma_4 + \nu_e$

Сравняваме:
 $f_1 + s = 10. \gamma_3 + 4. \gamma_4 + \nu_e^-$ и $f_2 + s = 10. \gamma_3 + 4. \gamma_4 + \nu_e$

Отново разликата е само в частица и античастица. Това повторение на резултата явно не е случайно... Но, нека спрем до тук. (Именно такава разлика забелязахме и в „ 5. Квантов механизъм с ЕТП (Единна Теория на Полето) в процесите на оплождане (биологични процеси), подложен на синергетизъм.“)

Само да напомним: „Забележка: Сега и първокласниците разбраха, че **потенциалната разлика**, която се появява от двете страни на мембраната в клетките не се дължи (както твърди днес „официалната“ наука) на **разликата** в броя на протоните p_1^+ , а на **разликата в „заряда“** между двата вида протони т.е. между протон p_1^+ и анти-протон p_1^- (**Всъщност разликата е в неутриното и антинеутриното** (ν_e ; ν_e^-)). Този факт е смешовит за „съвременните“ учени, но те все по-често ще се срещат с него (И с други „смеховити“ факти!) и ще ми се смеят, докато съвсем се изпарят от смях!“

- Какъв глупак си Канисков, като се опитваш да се правиш на оригинален. Не ни остави на мира, нас съвременните учени. Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем... Е, по някой път и мокри сънища сънуваме, като теб..., даже и на яве ни се явяват някои нещица...

7. Гама лъчи.

В първата част на „Мокрите сънища на лечителя-билкар...“

От раздел: „8. Излъчване и приемане на фотони – енергия, маса, честота. Фотохимия. Започваща с Малко отклонение (което си е (е) присъщо на автора, става въпрос за психично, де...). Написахме следното (То, къде, толкоз акъл в автора, ама нейсе):

„Да потърсим други вълнови диапазони, с които да си уважим исканията за енергията необходима за да фотолизираме

водата. Намираме: освен ултравиолетово излъчване с честота от **1.10^{15} Hz** до **1.10^{18} Hz**, имаме също така и **гама лъчи** с честота на излъчване от **1.10^{18} Hz** до **1.10^{21} Hz**, както и **космически лъчи** с честота на излъчване от **1.10^{21} Hz** до **1.10^{24} Hz**. Доколкото съм запознат с материята: ако на ултравиолетовото излъчване му пречи озоновия слой (**O₃**) за да проникне до растението, то на **гама лъчението** и на **космическото лъчение** едва ли някой може да им попречи да стигнат до растителното царство. (Да не забравяме и, че гама лъчите не се отклоняват от магнитното поле! – б.а.)

Не знам, дали да се осланям на космическите лъчи, **гама лъчението** и отчасти на ултравиолетовото излъчване за да обяснявам процесите на фотосинтезата? Или да търся някакви „скрити резерви“ в самите растения? Кой ще ми подсказе? - **Никой нищо няма да ти подсказе!** Ние учените, сме установили нормата на поведение на зеленото листо, и при енергия по-голяма от енергията на червената светлина заставяме електроните да не вършат нищо (защото са ни много чевърсти и бързи и не можем да ги регистрираме и даже да ги национализираме, като камилчето Васко), а, само да излъчват светлина и топлина. И, тази, по-голямата енергия хич и не ни трябва. Ти по никакъв начин не можеш да вдигнеш КПД-то на фотосинтезата колкото и да се напъваш! И, то ще си остане под 10-тина процента – най-много. И, точка. (научна точка, де, - голяма колкото кравешко лайно, пардон, като такова на слон) („Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем...“)

Или с други думи изключително научно казано: - Освен, че орязахме целият спектър от електромагнитни вълни (излъчване), ние и от видимата светлина оставихме само един тесен диапазон (червена светлина). Нека в това мини пространство се разполагат растенията и никъде другаде! Заповед! (Като при Другаря Генералисимус Сталин, иначе разстрел!). Става въпрос за следните параметри, от таблица 3:

Червен	625-740 [nm]	480-400	1,98-1,68 [eV]	3,17-2,69	3,52-2,99	видим
--------	-----------------	---------	-------------------	-----------	-----------	-------

В тези диапазони от дължи на вълната в червения спектър от порядъка на **625-740 nm**, и мижавя енергия от порядъка **1,98-1,68 eV** ни работят двете прословути фото-системи: фотосистема едно

(ФС I) и фотосистема две (ФС II). Съответно с дължина на вълната за ФС I = 700 nm и за ФС II = 680 nm. Тук, пък, учените направо се оляха....от горе до долу. И за да се избършат от оливането остават хлорофила да се заиграва с дължи на вълната от порядъка на 700 nm и 680 nm, а за другите диапазони от вълни и цветове отговарят някакви си каротиноиди и там подобни пигментни молекули (По никой начин, не искам да ги обиждам, ама учените пак ги поставят в едни тесни диапазони. „- Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем...“) в т.н. светлосъбирателни комплекси, докато стигнат до заветни реакционни центрове (РЦ), които правят всичко с водата (разнебитват я от секс)! – Ужас! И на мен ми се прииска! В такова тясноПространство де!“

В по-предходният раздел „5. Квантов механизъм с ЕТП (Единна Теория на Полето) в процесите на оплождане (биологични процеси), подложен на синергетизъм. “ на третата част на „Мокрите сънища на лечителя-.....“ изпърдушникът Канисков е записал: „.....при аниhilацията ($\bar{n} + p \rightarrow 3.\pi^+ + 2.\pi^- + x.\pi^0$). Сумарната енергия, принадлежаща на заредените пиони, е по-голяма от ($>$) 1 500 MeV и е близка до сумарната енергия на покой на антинеутрона (\bar{n}) и протона (p) [(да видим) - и сега виждаме]. Оставащата енергия се отнася (Както отнася котака на Канисков, мръвката от барбекюто на физиците.) от неутралните пиони ($\pi^0 \rightarrow \gamma_3 + \gamma_3$).“

Да направим сбора:

$$\bar{n} + p \rightarrow 939,565\,420\,52 + 938,272\,088\,16 \\ = 1877,83750868\,MeV$$

Където: За неутрона (и антинеутрона):

939,565 420 52(54) MeV^[34],

За протона (и антипротона):

938,272 088 16(29) MeV^[35]

Да видим каква е разликата, която всъщност можем да отнесем към неутралните пиони, или всъщност към двата фотона, които се отделят от реакцията на аниhilацията и хич не се проследяват къде отиват и за какво се ползват (от учените

³⁴ <https://physics.nist.gov/cgi-bin/cuu/Value?mnc2mev>

³⁵ <https://physics.nist.gov/cuu/Constants/Table/allascii.txt>

1877,83750868 MeV – (~1 500 MeV) ≈

377,83750868 MeV (~ 378 MeV)

Следва, че при реакциите на аниhilация между елементарните частици (без значение вида на частиците – предположение на автора) имаме фотон с енергия от порядъка на: **≈ 188,91875434 MeV (~ 189 MeV)**

Нека погледнем, що за фотони са с тези енергии? Къде се намират в скалата на светлинното (ако искате и електро-магнитното) лъчение? И каква работа могат да ми свършат! Говоря, че на мен могат да ми свършат работа, защото официалната наука и учените третиращи тези въпроси изхвърлят показаната енергия, респективно фотоните, буквално на боклука. (Става въпрос и за боклуците изхвърлени, незнайно от кого, под магистралите строени от Министър-Председателя Г-н Бойко Борисов, които според АПИ са над 120 броя!) Та, на мен за **фотоплиза** на водната молекула (разлагането на водата и добиването на електрони и протони за следващите реакции във фотосинтезата и синтеза на биологични вещества – ако си спомняте от първата част на книгата) ми трябваша само около **3 eV**, а тук разполагам с енергия от порядъка на (**~ 189 MeV**) !!!

Предварително мога да кажа, че това излъчване е в диапазоните на **гама лъчението** (може и **космическите лъчи?**). Остава само да уточним, от кои зони на тези лъчи. Което би следвало, че при аниhilацията на частица с античастица се отделят фотони с диапазони на енергията от порядъка на енергията на гама лъчението космическите лъчи. Което, пък, от своя страна говори, че в тези процеси на аниhilация (В Земни условия) взимат участие и друг по-висок род Енергии. Това веднага говори, че в биологичните структури взимат участие и са под контрол на тези Енергии (например гама лъчи, космически лъчи и пр.) – **което трябва да покажем и докажем!**

Гама лъчи

Гама-лъчите (γ-лъчи, гама-радиация) са форма на електро-магнитно излъчване с много малка дължина на вълната – от порядъка на 10^{-11} m, получаващи се при **субатомни реакции**, например радиоактивен разпад. Имат **силна проникваща** способност, висока честота - 10^{19} Hz и силно йонизиращо действие, поради което са опасни за живите същества.

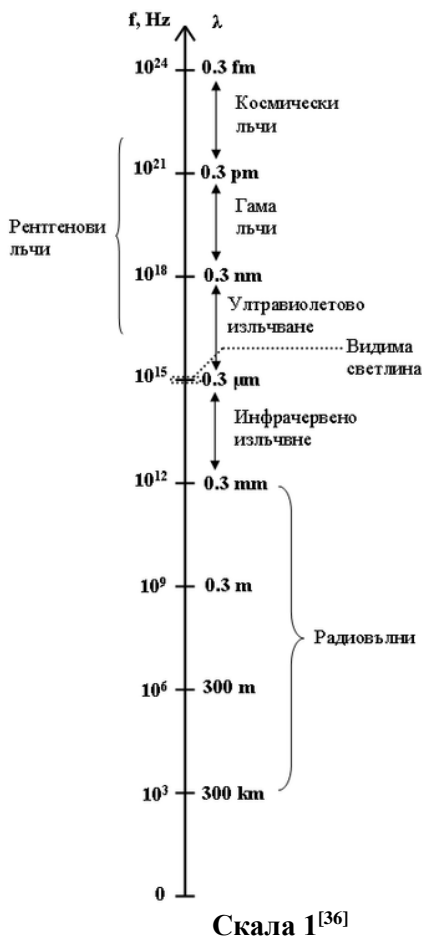
Енергията им е в диапазона $10^5 - 10^9$ eV. Гама-лъчите, за разлика от α -частиците и β -частиците, **не се отклоняват** в електромагнитно поле!

(Може ли някой учен, или който е да е, да ми обясни защо гама лъчите не се отклоняват от електромагнитното поле?)

Обикновено те достигат до нас като фотони с енергия над **100 KeV**. В електромагнитния спектър те са разположени в областта на **големите честоти** и съответно са с **малка дължина на вълната**. Радиоактивните материали могат да излъчват гама-лъчи. Те проникват дълбоко в живите тъкани и могат да предизвикат рак. Подобно на светлината, и гама-лъчите са съставени от фотони, но при гама-лъчите тези **фотони имат изключително голяма енергия**.

След твърдите рентгенови лъчи идват гама лъчите. (Скала 1) Това са **високоенергийни фотони**, които се генерират при радиоактивен разпад или други реакции с елементарни частици. Те са полезни на астрономите при изучаването на високоенергийни обекти или региони и намират приложение във физиката поради високо-проникващата им способност и добиването им от радиоизотопи.

За отбелязване е, че между видовете електромагнитно излъчване (Скала 1) няма точно определени граници. Някои дължини на вълните принадлежат едновременно на две области на спектъра. Например червената светлина наподобява инфрачервеното излъчване, при това тя може да въздейства върху някои химически връзки.

Слънчево излъчване

Казват учените, че слънчевата радиация стои в основата на физиологичния и биохимичния процес, наречен фотосинтеза. Фотосинтезата е процес на образуване на органично вещество от неорганичното при поглъщане на лъчиста енергия от хлорофила на растенията. Многочислените изследвания показват (тук трябва да се дадат литературните източници уважаеми учени!!!!

³⁶ <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2f/ElectromagnitenSpektr.PNG>

„Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем... „), че във фотосинтезата не участва целият спектър на слънчевата радиация, а този с дължина на вълната от 0,38 до 0,72 **мкм**. Затова тази част от спектъра на слънчевото излъчване се нарича **Фото-синтетична активна радиация (ФАР)**. Учените предполагат, че в процеса на фотосинтезата практически се използва едва 1–3% от **ФАР**. (което не е вярно – б.а. „Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем... „)

Установено е също така, че във фотосинтезата участва тази светлина, чиято интензивност е над така нар. компенсационна точка на интензивността – 209 W/m^2 . Интензивността на фотосинтезата нараства значително с увеличаване на интензивността от 209 до 279 W/m^2 , след което се забавя. Интензивност по-висока от 349 W/m^2 е вредна за растенията (а, пък за хората е много полезна??).

Стойностите на **ФАР** могат да се изчислят по формулата:

$\sum Q_{\text{ФАР}} = 0,43 \sum S' + \sum D$, където $\sum Q_{\text{ФАР}}$ е сумарната **ФАР**, $\sum S'$ е сумарната пряка слънчева радиация; $\sum D$ е сумарната разсеяна слънчева радиация.

За приблизително изчисляване на **ФАР** може да се използват данни за сумарната радиация, които да се умножат с коефициента $C_Q = 0,52$.^[37]

³⁷ https://bg.wikipedia.org/wiki/Слънчево_излъчване

Слънчеви космически лъчи

Слънчевите космически лъчи (СКЛ) се наричат енергетично заредените частици – електрони, протони и ядра (?) – инжектирани от Слънцата в междупланетното пространство (Разбирай Галактики). Енергията на СКЛ се намира в диапазона от няколко KeV (кило-електро-волта) до няколко MeV (мега-електрон-волта). В ниските си части от диапазоните СКЛ граничат с протоните от високоскоростните потоци на слънчевия вятър. Частиците на СКЛ се явяват следствие от слънчевото изригване.

Космически лъчи с ултрависока енергия

Енергията на някои частици (например, частиците «Oh-My-God») (нещо, като „О, Боже наш“ – става въпрос за Бога на съвременната наука наречен „О-Мой-Господи“!) превишават границата на т.н. ГЗК (Грайзен-Зацепин-Кузмин) – теоретичната граница за енергията на космическите лъчи е $5.10^{19} eV$, причинена от взаимодействието с фотоните на т.н. реликтов излъчване (*космическо свръхвисокочестотно фоново излъчване*). Няколко десетки от тези частици са регистрирани от японската обсерватория AGASA. Тези наблюдения, или да кажем тези „несъгласувани“ със съвременното научно познание явления нямат обяснение и до днес... („Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем... „)

Хм, ние да си продължим, с нещо по-земно:

Съществуването на антинеутрона и възможността му за аниhilация с протони е потвърдена през 1958 година с експерименти (Показахме го в раздел 5).

$$\bar{p} + p \rightarrow \bar{n} + n \quad (5.17.)$$

Образуваният антинеутрон е с енергия от около $50 MeV$ и прелетява $9,5 cm$ и тогава аниhilира.

$$\bar{n} + p \rightarrow 3. \pi^+ + 2. \pi^- + x. \pi^0 \quad (5.18.)$$

Нещо, като извод: Стигнахме до положението, че растителните видове по лицето на Земята приемат космически лъчения с много по-висока енергия от предполагаемата от учените (енергия) в процеса на фотосинтезата, установена практически като едва 1-3% от ФАР (**Фото-синтетична активна радиация**).

Нещо, като забележка: Това, че съвременната наука не знае, къде отива другата част от енергия (**97-99%**), никак не означава,

че **Тя** (Енергията, и то от „Космоса“) не участва в процесите на фотосинтеза, растеж, синтезиране на БАВ (Биологично Активни Вещества) и т.н., и най-накрая в сънуването, и бленуването от мен, **оплождане**. („Защо се заяждаш с нас? И ние имаме семейство и ние искаме да ядем... „ – Ами яжте, аз не ви преча!)

8. Квантови механизми при двойното оплождане на цветковите растения. Синергетика с (на) космическото лъчение.

Квантовые механизмы двойного оплодотворения цветковых растений

(Забележка: Това заглавие е изписано на руски, защото върху базата на този раздел от книгата пиша научен доклад. Ако, руските учени го приемат – много са го закъсали научно и ...изобщо. – б.а. Но, има и много по-закъсали от руснаците! Като погледнете в раздел „9. Приложения“ ще разберете за какво иде реч....Както и да го говоря и увъртам, българските учени са „най-в час“ с науката. Те, по никой начин, не ме допускат до тяхната научна ясла (Пояснение: „Ясла“ – място за поставяне на храна за преживни животни, като крави, овце и прочие. – Не ползвам литературни източници).).

Предисловие от професор Яна Рашева-Мерджанова: „И много се чудя, дали заглавието не е по-добре да е "СИНЕРГЕТИКА НА КОСМИЧЕСКОТО ЛЪЧЕНИЕ", а не "С" - щото синергетиката си е "с" по същност в себе си и на самото нещо, синергетическото в същността си не е свързва С нищо - то е всичкото и нищото, щото си е отворено, няма разстояние, за да има "с". това са си разговор-ченца между нас за фините нещица, просто да си помислим.“^[38]

³⁸ Яна Рашева-Мерджанова, Диалози в Синергетиката (или потупване по парцалите на Канисков и Пенчо Байдераката) С.2019

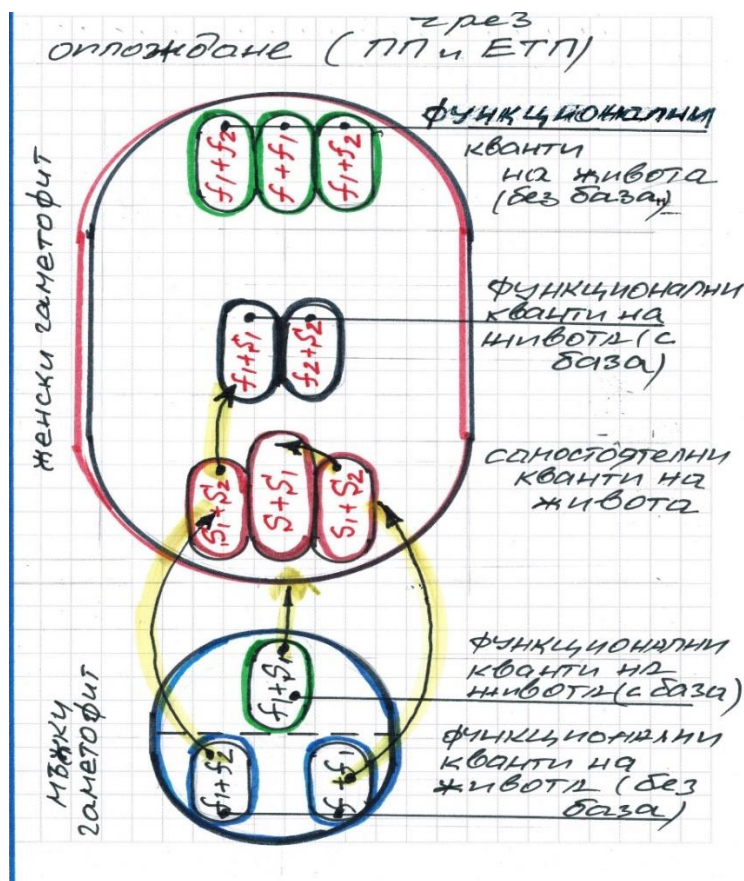

Рисунок 1

От раздел „6. Органична и неорганична материя.“ Записахме за функционалните (f) и самостоятелни (s) кванти на живота, уравненията от вида:

$$f = [p_1^+ + e_0^{-1} (p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{+1} (e_0^{-1})] + [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

$$s = [e_0^{-1}, (e_0^{+1})]$$

Като за четен индекс ($2n$) на (f) имаме функционални кванти на живота от вида:

$$f_{2n} = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

За нечетен индекс $(2n + 1)$ на (f) имаме функционални кванти на живота от вида:

$$f_{2n+1} = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

Като за четен индекс $(2n)$ на (s) имаме самостоятелни кванти на живота от вида:

$$s_{2n} = [(e_0^{-1})]$$

За нечетен индекс $(2n + 1)$ на (s) имаме самостоятелни кванти на живота от вида:

$$s_{2n+1} = [(e_0^{+1})]$$

8.1. Съгласно 1. Представяне развитието на мъжките полови клетки - гамети (да кажем поленови зърна), чрез квантите на живота. (От Таблица 4.) В раздел „3. Зараждане и развитие на половите клетки в растенията. Квантов механизъм на спермогенеза и овогенеза.“ За спермогенеза имаме кванти на живота от вида (Таблица 4.1.):

$f+f_1$
f_1+s_1
f_1+f_2
s_1+s_2

Таблица 4.1.

8.2. Съгласно: 2. Представяне развитието на женските полови клетки – гамети (да кажем осем ядрена зародишна торбичка, може и сакче), чрез квантите на живота. (Таблица 3) В раздел: „3. Зараждане и развитие на половите клетки в растенията. Квантов механизъм на спермогенеза и овогенеза.“ За спермогенеза имаме кванти на живота от вида (Таблица 3.1.):

$f+f_1$
f_1+s_1
f_1+f_2
s_1+s_2
f_1+f_2
f_2+s_2
s_1+s_2
$s+s_1$

Таблица 3.1.

А. Квантови механизми на мъжките полови клетки - гамети при двойното оплождане на цветковите растения.

Съгласно Таблица 4.1 и 8.1 можем да представим мъжкия гаметофит по следния начин:

А.1. За първият спермий (генеративно ядро – дясно ядърце):

$$f + f_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

(1.8.)

Забележка: Квантите на живота на първият спермий (генеративно ядро – дясно ядърце) уравнение (1.8.) съвпадат с квантите на живота на средното антиподно ядро с уравнение (5.8.). Тези кванти на живота могат да се делят, но не могат да нарастват – нямат база (s). Наличните бази (s_{2n} и s_{2n+1}) от деленето на функционалните кванти, не са достатъчни да продължи процеса на размножаване и делене.

А.2. За вегетативното ядро:

$$f_1 + s_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{+1})]$$

(2.8)

Забележка: Квантите на живота на вегетативното ядро ($f_1 + s_1$) (мъжки гаметофит) с уравнение (2.8.) съвпадат с квантите на живота на централното диплоидно ядро ($f_1 + s_1$) (лява страна) с уравнение (6.8.). Тези кванти на живота могат да се делят (имат функционален квант на живота, който се дели f_1) и могат да нарастват (имат база (s)). Деленето на функционалните кванти на живота, обаче, не е достатъчно за да се продължи процеса на размножаване и делене, като при нормалното деление на клетките - митоза.

А.3. За вторият спермий (генеративно ядро – ляво ядърце):

$$f_1 + f_2 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

(3.8.)

Забележка: Квантите на живота на вторият спермий (генеративно ядро – ляво ядърце) уравнение (3.8.) съвпадат с квантите на живота на ляво и дясно антиподно ядро с уравнение (7.8.) и (7.8.).

А.4. За обвивките вътрешна **интина** - тънка и външна **екзина** - по-голяма.

$$s_1 + s_2 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})]$$

(4.8.)

Забележка: Квантите на живота (обвивките вътрешна **интина** - тънка и външна **екзина** - по-голяма) уравнение (4.8.) съвпадат с квантите на двете синергетични ядра (от дясно и от ляво на яйцеклетката) с уравнение (8.8.) и (8.8.)`.

Б. Квантови механизми на женските полови клетки – гамети при двойното оплождане на цветковите растения.

Съгласно Таблица 3.1 и 8.2 можем да представим женският гаметофит по следния начин:

Б.1. За средното антиподно ядро (от трите броя антиподни ядра, в горната част на женския гаметофит):

$$f + f_1 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}]$$

(5.8.)

Забележка: Квантите на живота на средното антиподно ядро (горната част на женския гаметофит) с уравнение (5.8.) съвпадат с квантите на живота на първият спермий (генеративно ядро – дясно ядърце) от уравнение (1.8.) – $(f + f_1)$. Това съвпадение, не е случайно. Антиподното ядро от вида $(f + f_1)$ в горната част на женският гаметофит „не позволява“ – „отблъсква“ към долната част спермия от вида $(f + f_1)$ и той влиза в взаимодействие с синергетичното ядро с кванти на живота от вида $s_1 + s_2$ и с яйцеклетката с кванти на живота от вида $(s + s_1)$.

Първият спермий – в дясно $(f + f_1)$ може да достигне до долната част на женският гаметофит (зародишната торбичка или зародишно сакче) и да получи бази от вида $(s_1 + s_2)$, защото са му необходими и чрез тях да оплоди яйцеклетката от вида $(s + s_1)$. Оплождането става благодарение на наличието на „първични“ кванти на живота от вида f и s в спермия $(f + f_1)$ и яйцеклетката $(s + s_1)$. Образувана клетка (**зигота**), след оплождането има вида $f + s$, придобива диплоидна структура (**2n**) и може вече да извършва т.н. нормално делене на клетката (**митоза**) и да образува физически организми. (Виж, в **3. Зараждане и развитие на половите клетки в растенията. Квантов механизъм на сперматогенезата и овогенезата:** „Другите две клетки (синергичните) до яйцеклетката изработват особени химични вещества и помагат на спермийте (неподвижни сперматозоиди) да се ориентират към **яйцеклетката** и към **централната клетка**.“ – Тук под „особени химични вещества“, трябва да се разбира, че на учените не им е ясно какво и как се случва!)

Още една скоба: (.....Забравих да добавя, че съм внук на кулак и баща ми е запалил Плевенският театър (около 1986 г.). – За това ще си поговорим след малко!) – „**ПАК ОТКАЧАШ – без това!!!!**“^[39] (На мястото на многоточието бях поставил един научно ненаучно послание към съвременната наука, но в името на добрия тон и вежливост и от уважение към професор Яна Мерджанова, го премахнах – б.а.)

Б.2. За централното диплоидно ядро (лява страна) в средната част на женския гаметофит:

$$f_1 + s_1 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(e_0^{+1})]$$

(6.8)

Забележка: Квантите на живота на централното диплоидно ядро (лява страна) с уравнение (6.8.) съвпадат с квантите на живота на вегетативното ядро (мъжки гаметофит) с уравнение (2.8.) ($f_1 + s_1$). Това съвпадение, също не е случайно. Както знаем: „В центъра на зрялата зародишна торбичка имаме ядро което е образувано от сливането на **две полярни ядра**, то се нарича централно ядро и в него набора от хромозоми е две ((2n))“. Т.е. Имаме обща диплоидна структура (2n) от вида $f_1 + s_1$ и $f_2 + s_2$. Възможно е някой да го заинтересува това: - Защо тази структура не продължава да се дели? Отговорът е прост: - Нямаме първичните кванти на живота от вида $f + s$ и по тази причина (и няколко други) деленето и нарастването е само до определено положение. Нека погледнем към вегетативното ядро с уравнение (2.8.) ($f_1 + s_1$) от мъжкия гаметофит. От Биологичната част на науката Ботаниката (Спомни си за мен г-н Професор Димитър Пеев (Последният шеф на Института по Ботаника при БАН, преди неговото окончателно закриване от извънземните – б.а.) с добро...) знаем, че когато pollenovoto зърно попадне върху близалцето на плодника – то започва (неговата вегетативна част) да „пониква“! Образува се един т.н. сифон, в който и, през който в кухата му част, като в тръба се движат двата спермия ($f_1 + f_2$) и ($f + f_1$). [Моите приятели учениците, обаче не ми казват кой от спермиите се движи пръв. Този, който опложда яйцеклетката или този, които ще създаде триплоидните структури (3n) в ембрионалния сак? (Виждам, че Ви е все тая кой ще се движи пръв, но на мен не ми е все тая.). Също, тези,

³⁹ Яна Рашева-Мерджанова, Диалози в Синергетиката (или потупване по парцалите на Канисков и Пенчо Байдерката) С.2019

моите приятели – учените, не ми отговарят и на въпросите: - Коя точно, от другите две клетки (синергичните) до яйцеклетката, помага на единия спермий (и кой точно спермий) да се ориентира към яйцеклетката (структура $s + s_1$) и/или, кой по-точно от другия спермий (и кой точно спермий) ще се отправи към **централната клетка**. (по-точно към структурата от вида $f_1 + s_1$ и $f_2 + s_2$)?]. Сифона със структура $f_1 + s_1$) нараства и се дели, като се отправя към входа на ембрионални сак. Когато се ситиуира до неговия вход, прониква в него (ембрионалния сак) и спира. Спира защото има антипода на клетка със същата структура от централното ядро - $f_1 + s_1$. Тогава идва ред на двата спермия да си свършат работата – единият да оплоди яйцеклетката другия да създаде диплоидната структури – хранителните вещества (т.н. семедели) в семката. (Естествено, не без активното участие на синергичните ядра от вида $s_1 + s_2$.)

Б.3. За дясното и ляво антиподно ядро (от трите броя антиподни ядра, в горната част на женския гаметофит):

$$f_1 + f_2 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

(7.8.)

$$f_1 + f_2 = [(p_1^- + e_0^{+1}) + e_0^{-1}] + [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}]$$

(7.8.)`

Забележка: Квантите на живота на ляво и дясно антиподно ядро с уравнение (7.8.) и (7.8.)` съвпадат с квантите на живота на вторият спермий (генеративно ядро – ляво ядърце) уравнение (3.8.). Горкият втори спермий! Трябва да извърви пътя до централното ядро с диплоидна структура (2n) и на всичкото отгоре да създаде триплоидните структура (3n). Някой ще му се противопостави ли - За да може да си свърши работата по създаването на третичната структура? – Да! Това са не едно, а двете антиподни ядра от вида, като неговия, със структура $f_1 + f_2$. Нека проследим пътя на този втори спермий от вида $f_1 + f_2$. Едното от синергичните ядра (хаплоидна клетка – 1n) от вида $s_1 + s_2$ ориентира и направлява спермия към централното ядро ($f_1 + s_1$ и $f_2 + s_2$) Като му отдава своите самостоятелни кванти на живота със структура от вида $s_1 + s_2$. И той, от вида $f_1 + f_2$, след поредица от преобразования се превръща в клетки със структура от два канта на живота с вида: $f_1 + s_1$ и $f_2 + s_2$. (Ново-получена структура е идентично със структурата на централното ядро!)

Кое, и как става:

$$(f_1 + f_2) + (s_1 + s_2) \rightarrow (f_1 + s_1) + (f_2 + s_2)$$

Ето, така става и ми става! (На някой, ако не му е ясно, как става и ми става, да се обърне със съответните - конкретни въпроси към комшийките ми.)

В извън еротична ситуация, за изясняването на този въпрос се обърнете към потока от **космическите лъчи**. В противен случай към комшийките....

Абе, кажи нещо за триплоидните структури (**3 n**)! – Без пари нищо няма да кажа! Дайте ми 3 (три) лева „на цяло“ (само една банкнотна или монета) и веднага ще научите всичко.

Б.4. За двете синергетични ядра (от дясно и от ляво на яйцеклетката, в долната част на женският гаметофит):

$$s_1 + s_2 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})]$$

(8.8.)

$$s_1 + s_2 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})]$$

(8.8.)`

Забележка: Квантите на живота на двете синергетични ядра (от дясно и от ляво на яйцеклетката) с уравнение (8.8.) и (8.8.)` съвпадат с квантите на живота от вида $s_1 + s_2$ (обвивките вътрешна **интина** - тънка и външна **екзина** - по-голяма – това е в прашниковото зърно) уравнение (4.8.). – Това пък к,во значи? – Ще попитат по любознателните. – Около яйцеклетката представена квантово така $s + s_1$ (виж и уравнение (10.8) – по-надолу.) имаме двете синергетични ядра с квантова структура от вида $s_1 + s_2$ (виж уравнения по-нагоре (8.8.) и (8.8.)`), които я обхващат плътно. В мъжкият гаметофит, обвивката обхващаща двата спермия и вегетативното ядро (квантова представени с $f + f_1$ и $f_1 + f_2$ – спермий и $f_1 + s_1$ – вегетативно ядро) също е представена с квантовата структура от вида $s_1 + s_2$ (виж също и Таблица 4.1.) Това съвсем не е случайно! (Спирам до тук, защото комшията - Милето забива едни метални колове до сами прозореца ми и сложи една мрежа и нищо не виждам. Да са живи и здрави всичките служители на „Агенцията по геодезия, картография и кадастър - София“! А, пък снощи гледам и чувам Президентът на РБ, как настойчиво приканва нашите сънародници от САЩ да се върнат в РБ... - Елате си, елате си! И на вас ще ви забием колчетата (това го казвам аз, не Президента – б.а.)... Да, бе, забравих: - Елате си, елате си имаме си вече малко колайндър-че (на английски: LHC, Large Hadron Collider)! (Това пък го искаше, със сигурност,

Президента, когато беше на посещение в ЦЕРН (Европейския център за ядрени изследвания)– б.а.) За ускорителя на елементарните (като мен) частици сме си писали и говорили в първата и втората част на „Мокрите сънища на лечителя-билкар“ – Ох, българино, българино! Кой те тебе докара до тази крива нива? – Никой, не ме е докарал, аз съм си се докарах. Защото съм много, ама много велик и всичко мога и знам..... Аман! (За да има рима – б.а.))

Б.5. За централното диплоидно ядро (дясна страна) в средната част на женския гаметофит:

$$f_2 + s_2 = [(p_1^+ + e_0^{-1}) + e_0^{+1}] + [(e_0^{-1})] \quad (9.8)$$

Забележка: тук нямаме съвпадения.

Б.6. За яйцеклетката (в долната част на женският гаметофит):

$$s + s_1 = [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})] \quad (10.8)$$

Забележка: Тук нямаме съвпадения.

В. Синергетика в механизмите на овогенеза, спермогенеза и оплождане с космическите лъчи.

(А, щях да забравя! Обещах преди това да ви разкажа за моя милост кулашкия внук и негова милост баща му – подпалвача на Райхстага, пардон Плевенския театър! Абе, какво да ви кажа? – Аз съм един от пионерите на диетиката в РБ, като започнах диетичните си проучвания в храненето още когато РБ (Република България), беше НРБ (Народна Република България). Накратко: Няколко пъти в текстовете на книжките подчертавах - не без гордост, че съм селянче, прорасъл по-късно в „като селски пияница“. Живеех безметежно и щастливо на село. По ред социално-политически причини ме отглеждаха и възпитаваха баба и дядо. (Меко и леко казано до към първи клас не познавах майка и баща.) Когато живееш на село, няма как да не се трудиш и да не помагаш, с каквото можеш, в селския бит. Макар и малък (Сигурно съм бил към 4-5 годишен, това е някъде към 1962-63 година.) едно от задълженията ми беше да отида до фурната за хляб. Тук трябва да кажа, че хляб на село се даваше срещу т.н. „купони за хляб“ – това е за незнаещите или забравилите. Всеки месец ти отпускат определено количество купони и с тях изкарваш месеца. Та, през ден, ходех за хляб и срещу купони ми даваха едни хубави бели хлябове – обикновено слепени два хляба едни с друг – на тих им се викаше:

„баба и дядо“. Естествено, докато се прибирах до въщи, си похапвах от хляба - често доста си похапвах. Един прекрасен ден отивам за хляб подавам купоните и....ми отказаха двата бели хляба. – Ти, - казва ми хлебарката - си кулашки внук, не работиш в ТКЗС-то (за по младите Трудово Кооперативно Земеделско Стопанство – б.а.), за теб няма бял хляб! Ето ти чер хляб (така се казваше на типовия хляб на село). Не, помня как съм се добрал до въщи! За мое голямо щастие, не знам защо, този ден баба не беше на „нивата“ на ТКЗС-то. Не помня какво съм и казал, но помня как се чуваше из цялото село нейното „чумосване“ (да го приемем, като женски вариант на псуване или наричане): „Да ги чумата изяде, дано“, „Да ги земята черна вземе, дано“, „Бял ден да не видят, дано“, „Все чер хляб да ядат децата им, дано“ и т.н. Днес разбирам, че нейното чумосване („Все чер хляб да ядат децата им“) е „хв(ф)анало дикиш“ – всичките деца и внуци на „чумосаните“ от баба, се хранят диетично с черен (сега му викат пълнозърнест хляб) – предполагам, не им е съвсем зле! Само, че не знам другото чумосване, като: „Да ги чумата изяде“, „Да ги земята черна вземе“ и „Бял ден да не видят“ да не би да се отнася до днешното Ни „дередже“ (дереджѐ – тур. *мн.* дереджѐта, *ср.* Разг. **Положение, състояние. Как стигна до това дередже?** – източник <http://talkoven.com/>) Забележка: За титлата „кулашки внук“, която и в днешно време е активна, както и за подпалвача на Плевенският театър, ще пиша в някоя друга книга...А, щях да забравя: Аз съм първият започнал диетичното хранене в РБ, а не както ми представят разните там „какички“ по медиите.)

Забележка от Професор Яна Мерджанова-Рашева: „Можеш малко да посмекчиш това „пъчене“ – не си първият, може да кажеш – такива като мен при всички случаи има още – кулашки синове и дъщери – и ние всички сме първите диетолози в България“ – никога човек не е единствен и сам. !!!! – нито в гениалността, нито в нещастиято, нито в мъката си.“^[40]

[По никой начин не искам да влизам в спор с Професор Яна Мерджанова, но имам нещо да добавя: Абсолютно вярно е г-жо Професор, че „при всички случаи има още – кулашки синове и дъщери“ - но къде са? Преди време (малко след „Демократичните промени“) говорихме за хора, които са „Репресирани“ и „Стояли

⁴⁰ Яна Рашева-Мерджанова, Диалози на Синергетиката (или потупване по парцалите на Канисков и Пенчо Баядерката) С.2019

по затворите“ – даже ги „компенсираха“, къде с пари, къде с министерски и други „постове“. Нито им завиждам, нито имам право да ги съдя или да им се радвам – те са минали през своите страдания и неволи, - За което се прекланям пред тяхната „Голгота“! Само нямам обяснение на следния факт: Преди Демокрацията бях „Неблагонадежден“ и след Демокрацията също си останах „Неблагонадежден“. Как така при смяна на една система с друга (разбирай Социализъм с Капитализъм (Капитализмът – е забранена дума в Демократичните общества, като например в Р България – б.а.), **елементите**, в Тях, си остават все едни и същи. Този факт, на мен ми говори следното: Или системите Социализъм-Капитализъм са едни и същи (като две страни на една и съща монета), или хората определящи категориите (социални, политически, икономически и **научни**) на членовете в обществото (и в държавите) са едни и същи. Още нещо искам да подчертая, аз не съм от плеядата „кулашки синове и дъщери“, а съм **кулашки внук**! Тази титла, не е „присъждана“ често и е много рядка и по този повод не мога да кажа, че: „всички **сме** първите диетолози в България“. Много ме сърбят ръцете (не езика) да напиша още нещо (предварително заявявам, че не съм специалист в тези области от научното познание): В „Първобитно-общинското общество“ основни елементи на системата са жената и мъжа (Матриархат – колкото и невероятно да звучи). Като прослойка можем да определим някой и друг войнстващ елемент (В противоречие на Матриархата). В „Робовладелското общество“ основни елементи на системата са робовладелеца и роба (войнстващият елемент, става основен в обществото). Като прослойка можем да покажем тук, там някой свободен, нека го наречем земеделец. (В противоречие на Робовладелеца). Във „Феодалното общество“ основни елементи на системата са феодала и „крепостния“ селянин („земеделеца“ е земевладелец, става основен в обществото). Като прослойка можем да покажем тук, там някой свободен, нека го наречем занаятчия (В противоречие на Феодала). В „Капиталистическото общество“ основни елементи на системата са капиталист и работник („занаятчията“ става основен елемент в обществото). Като прослойка можем да покажем тук-там някой свободен, нека го наречем интелигент (В противоречие на Капиталиста). В „Социалистическото общество“ основни елементи на системата са капиталист (Държавата, с маска Комунистическа Партия) и работник (в съюз със

селянина). И, тук **като прослойка** можем да покажем тук-там някой свободен, нека го наречем **интелигент** (В противоречие на Капиталиста – Държавата-Партия). В „Демократичното общество“ основни елементи на системата ТРЯБВАШЕ да са **интелигента и твореца** (разбирай всичките заети в различните по вид и род изкуства). Тук **като прослойка** можем да покажем тук-там някой свободен, нека го наречем **учен** (В противоречие на Интелектуалеца). (Всичкото това обаче, както сме свидетели, не се случи!) И вместо да се глобализират двете системи (разбирай Капитализма и Социализма) на **основата на интелектуалния си потенциал** (Трябва да знаете, че системата и учените в съвременното държавно-политическо устройство не признават, че интелектуалците и интелигента могат да бъдат класа!!!!), те се глобализираха на основата на **посредствеността, антиинтелектуализма, антикултурата и псевдоизкуството**. Нещо да греша? (Преди няколко дни, една дама ми съобщи, че когато са правили „психологически портрет“, на един организационно водещ (разбирай идеолог) на една голяма партия в България – речниковия му резерв бил от не повече, от 500 думи. Да кажем при 60 000, най-често употребявани, писмено и говоримо, думи в българския език. Не, че аз съм с голям речников резерв! Моите думи са по-малко от 300 – заедно с неграмотните ми уравнения и още по-неграмотните чертежи.) Друго нямам какво да кажа..., на този етап.]

Да продължим: В тази част от моето повествование искам да покажа и да докажа, че при образуването на половите клетки (мъжки или женски – няма голямо значение за нововъзникналите еднородни индивиди, узаконени благодарение на една „Конвенция“, за която вече си говорихме...), както и в самите **процеси** на оплождане (тук обаче не знам как се извършват тези процеси между еднородните, а и „Конвенцията“ сякаш мълчи?!), активно участват и т.н. Космически лъчи. С други думи казано: усъвършенстването, появата, развитието и съществуването на видовете от различните Царства – Минерално, Растително, Животинско и Човешко върху лицето на Земята е в пряка зависимост от Вселенските процеси и явления (каквото и да значи това – „явления“). Можете ли уважаеми приятели и неприатели да си представите какво учудване и объркване ще настъпи сред всичките видове космически лъчи, когато заварят на Земята само еднородни същества.

Нека си припомним твърдението на Академик Пегъзи Мъдовски (предполагам разбрахте, че това е истинското ми име и научно звание, а не измисленото от мен: „лечител-билкар Васил Канисков“ – б.а.), в **6. Органична и неорганична материя:**

“От казаното по горе следва, че Животът на клетките структуриращи физическите тела в нашият свят **К(0)Р** идва от Живота в световите **К(1)Р - Звездите.**“

По тази и други причини отново отиваме при т.н. „Космически лъчи“, които за непредубедения читателски поглед и взор сякаш „увисаха“ в пространството на междуредието в текстовете. Става въпрос за това, че сякаш не им беше мястото в текствата „главоблъсканица“ на „Мокрите сънища на“

Да погледнем във втората част на книжката: „Мокрите сънища на „селския пияница“ „ раздел „9. Космически лъчи. Състав и произход. Основен път на СНО-цикъла.“ (Който няма втората част на книгата на Академик Пегъзи Мъдовски - не е голяма загубата, не си е дал парите за глупости, ще ги ползва за по-полезни неща. – Добре де! – викам си аз. – Писането, предпечатната подготовка, редакция, печата, кориците и т.н. си ги плащам лично аз! А, пък книгите ми ги продават срещу определена сума. Не може ли, на книжния пазар да има и книги, които да са безплатни? – Не, може. Ти Канисков нищо не разбираш от Пазарна икономика и Демократично общество с Евро-\$-Атлантически ценности. За тези ценности трябва да си плащате!)

Там за космическите лъчи имаме следното: **Космическите лъчи** са поток от [елементарни частици](#) и [ядра](#) на [атоми](#) на [химически елементи](#), които навлизат в [земната атмосфера](#) от [космическото пространство](#). Тяхната честота е от 10^{21} до 10^{24} **Hz** ([херца](#)) (от 1 зетахерц до 1 йотахерц). ^{[41][42]}

В този раздел имах глупостта да кажа (за космическите лъчи), че: „Този т.н. „широк атмосферен порой (поток от космически лъчи)“ като душ полива всичките растителни видове и активно участва във всичките им физико-химични и биологични процеси (Тук естествено влиза и оплождането – б.а.).

⁴¹ [Физическая энциклопедия, часть „Космические лучи“, отв. гл. ред. А. М. Прохоров, том 2, Добротность – Магнитооптика](#), издательство "Большая Российская энциклопедия, М., 1990, 703 стр., ISBN 5852700614, с. 471 – 474.

⁴² <http://fein.uni-dubna.ru/document/Programme/Biophysics/Posobie-CosmicRadiation.pdf> (ай-ай-ай -Дубна - Русия)

Никъде в научната литература третираща въпросите с биологията и физиологията на растителните видове този процес не е отразен!“

Тези ми твърдения (За липсата на научен текст третиращ връзките между биологичните структури и т.н. космически лъчи) съвсем не са без основание!

През 50 и 60-те години на миналия век, когато и българите имаха немалко участие в ядрената физика (Дубна, Троицк - Русия) се говореше следното: - Бавните мюони (става въпрос за космическите лъчи от вида $\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu$ и $\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$ - т.н. вторични космически лъчи) загубили своята енергия при йонизиране на атомите, могат да останат във веществото (респективно клетките, като биологична структура). При това положителните мюони (μ^+) в повечето вещества присъединяват към себе си атомен електрон (Казвах, ви да правите разлика между атомен електрон и свободен електрон – няколко пъти! – б.а.), образуващи система аналогична на атома на водорода (опа, пак стигнахме до водорода!) – т.н. **Мюоний**. Този мюоний (разглеждайте го като атом, вече) може да влиза в химични и биологични реакции, аналогични на реакциите на атома на водорода! (Ха, ха-ха даже и да прави вода! Ето как се е появила уважаеми учени Водата върху лицето на Земята и под него! – бележката е на Академик Пегъзи Мъдовски). А, пък отрицателните мюони (μ^-), който остават във веществото (респективно клетките, като биологична структура) образуват съответните мюонни мезоатоми. ^{[43][44][45]}

За тези процеси и явления - казах, че не се коментират научно.... Защо ли? – Ами защото не могат да се направят оръжия за масово унищожение на хората, животни, растения и Земята (а, защо не и на обекти от Космоса)! Вижте сами: - **«В настоящее время применение аннигиляции в энергетических или военных целях невозможно, так как на данном этапе**

3 Вайсенберг А. О., Мю-мезон, М., 1964 (Современные проблемы физики);

4 Бугаев Э. В., Котов Ю. Д., Розенталь И. Л., Космические мюоны и нейтрино, М., 1970;

5 Зельдович Я. Б., Герштейн С. С., Ядерные реакции в холодном водороде, «Успехи физических наук», 1960, т. 71, в. 4, с. 581.

технологического развития не удастся создать и удержать на достаточно долгое время нужное количество антивещества.»

Различават се (В научната литература се пише, така: „различаваме“, а не като теб Канисков: „различават се“. Бележката е на Академик Пегъзи Мъдовски (извадка от „Комиците по БТВ“ – б.а.)): 1. **Първични** космически лъчи – космически лъчи до входа в атмосферата и 2. **Вторични** космически лъчи - образувани в резултат на процесите от взаимодействия на първичните космически лъчи с атмосферата на Земята.

Знаем, че:

Първичните космически лъчи имат вида:

$$\pi^0 \rightarrow 2\gamma_3$$

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu$$

Вторичните космически лъчи имат вида:

$$\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu$$

$$\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$$

Още знаем, че имаме процеси на аниhilация:

$$\nu_e + \bar{\nu}_e \rightarrow \gamma_3 + \gamma_4 + \gamma_3$$

$$2\gamma_3 \rightarrow e^+ + e^-$$

На това последното, и на много други, направихме поправка:

$$2\bar{\nu}_e + 2\nu_e + 2\gamma_3 \rightarrow e^+ + e^-$$

И да кажем нещо за аниhilацията (според съвременната наука):

- Аниhilацията (Унищожението – колко „красиво“ звучи това уважаеми генерали!) е метод за прехвърляне на енергията на покой E_0 на частици в Кинетичната енергия E_k на продуктите от реакцията. При сблъскването (каква грозна дума) на една елементарна частица и нейната античастица (напр. електрон и позитрон) протича тяхното взаимно унищожение (Ай-ай!), при което се освобождава огромно количество енергия ($E_k = E = 2 \cdot E_0 = 2mc^2$, където E_0 - енергия на покой, m - маса на частицата, c - скорост на светлината във вакуум)

Спомня те ли си уважаеми читатели, какво писахме във втората част на «Мокрите сънища на», в раздел: 1. Нещо като въведение във втората част на „Мокрите сънища на“ и няколко „мокри“ предположения.

«Уравнението на Айнщайн за фотоефекта: $h \cdot \nu = A + \frac{mv^2}{2}$, където: A – работа на изхода (минималната енергия, необходима за отделянето на електрона от веществото), $\frac{mv^2}{2}$ - **максималната кинетична енергия (E_k) на излитащия електрон**, ν - честота на падащия фотон с енергия $h \cdot \nu$ и h - константа на Планк. – за това уравнение ще си говорим още, по подробно след малко.“ Това „след малко“ се добра и до тук. Там отпратих „една критика“ към съвременните учени, които приравняват неграмотно квантовите машинарии на физиката към класическите такива. Само за момент, ако ми бяха подсказали, че това $\frac{mv^2}{2}$ в Нобеловото уравнение на другаря Айнщайн е получено от аниhilация на частици (но, с верните уравнения!) щях да си мълча, като туй в онуй. А, не като сега - да не може да ми се затвори устата – неграмотна, с беден речников резерв!

От: **Б.6.** За яйцеклетката (в долната част на женският гаметофит), имаме:

$$s + s_1 = [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})] \quad (10.8)$$

И от: **А.4.** За обвивките вътрешна **интина** - тънка и външна **екзина** - по-голяма, имаме:

$$s_1 + s_2 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})] \quad (4.8.)$$

И, яйцеклетката е на „входа“ на зародишната торбичка, и двете обвивки (**интина** и **екзина**) обвиващи вегетативното ядро и двата спермия също са на „входа“ на полюсовото зърно. И се изразяват по едни и същи начин. Първичните космически лъчи представени от „нулевия пион“ (π^0) също са на „входа“ (първични) и се изразяват по същия начин, както и яйцеклетката и обвивката на спермийте - $[(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})]$. и/или $[(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})]$

Изразяването, чрез квантите на живота, на тези биологични структури (ядра на клетки, клетки, яйцеклетки и спермий) е от вида:

$$s + s_1 = [(e_0^{-1})] + [(e_0^{+1})]$$

$$s_1 + s_2 = [(e_0^{+1})] + [(e_0^{-1})]$$

(Нека Академик Пегъзи Мъдовски (т.е. аз-и – б.а.) не ми се сърди на горните предположения, защото те са направени на

базата на известен нему научен подход, наречен: „Принцип на Подобие“.)

Изразяването на първичните космически лъчи (част от космическите лъчи) е от вида:

$$\pi^0 \rightarrow 2.\gamma_3 \rightarrow e^+ + e^- \quad (11.8)$$

$$\text{Забележка: } 2.\bar{\nu}_e + 2.\nu_e + 2.\gamma_3 \rightarrow e^+ + e^-$$

Равенството или описаната реакция в (11.8) не противоречи и е еднаква с равенствата или описаните реакции в биологичните структури описани в (4.8) и (10.8). И, ако обърнете внимание на ЕТП (Единната Теория на Полето) можем спокойно да, кажем (кажа), че сме приравнили квантовите структури с биологичните такива.

Естествено е някой да ми отправи две критики: Първата е, че горното твърдение се отнася за биологични структури участващи или подготвящи процесите на полово размножаване (Естествено, че става въпрос за секс, но между разнополови индивиди!), а не за всичките други (соматични) клетки – респективно биологични структури. И, втората е, че ние (поточно аз-и) съм си позволил да премахна знака за сума (Σ) от математическото и физическото представяне на квантите на живота - и така, опростени, да ги приравнявам към биологичните структури. (Но, като погледнем физическата и биологичната реалност - и двете структури, и биологичната и квантовата се все суми от едни и същи неща!)

По-горната забележка, обаче, я приемам и през цялото време на повествованието, и в трите части на „Мокрите сънища...“ Все Се опитвам да я разяснявам, пояснявам и вразумявам.

Нека сега да видим, към кои биологични структури можем да „причислим“ космическите лъчи от вида:

$$\pi^+ \rightarrow \mu^+ + \nu_\mu$$

$$\pi^- \rightarrow \mu^- + \bar{\nu}_\mu$$

Тези космически лъчи ги причислявам (Академик Пегъзи Мъдовски ги причислява – б.а.) към биологичните структури с кванти на живота от вида: $(f_n + f_{n+1})$

Нека, пък, сега да видим, към кои биологични структури можем да „причислим“ космическите лъчи от вида:

$$\mu^+ \rightarrow e^+ + \nu_e + \bar{\nu}_\mu$$

$$\mu^- \rightarrow e^- + \bar{\nu}_e + \nu_\mu$$

А, пък тези космически лъчи ги причислявам (Академик Пегъзи Мъдовски ги причислява – б.а.) към биологичните структури с кванти на живота от вида: ($f_n + s_n$)

Забележка: Подвиквам на Академик Пегъзи Мъдовски да спираме до тук, защото става вече опасно да се работи с този вид материя – биологична и „небиологична“, материя-антиматерия. Ако, все пак, някой реши да направи мощно унищожително оръжие от материя и антиматерия – може да ползва собственото си физическо тяло. Айде, всеки да си гледа работата и „СПОЛУКА И НАСЛУКА, сиреч – СПОЛАЙ ВИ.“^[46]

9. Приложения

По темите разработвани в трите части на книгите „Мокрите сънища на лечителя-билкар Васил Канисков“ има инаучни публикации. Тези публикации са намерили място в не-Българските специализирани научни журналы. Трябва уважаеми читатели да ми повярвате, че първо съм правил неколkokратни настойчиви подкани към нашите научни издания за публикации. Отговорите са(пълно мълчание) или „– Нашите читатели с езотерика не се занимават.“

Ще ми се да покажа и патента за лечение на множествена склероза, но ще се въздържа, за да не засегна някой български доктори (с научни титли), които „леко се присмяха“ на този метод (когато ги запознах с метода и им предлагам да се приложи в България, за лечение на това заболяване – Множествена склероза). Но няма да отмина публикациите си на Не-Български език на първи том от поредицата „Съкровищница на Българската народна медицина“, том I „Фитотерапия на онкологичните заболявания“ („Съкровищница на Българската народна медицина“ се състои от три тома: Том I „Фитотерапия на онкологичните заболявания“, Том II „Съвременна фитотерапия“ и Том III „Ботанически речник - основи“ Този трети том, ми беше отказан за нормална публикация от известно българско издателство, като ми беше казано в пряк текст, че:... ще ме съдят за този трети том. Въпреки това го издадох.) Ето и публикациите на том първи в чужбина: Франция - Vassil Kaniskov Phytotherapie des maladies oncologiques, Editions St Honore, Paris, France, 2016; Германия - Vasil Kaniskov Die Schatzkammer der bulgarischen Naturheilkunde, NEPA VERLAG,

⁴⁶ Яна Рашева-Мерджанова, Диалози на Синергетиката (или потупване по парцалите на Канисков и Пенчо Баядерката) С.2019

Germany, 2017; Латвия – Сокровищница Болгарской народной медицины, LAP LAMBER Academic Publishing, 2019. (може да си я поръчате от тук: https://www.morebooks.shop/bookprice_offer_85cc55922cb4cddd61755d9b61207f342ad8612a?locale=gb&cy=EUR)

1. Нека погледнем към статията за метод на лечение на МС:

Editorial Board
Journal of Developing Drugs
Longdom Group SA
18 Avenue Roger Vandendriessche
1150 Brussels, Belgium
(Списание за разработка на лекарства
Група Longdom SA
18 Avenue Роджър Vandendriessche
1150 Брюксел, Белгия)

Ето я и статията с авторите, вече публикувана (Тук за съавтор съм привлякъл един млад кадърен специалист лекар-хирург, който започна да работи в Австрия, по разбираеми причини.....):

Kaniskov VL, Iliev IE (2019) Phytotherapy and Physiotherapy in Multiple Sclerosis. J Develop Drugs 8:194.

Kaniskov VL, PhD in Formology (Corresponding author)
Honorary Lecturer and the National Academy of Arts, Sofia, Bulgaria

Fellow of the Moscow and St. Petersburg Society of Phytotherapy, Russian Federation
GSM: 00359 889 391 294
1000 Sofia, Bulgaria
1 Shipka Str.
e-mail: kaniskov@mail.bg

Iliev IE, MD, General surgery resident, Department of General and Vascular Surgery, Steyr Regional Hospital, Upper Austria
GSM: 0043 660 743 52 77
A-4400 Steyr, Sierninger Str. 170

e-mail: iliyaniliev18s@gmail.com

Acknowledgements

The authors would like to thank Prof. Vladimir Feodorovich Korsun and Assoc. Prof. Elena Vladimirovna Korsun for their contribution to the establishment of the treatments proposed. Special thanks also to all patients who agreed to try the MS therapies described here.

Source of funding

The authors received no financial support for the research, authorship, and/or publication of this article.

Conflict of interest

The authors declare that they have no affiliations with or involvement in any organization or entity, especially pharmacological companies (although the article contains commercial names of some drugs) or non-financial engagements in the subject matter or materials discussed in this manuscript.

ABSTRACT

Background

Multiple sclerosis (MS) is a chronic autoimmune disorder affecting the central nervous system (CNS). Its cause is still unknown but it is connected to certain demyelination of the axons in the brain and spinal cord. Despite the medical advances, in the 21st century, multiple sclerosis remains an incurable disease. In order to stop the MS progression, we should concentrate our efforts on reversing the process of demyelination and on improving the transmission of nerve impulses along CNS.

Methods

The effects of a treatment with a daily intake of an alcohol extract of snowdrop or a snowdrop-derived drug containing nivaline and other biological active substances (BAS), and an alcohol extract of Atropa belladonna or Atropa belladonna-derived drug combined with regular electro-magnetic physiotherapeutic procedures were analysed in patients with MS.

Results

The daily administration of nivaline and atropine in combination with regular electromagnetic physiotherapeutic procedures showed potential to reverse the course of MS manifesting itself with a clinical remission of patients with MS.

Conclusions

Our findings suggest that the treatment regimen proposed here possesses the potential to stop the process of demyelination in the CNS and stimulate the process of remyelination in MS patients thus achieving a state of clinical remission.

Keywords: *multiple sclerosis, nivaline, atropine, snowdrop, Atropa belladonna, magnetic therapy, copper*

INTRODUCTION

Multiple sclerosis (MS) is a chronic inflammatory autoimmune disease affecting the central nervous system (CNS) with no effects on the peripheral nervous system (PNS). It belongs to the group of the neurological demyelinating diseases. MS is characterised by a triad of inflammatory reaction, process of demyelination and gliosis (scarring). The latter gives the name of the disease (from the Greek word “skleros” meaning “scars”). Practically, “multiple sclerosis” means presence of “multiple scars” because the foci, which could be disseminated throughout the whole CNS, are structurally denser than the surrounding nervous tissue.

MS was probably first described by Count Jan Van Bieren of Holland in 1395. He wrote a paper about a Dutch woman, named Lidwina of Sheidam, and her “unknown” disease. At the age of 15, Lidwina started suffering from terrible face pain. Until her death in 1433, at the age of 53, she developed leg weakness with a progressive inability to walk, feel her legs and see with one of her eyes. All these symptoms hindered her ability to practice her favourite sport – ice skating. However, as Count Van Bieren mentioned, she continued helping the others her whole life. Because of her merits, Lidwina was canonised and declared a patron saint of all ice-skaters. [1]

The first scientists who described the physical changes (almost simultaneously in 1835) were the French professor of pathologic

anatomy Jean Cruveilhier from Sorbonne's Faculty of Medicine in Paris and the Scotsman Robert Carswell who at that time worked at the Parisian *Hôpital de la Pitié* and later became professor of pathology at the University College in London. However, the first official scientific report on the MS signs and symptoms belonged to Jean-Martin Charcot (1862) who called MS *la sclérose en plaques* and correlated his observations with the autopsy findings of his patients. [2] Charcot taught Sigmund Freud and his scientific work strongly influenced the developing fields of neuropathology and psychology. He was referred as "the Napoleon of the neuroses".

MS is a widely spread disorder and the most frequently seen demyelinating disease of the nervous system. Approximately 2.5 million people worldwide suffer from MS – about 400,000 people in the US and according to the European Multiple Sclerosis Platform – about 700,000 people in Europe (70% of them being diagnosed in prime working years). The distribution of prevalence of MS shows areas with high prevalence ($>30/100,000$), like North Europe and North America, with medium prevalence ($5-30/100,000$), like South Europe, South USA and Central and South America ($10-20/100,000$), and with low prevalence ($<5/100,000$), like Asia and South America. [3] It is interesting to mention that its incidence is greater in big industrial and urban areas than in rural areas. [4] [5]

Multiple sclerosis affects individuals between 20 and 40 years of age. In Europe the highest prevalence rates are observed between 35-64 years of age. In western societies, MS is the second most common cause of neurologic disability in early to middle adulthood, being dominated only by traumas. There are rare reports on the occurrence of MS in children (as early as 2 years of age) and in octogenarians. Like many other autoimmune disorders, MS is more common in women than in men. [6]

MS affects only the central nervous system, in particular, the brain and the spinal cord, i.e. the myelin sheath of the axons. The morphological basis of MS is the formation of the so-called scars of multiple sclerosis which are foci of myelin damage (demyelination) of the white matter of the brain and the spinal cord. It is believed that T-cells ($CD8^+$ and $CD4^+$) play a central role in the process of demyelination.

Antibodies directed against myelin, such as myelin oligodendrocyte glycoprotein (MOG), appear to be an important concomitant pathogenic factor, together with the pathological T-cell-mediated immune response in MS, and an abnormal humoral immune response.

Microscope slides show that the acute MS lesions are surrounded by inflammatory mononuclear cells (predominantly, T-cells and macrophages) which passed the blood-brain barrier near the site of inflammation (without destroying the wall of the blood vessels). Very often, myelin-specific autoantibodies are also found (for instance, MOG), which promote demyelination and act like stimuli for macrophages and microglial cells that scavenge myelin debris. In the process of evolution of MS plaques, astrocytes start proliferating (gliosis) and the surviving oligodendrocytes (or those differentiating from precursor cells) partially remyelinate the naked axons which survive the MS attacks and produce the so-called *shadow plaques*. A key role in the process of lesion occurrence is played by interleukin 2 (IL2), tumour necrosis factor alpha (TNF α), and interferon gamma (IFN- γ). [7]

The diversity of the damages on the nervous system, caused by MS, could be explained by: the different size of the damaged areas (from 1 mm to several cm), their chaotic distribution among the nerve tracts and their modification within the processes of the disease. Also, in various damaged areas, with the successful treatment the reparation processes take place at different speeds, whereas it is impossible to fully recover the lost functions of the nervous system.

The variety of CNS damages is connected to a great variety of clinical manifestations in time. Among the most common symptoms described by MS patients are: fatigue, pain, visual impairment, numbness, bladder or bowel problems, sensory symptoms, weakness, loss of balance and mobility, spasticity, depression, and cognitive impairment. [6] All of the above-mentioned determine a poorer health-related quality of life for the MS patients.

Modern neurology categorises the MS patients into four groups depending on the course of the disease: relapsing-remitting (RRMS, the most common form where symptom flare-ups are followed by periods of asymptomatic remission), secondary progressive MS (SPMS,

continuous worsening of disease course with or without remission or levelling off of symptom severity), primary progressive MS (PPMS, gradual and continuous worsening of symptoms since the beginning of the disease without remission, with or without levelling off of symptom severity), and progressive-relapsing (PRMS, a rare progressive form since the beginning with intermittent flare-ups of worsening symptoms and no remission periods). [8]

The basic tool for MS diagnostic are the revised 2017 McDonald Criteria which were published online in The Lancet Neurology on December 21, 2017.

CURRENT STATUS OF THE PROBLEM OF MS

The improvement of the quality of life and the medico-social adaptation extended the life expectancy of the MS patients but in the recent years the number of the MS patients has been increasing, despite the improved diagnostic methods and better treatment.

The cause of MS is still unknown. Currently, the most widely accepted hypothesis is that MS could occur as a result of the interaction of a number of unfavourable external and internal factors. Unfavourable factors are viruses (such as human herpes virus, HHV-6A), and/or bacterial infections, toxic substances and radiation (including solar radiation), certain eating habits (excessive meat consumption), geo-ecological place of residence (with a very strong influence on children's organism), traumas, frequent stressful situations, etc. Genetic predisposition to MS is probably connected to the combination, in certain individuals, of several genes determining first and foremost disorders in organism's self-regulation. [7] [9] There are proper grounds to claim that MS occurs when there is a shortage of organic gold in human organisms (Kaniskov) [10].

TREATMENT OPTIONS

At the end of the 20th century, in the treatment of MS were incorporated medicinal products which can influence the prognosis and slow down its progression, or which can reduce the frequency of the MS attacks. This group of pharmaceutical preparations is called disease-

modifying drugs (DMDs). DMDs influence patients' immune system, one way or another, and belong to the so-called pathogenetic therapy reducing the frequency and duration of the acute MS exacerbations. Unfortunately, they didn't prove to be effective curative or preventive options.

The US Food and Drug Administration (FDA) approved several disease-modifying treatments for the pathogenetic therapy of MS. Four of them belong to the group of the beta interferon drugs (Biogen's Avonex[®], INN-Interferon Beta-1a; Merck Serono's Rebif[®], INN-interferon beta-1a, Bayer's Betaferon[®], INN-recombinant interferon beta-1b, and Novartis' Extavia[®], INN-recombinant interferon beta-1b). Interferon beta (IFN- β) is a natural cytokine typically produced by fibroblasts and interferon alpha (IFN- α) – by plasmacytoid dendritic cells. They belong to the Type I interferons which are tissue- and gene-specific and play an important role in antiviral immunity, cell proliferation, immune regulation, cytoprotection, and possibly fertility. The exact mechanism of action of IFNs remains unknown and depends on the time of exposure, interactions with other drugs, and environmental factors. [11]

The following DMDs are also approved by FDA for the MS treatment: Glatiramer acetate (Teva's COPAXONE[®]) – a synthesised copolymer of four naturally occurring amino acids (L-glutamic acid, L-lysine, L-alanine, and L-tyrosine); Mitoxantrone (EMD Serono's Novantrone[®]) – a cytostatic immunosuppressive drug, suppressing the activity of the T- and B-cells, as well as the macrophages attacking myelin sheaths; Natalizumab (Biogen's Tysabri[®]) – a recombinant humanised IgG₄ monoclonal antibody that acts as an α 4-integrin antagonist to prevent leukocyte trafficking into the central nervous system; and Fingolimod (Novartis' Gilenya) – a sphingosine-1-phosphate receptor modulator which after being metabolised to its active metabolite blocks the lymphocytic migration from the lymph nodes. In randomised controlled trials (RCTs), all of the above-mentioned pharmaceuticals showed efficacy in shortening the duration and decreasing the frequency of the MS relapse rates. Moreover, Betaferon and Mitoxantrone proved to reduce patients' disability scores in secondary progressive multiple sclerosis (SPMS). [8] However, none of these drugs

influences significantly patients with primary progressive multiple sclerosis (PPMS).

Numerous other therapies are used for the symptomatic treatment of MS and as off-label treatment options. Some papers report a positive effect of low-dose naltrexone (LDN) with doses up to 5 mg/24h. Naltrexone is an opioid receptor antagonist which is used to reduce muscle cramps and subsequent fatigue and depression. One RCT showed no serious drug events in LDN and decreased spasticity in patients with PPMS. Another RCT reported an improved quality of life (QoL), indicated by health-related quality of life (HRQoL) assessment tools. [12]

As far as pathogenesis is concerned, it is justifiable to use angioprotectors, antiaggregants, antioxidants, inhibitors of proteolytic enzymes, and enhancers of brain metabolism (in particular, vitamins, amino acids, nootropics) in the treatment of MS. [13]

In 2011, in the Russian Federation, the Ministry of Health and Social Development approved the Alemtuzumab (Кэмпас®, Campath®) humanised monoclonal antibody against CD52 for the treatment of MS. In September 2013, it was also approved by the European Medicines Agency (EMA). In patients with relapsing-remitting multiple sclerosis (RRMS), in the early stages, Alemtuzumab proved to be superior to Interferon Beta-1a. However, it is often associated with serious autoimmune adverse events, such as immune thrombocytopenic purpura (ITP), thyroid disorders, nephropathy and infections. [14]

The US National Multiple Sclerosis Society (NMSS) publishes regularly on its website reports on clinical trials and their results. Since 2005 bone marrow transplantation (BMT) has effectively been used for the treatment of MS. Patients first undergo chemotherapy in order to destroy their own bone marrow and after that donor's bone marrow is transplanted. Donor's blood passes through a specially designed separator that separates erythrocytes.

In so far as the actual cause of the disease remains unknown, it is not possible to develop an etiotropic treatment of MS. To date, there are no reliable reports on full recovery from MS.

DISCUSSION

Based on the analysis of the existing MS treatment regimens of the Bulgarian herbal medicine, the modern advances in phytotherapy related to the latest quantum mechanisms [15], the profound scientific research in this area and the established treatment in conventional medicine, the main objective of this paper is to develop and practically implement a successful treatment regimen for MS patients relying on phyto- and physiotherapy methods. An additional objective would be to combine (most of all, in acute MS relapses) the contemporary scientific medical methods with phyto- and physiotherapy.

In order to realise the objective of this scientific research, the following main tasks are being set: to investigate the current state of MS, the essence and the development of the problems associated with the implementation of phytotherapy (as a basic treatment) and physiotherapy (as an additional treatment) for the therapy of MS in the methodics of modern medicine; to develop a reasonable scientific-practical methodology for phyto- and physiotherapy in MS, and to realise an experimental research of the methodical proposed for phyto- and physiotherapy in MS and its coherence with the modern medical methods.

The main object of this paper is the biological form of matter in motion – human's physical body in its unnatural state of disease (in particular, multiple sclerosis). The subject of the paper comprises the theoretical, methodical and practically applicable matters related to the treatment of MS in the human body with the application of the methods of phyto- and physiotherapy in accordance with the data from the experience and knowledge of phytotherapy, collected up to this moment as a main part of the so-called natural scientific methods for treatment and prevention.

Myelin is a complex membranous structure which wraps around axons in the central (CNS) and peripheral nervous system (CNS) forming the so-called *myelin sheath* of nerve axons. Myelin was first described by the Dutch Antoni van Leeuwenhoek in 1717 but received its name from the German pathologist Rudolf Ludwig Virchow. [16] Myelin sheath is an extended and modified plasma membrane ensheathing nerve axons in a spiral fashion acting as an electrical isolating coating. It is formed by glial cells – Schwann cells in PNS and

oligodendrocytes in CNS. Myelin sheath is constructed by the flat processes of the glial cells (lamellipodia) which ensheath repeatedly the axons like an isolating band. In actual fact, lamellipodia contain no cytoplasm. As a result, myelin sheath itself represents multiple cell membrane layers. Approximately 70-75% of myelin consists of lipids, and 25-30% represent proteins. [17] [18] The high lipid contents distinguishes myelin from the other biological membranes.

Although myelin acts as an insulating agent in the nervous system its function of facilitating conductivity is not analogous to the one in electrical circuits. Myelin increases the axonal diameter and the axonal resistance and decreases the axonal capacitance (the ability to store an electric charge). According to laws of physics, higher resistance and lower capacitance translate into higher speed of transmission. [19] Propagation of nerve impulses shows some differences in myelinated and unmyelinated fibres. In unmyelinated fibres, signals are propagated by local circuits of ionic currents that flow into the active region of axonal membrane, through the axon and out through adjacent sections of nerve membrane, so that the local circuits depolarise the adjacent membrane section sequentially. On the other side, in myelinated axons, excitable axonal membrane is exposed to the extracellular space only at the nodes of Ranvier (the nodal gaps between the isolated segments) where sodium channels are located. When the membrane at the node is excited, the local circuit generated cannot flow through the high-resistance sheath and, therefore, flows out through and depolarises the membrane at the next node. The low capacitance of the sheath means that little energy is required to depolarise the remaining membrane between the nodes which results in local circuit spreading at an increased speed. Active excitation (nerve impulses) of the axonal membrane jumps from node to node and this form of impulse propagation is called *saltatory* conduction (from the Latin word “saltare” meaning “to jump”). [20] [21]

When a MS scar appears inflammatory cells (lymphocytes and macrophages) migrate to and gather along the damaged segment. As a result, a swelling appears in this area of the neuron and myelin is destroyed. Inflammatory cells enter the myelin, disintegrate it and “break it to pieces”. The function of the myelin sheath is compromised and the process of transmission of electrical impulses (signals) along the nerve

axons is altered. Subsequently, functional disorders appear, which manifest as MS symptoms.

Simultaneously to or following demyelination, another important process takes place – the process of myelin recovery (remyelination). Remyelination possesses the potential to restore the lost conductivity and plays a neuroprotective role. Remyelination occurs extensively but due to unknown reasons could not be adequately completed or fails. Experiments showed that the process of myelin recovery has two phases. During the first phase oligodendrocyte progenitor cells (OPS) migrate to and colonise the MS lesions. Subsequently, they differentiate into myelinating oligodendrocytes which contact the damaged axons and envelope them (second phase). [22] Several hypotheses have been suggested in order to explain the failure of the process of remyelination. According to some authors, this is due to a loss and destruction of oligodendrocyte progenitor cells within the lesions in the course of repeated de- and remyelination or (in lesions with an abundance of OPS) because axons are not permissive for remyelination, or due to inhibition of progenitor cells' maturation. [23]

Biophysics and bioelectronics in neurons

Electricity comprises all phenomena driven by the existence, interaction and motion of electrically charged particles. Such particles are electrons (in metals) and ions (cations and anions in electrolyte solutions). The human body is a complex collection of electrons and ions. Current flows along the surface and inside nerve cells and fibres. The average velocity at which electrons travel in a conductor (drift velocity) when subjected to an electric field is ca. 1 mm/s. The electromagnetic wave rippling through the electrons propagates at a speed approximating 90% of the speed of light (ca. 270,000 m/s). However, nerve impulses travel along nerve tracts much slower with a maximal speed of approximately 120 m/s (Data are taken from *The Discovery Magazine*, 2011)

The electric current changes its medium. It generates heat energy in conductors (this effect is not observed in superconductors) and changes the chemical composition of its conductor (especially in electrolyte solutions – in human organism and in particular in nerve fibres) creating a magnetic field (in all conductors without exception, in

human organism and in particular in nerve fibres) which can be measured. [24]

Magnetism is a form of interaction between electrical charges in motion which is realised at a distance with the means of the a (electromagnetic) field. Along with electricity, magnetism represents a form of manifestation of electromagnetic interactions. As far as quantum theories are concerned, electromagnetic interactions are transmitted by bosons-photons (particles which could be represented as quantum excitation of electromagnetic fields). [25]

Conductors are substances with a high electrical conductivity. Usually, in nature metals and electrolyte solutions are conductors. Bioelectricity is performed by means of ionic flows (cations and anions – with a removed or gained electron) along living structures and plays an essential role in all vital processes. It creates a biopotential between both sides of cell membranes. The transmission of nerve impulses is executed with the help of electrochemical signals (action potentials) which have already been scientifically investigated in detail. [26]

The processes of transmission of electrical impulses could be damaged by changes in the electrical conductivity of fluids, electrolyte solutions, and/or conductors (respectively, tissue fluids in human organism) and changes in the magnitude of a magnetic field in or around a conductor (respectively, nerve fibres and neurons). Numerous studies show that the most sensitive systems in human physical body are the nervous, immune, endocrine and reproductive system which are of decisive importance for its correct functioning.

In order to overcome MS, we need to promote the transmission of nerve impulses through electrochemical signals and to increase the quality of ionic motion/current (cations and anions) and electrons in all vital processes – intracellularly, as well as in the different parts of human organism and its organs. We should improve the nerve impulse conduction and stability, restore the integrity of the nerve complexes (nerve fibres, neurons, etc.), and maintain the steadiness of the positive results achieved in the process of recovery.

Experimental and practical investigation of the methodology accepted.

In the treatment of MS, the following practical methods for natural therapy (phyto- and physiotherapy) are introduced:

A. Improvement of nerve impulse conduction and stability through intake of biological active substances (BAS) isolated from medicinal plants.

***Galantus nivalis* – Common Snowdrop**

Botanical description. The common snowdrop (*Galantus nivalis*) is the most popular representative of a small genus consisting of approximately 20 species of the Amaryllidaceae Family and is among the first bulbs to bloom in spring. They are perineal, herbaceous plants whose stem reaches around 20 cm. The leaves are flat and elongated (ca. 15 cm long and 1,5 cm wide). The flower is white and single, and consists of 6 tepals (segments), as the inner flower segments are half as small as the outer ones and merge with the small sinus (notch) at the tip (Figure 1). They bloom between January and April (in the north temperature zone) and between January and May (in the wild). *Galantus nivalis* grow in Central Europe and on the Balkan peninsular. They usually grow in brushwood areas, woodlands and meadows up to 1800 m above sea level. [27] [28] [29] [30]

Chemical composition. The whole plant (flower, leaves, bulb) contains tanning substances (nivaline, galantamine, lycorine, tacetine, nivalidine) which improve the transmission of nerve impulses, increase the skeletal and smooth muscle tone, have a peripheral vasodilating effect, reduce blood pressure and promote the function of different organs. In Bulgaria, nivaline (galantamine hydrobromide) was first isolated by one of the founders of modern Bulgarian pharmacology Prof. Dimitar Paskov and Lilia Bubeva-Ivanova (research assistant and master of pharmacy) in 1956. Two years later, in 1958, the Bulgarian Sopharma Pharmaceutical Company initiated the production of Nivalin[®], a drug being famous worldwide for its effectiveness in the treatment of poliomyelitis and infantile cerebral palsy which is now produced in 10 other countries, too. Nivaline is a tertiary amine and anticholinesterase

agent with positive effects on reflex arcs in CNS and PNS, central synapses of vegetative ganglia, myoneural junctions, sensory receptors etc. [31] [32] To a certain extent, the chemical structure and pharmacological effects of the other BAS of *Galantus nivalis*, have already been investigated. [33] [34] [35] [36]

Preparation and usage. An alcohol extract of *Galantus nivalis* is prepared as follows: 200 ml of 40% alcohol solution should be added to 4 table spoons of chopped bulbs. The mixture is allowed to stay for 14 days and should be well stirred every day. After 14 days, the solution should be filtered. Intake: 10-30 drops tid or qid, 3-5 minutes before meals. One could also use Sopharma's Nivalin® 5 mg. Dosage depends on the severity of the disease (usually, 5 mg bid before meals). [37]

Contraindications: snowdrop extracts are contraindicated in angina pectoris, heart failure, epilepsy and bronchial asthma.

B. Restoration of the integrity of the nerve complexes (nerve fibres, neurons, etc.) through intake of BAS from *Atropa belladonna*.

Atropa belladonna

Botanical description. *Atropa belladonna*, also known as belladonna and deadly nightshade, is a perennial herbaceous plant from the Solanaceae Family. They have ovate green leaves and bell-shaped, dull purple flowers. Fruits are berries and shiny black, with a diameter of approximately 1 cm (Figure 2). *Atropa belladonna* can grow up to 1 m. They grow in Europe, North Africa and West Asia and are naturalised in some parts of North America. [38]

Chemical compositions. All parts of the plants contain atropine. Atropine is an alkaloid which was first isolated by the German pharmacist Heinrich Mein in 1831 but its structure was established in the 20th century. It could be artificially synthesised but it is considerably cheaper to extract it from plants. According to modern medicine, the treatment with atropine from belladonna is safer than the usage of the pure alkaloid. Atropine is an actual BAS to treat the symptoms of the

Parkinson's disease, meningitis, different types of muscle spasms, etc. [39] [40]

Preparation and usage. An alcohol extract of *Atropa belladonna* is prepared as follows: 200 ml 40% alcohol solution should be added to 4 table spoons of chopped leaves (stalks, flowers). The mixture is allowed to stay for 14 days and should be well stirred every day. After 14 days the solution should be filtered. Intake: 5-15 drops tid or qid, 3-5 minutes before meals. [37] One could also use Sopharma's Beller-gamin® 0,1 mg/0,3 mg/20 mg. Dosage depends on the severity of the disease (usually, 1 tbl. bid or tid before meals).

Contraindications. N.B.! *Atropa belladonna* is a very toxic plant and should not be used without medical supervision!

C. Maintenance of the stability of the phytotherapeutic results achieved through physiotherapy – strengthening of the magnetic field of human body by means of intensive conduction of regulated electrical impulses (method with a copper plate).

Use. Only in the morning until 10 am. The patient should stand barefoot on a copper plate (35x35 cm) between 5 and 30 minutes. The first procedure should be performed for only 5 minutes and every subsequent procedure should be 5 minutes longer than the previous one until reaching 30 minutes (Figure 3).

Magnet therapy proved in RCTs its favourable effects on patients with MS producing a dramatic and sustained improvement in patients' disability. The exact mechanism remains unknown but it is hypothesised that it is mediated by the pineal gland. [41] [42]

Copper (Cu) has been known to take part in myelin synthesis, therefore its deficiency could cause myelinopathy. Experiments showed that copper influences the course of autoimmune disorders through the process of prostaglandin catalysation. [43] Copper bracelets, combined with magnetic therapy, proved to provide pain relief to patients with rheumatoid arthritis which supports the theory that copper could leach through human skin. [44] In mouse and rat models of amyotrophic lateral sclerosis (ALS) with copper deficiency in the spinal

cord, copper was delivered in the CNS by means of the positron emission tomography imaging agent CuATSM (an orally bioavailable, blood-brain barrier permeable complex) which prevented their early mortality and extended their survival. [45]

Probably the magnetic field enhances the hypothesised penetration of copper in the human body and in particular, in CNS. In order to prove or negate this, we need more extensive trials.

RESULTS

Vassil Kaniskov, together with Prof. Vladimir Feodorovich Korsun and Assoc. Prof. Elena Vladimirovna Korsun, patented a treatment regimen based on the oral administration of alcohol extracts from *Galantus nivalis* and *Atropa belladonna* (Pat. No. RU2629385C1 from the Russian Patent Office, also available in English). It utilises the above-mentioned tinctures (from *Galantus nivalis* and *Atropa belladonna*) which should be taken (10-30 drops *Galantus nivalis* and 5-15 drops *Atropa belladonna*) 3-4 times a day before meals for 3-6 months. After a two-week washout period, the course of treatment should be repeated 2-3 times. The application of a magnetic therapy with a copper plate is a natural complementation to these treatment regimens.

In order to obtain the patent, the inventors provided the results from the therapy and follow-up (16 years) of 46 patients (38 female and 8 male subjects). Twenty-four patients suffered from a severe MS, 20 – from a mild form of MS, and 2 were at an early stage of the disease. The duration of the treatment was between 6 and 18 months. All patients had a permanent maintenance treatment. Remission was achieved by all patients. No patient was completely cured. The above-mentioned data are based on biochemical results, imaging diagnostics (computed tomography, ultrasound, X-ray, magnetic resonance imaging, etc.), as well as objective and subjective results from the treatment. Note: two female patients got pregnant during treatment and gave birth to children who have no MS symptoms! All patients were able to work (with some limitations).

CONCLUSIONS

The scientific-practical methodology proposed combining phytotherapy and physiotherapy in MS showed its effectiveness and

continuity. The MS treatment related to an intake of medicinal plants proved to be a successful and patient-friendly approach. The intake of phytotherapeutic substances and the concomitant physiotherapy could effectively be combined with the contemporary MS drugs. The existing medical theories and practices, and the phyto- and physiotherapeutic schemes are successfully applied as a scientific method for a single and/or combined treatment of MS.

The authors of this article express their willingness to cooperate with medical specialists and scientists all over the world and perform extensive RCTs with MS patients who will be treated with the methods described in the article.

Bibliographic Reference:

[1] Brill MT. The history of multiple sclerosis. In: Multiple Sclerosis (Health Alert). New York: Marshall Cavendish Benchmark; 2007. p. 26-27.

[2] O'Connor P. The Discovery of MS. In: Multiple Sclerosis. The Facts You Need. 5th ed. Toronto: Library and Archives Canada Cataloguing in Publication; 2014. p. 3-4.

[3] Koch-Henriksen N, Sørensen PS. The changing demographic pattern of multiple sclerosis epidemiology. *Lancet Neurol*. 2010;9(5):520-532.

[4] Daltrozzo T, Hapfelmeier A, Donnachie E, Schneider A, Hemmer B. A Systematic Assessment of Prevalence, Incidence and Regional Distribution of Multiple Sclerosis in Bavaria From 2006 to 2015. *Front Neurol*. 2018; 9:871.

[5] Khuder SA, Foos M, Herial NA, Mutgi AB, Khuder BS, Jung R. Urban/Rural Differences in Hospital Admissions with Multiple Sclerosis in Selected Counties in Ohio 1999-2004. *The Open Epidemiology Journal*. 2009; 2:51-54.

[6] Bevan S, Steadman K (The Work Foundation, Part of Lancaster University, Bailrigg, Lancaster LA1 4YW, UK). Multiple Sclerosis & Employment in Europe. Literature Summary. 2015 Dec. Available from: http://www.theworkfoundation.com/wp-content/uploads/2016/11/396_Ready_for_Work_MS_Lit_Review.pdf

[7] Hauser K, Longo B, Jameson F. Harrison's Principles of Internal Medicine. 16th ed. New York: McGraw-Hill; 2005.

[8] Goldenberg MM. Multiple Sclerosis Review. P T. 2012 Mar; 37(3):175-184.

[9] Kerley C. Multiple Sclerosis and Plant-Based Nutrition [Internet]. Ithaca, NY: T. Colin Campbell Center for Nutrition Studies; 2017. Available from: <https://nutritionstudies.org/multiple-sclerosis-and-plant-based-nutrition/>

[10] Sriramoju B, Kanwar RK, Kanwar JR. Neurobehavioral burden of multiple sclerosis with nanotheranostics. Neuropsychiatr Dis Treat. 2015; 11:2675-2689.

[11] Reder AT, Feng X. How Type I Interferons Work in Multiple Sclerosis and Other Diseases: Some Unexpected Mechanisms. J Interferon Cytokine Res. 2014 Aug 1;34(8): 589–599.

[12] Raknes G, Småbrekke L. Low dose naltrexone in multiple sclerosis: Effects on medication use. A quasi-experimental study. PLoS One. 2017; 12(11): e0187423.

[13] Shkrobot SI. Mutiple sclerosis (MS). Ternopil: Ternopil State Medical University; 2015. Available from: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=14&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwj11trLoYXjAhVx_CoKHbXKBMcQFjANegQIAxAC&url=http%3A%2F%2Fintra-net.tdmu.edu.ua%2Fdata%2Fkafedra%2Ftheacher%2Fnevrology%2Fnevr_hara%2Fenglish%2Flectures%2FNeurology%2FMedical%2F4%2520year%2FN9%2520MS.ppt&usg=AOv-Vaw0HlIhxAFVVU3e8KGEchk52

[14] Havrdova E, Horakova D, Kovarova I. Alemtuzumab in the treatment of multiple sclerosis: key clinical trial results and considerations for use. Ther Adv Neurol Disord. 2015 Jan; 8(1):31-45.

[15] Kaniskov VL, Krastev K. Quantum analysis of pharmacodynamics in phytotherapy. J Pharmacogn Phytochem. Forthcoming 2019.

[16] Boullerne AI. The history of myelin. Exp Neurol. 2016 Sep; 283(Pt B):431-445.

[17] Standring S, editor-in-chief. Gray's Anatomy. The Anatomical Basis of Clinical Practice. 41st ed. London: Elsevier; 2016.

[18] Purves D, Augustine GJ, Fitzpatrick D, Katz LC, LaMantia AS, McNamara JO, Williams SM, editors. Neuroscience. 2nd ed. Sunderland: Sinauer Associates; 2001.

[19] Lee W. The Physics of Myelin. Detroit: Center for Molecular Medicine and Genetics. Wayne State University; 2014. Available

from: <http://embryogenesisexplained.com/files/presentations/2/Lee2014.pdf>

[20] Siegel GJ, editor-in-chief. Basic Neurochemistry. 6th ed. Philadelphia: Lippincott-Raven; 1999.

[21] Brady ST, Siegel GJ, Albers RW, Price DL, editors. Basic Neurochemistry. 8th ed. Amsterdam: Elsevier; 2012.

[22] Chari DM. Remyelination In Multiple Sclerosis. Int Review of Neurobiol. 2007; 79:589-620.

[23] Patrikios P, Stadelmann C, Kutzelnigg A, Rauschka H, Schmidbauer M, Laursen H, et al. Remyelination is extensive in a subset of multiple sclerosis patients. Brain. Aug 2016; 129(12):3165-3172.

[24] Swinney KR, Wikswo, Jr JP. A calculation of the magnetic field of a nerve action potential. Biophys J. 1980 Nov; 32(2):719-731.

[25] Fischer UC. On Photon Spin and the Electrodynamical Origin of the Charge of the Electron. Muenster: Interface Physics Group; Physikalisches Institut, Westfaelische Wilhelms-Universitaet; 2016. Available from: <https://arxiv.org/ftp/arxiv/papers/1606/1606.02251.pdf>

[26] Macy A. The Handbook of Human Physiological Recording; 2017. Available from: <https://alanmacy.com/chapter/chapter-10-biopotential-signals/>

[27] Kaniskov VL. Medicinal plants of Bulgaria. Encyclopaedic Guide. Sofia: Iztok-Zapad; 2011.

[28] Kaniskov VL. Botanical dictionary. Basics. Sofia: DUO-B; 2015.

[29] Belousova LS, Denisova LV, Nikitina SV. Rare plants of the USSR. Moscow: Lesnaya Promyshlennost Publishers; 1979.

[30] Venturini G. Monaco Nature Encyclopedia. Discover the Biodiversity. Monaco; 2018. Available from: <https://www.monaconatureencyclopedia.com/galanthus-nivalis/?lang=en>

[31] Uzunov N. The effect of nivalin in myasthenia gravis pseudoparalytica. In: Kuhn E, editor. Progressive Muskeldystrophie Myotonie. Myasthenie. Symposium vom 30. November bis 4. Dezember 1965 anlaesslich der 125. Wiederkehr des Geburtstages von Wilhelm Erb; 1965; Berlin: Springer; 1966.

[32] Revelli U, Graso E. Nivaline (*Galanthus nivalis*) therapy in polymyelitis. Minerva Med. 1962 Mar 24; 53:881-4.

[33] Nakagawa R, Ohnishi T, Kobayashi H, Yamaoka T, Yajima T, Tanimura A, et al. Long-term effect of galantamine on cognitive

function in patients with Alzheimer's disease versus a simulated disease trajectory: an observational study in the clinical setting. *Neuropsychiatr Dis Treat*. 2017; 13:1115-1124.

[34] Hajjalyani M, Farzaei MH, Echeverría J, Nabavi SM, Uriarte E, Sobarzo-Sánchez E. Hesperidin as a Neuroprotective Agent: A Review of Animal and Clinical Evidence. *Molecules* 2019; 24(3):648.

[35] Tsvetkova D, Obreshkova D, Ivanova S, Hadjieva B. Benefits of Acetylcholinesterase inhibitor Galantamine in treatment of Alzheimer's disease and instrumental methods for its analysis in medicinal plants. *Journal of Medical Pharmaceutical and Allied Sciences*. July 2016; 99-116.

[36] Minejian GZ. Digest of folk medicine and non-traditional treatment methods. Moscow: Moskovskaya Pravda; 1991.

[37] Kaniskov VL. Modern Phytotherapy. Complete Guide. Sofia: Iztok-Zapad; 2013.

[38] Venturini G. Monaco Nature Encyclopedia. Discover the Biodiversity. Monaco; 2018. Available from: <https://www.monaconatureencyclopedia.com/atropa-belladonna/?lang=en>

[39] Gothóni P, Lehtinen M, Fincke M. Drugs for Parkinson's disease reduce tremor induced by physostigmine. *Naunyn Schmiedeberg's Arch Pharmacol*. 1983 Jul;323(3):205-10.

[40] Srivanitchapoom P, Pandey S, Hallett M. Drooling in Parkinson's Disease: a review. *Parkinsonism Relat Disord*. 2014 Nov; 20(11): 1109-1118.

[41] Sandyk R. Successful treatment of multiple sclerosis with magnetic fields. *Int J Neurosci*. 1992 Oct; 66(3-4):237-50.

[42] Lappin M, Lawrie FW, Richards T, Kramer E. Effects of a pulsed electromagnetic therapy on multiple sclerosis fatigue and quality of life: A double-blind, placebo controlled trial. *Alternative therapies in health and medicine*. 2003 July; 9:38-48.

[43] Sedighi B, Ebrahimi HA, Haghdoost AA, Abotorabi M. Comparison of serum levels of copper and zinc among multiple sclerosis patients and control group. *Iran J Neurol*. 2013; 12(4): 125-128.

[44] Richmond SJ. Magnet therapy for the relief of pain and inflammation in rheumatoid arthritis (CAMBRA): A randomised placebo-controlled crossover trial. *Trials*. 2008;9: 53.

[45] Williams JR, Trias E, Beilby PR, Lopez NI, Labut EM, Bradford CS, et al. Copper delivery to the CNS by CuATSM effectively

treats motor neuron disease in SODG93A mice co-expressing the Copper-Chaperone-for-SOD. *Neurobiology of Disease*. 2016; 89:1-9.

Статията може да се намери на адрес:
<https://www.longdom.org/developing-drugs/inpress.html>

и тук: <https://www.longdom.org/open-access/phytotherapy-and-physiotherapy-in-multiple-sclerosis.pdf>

2. Нека погледнем и към статията за „Квантова анализ на фармакодинамиката във фитотерапията“:

(Публикувано в международен рецензиран журнал за фармакогнозия и фитохимия *Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry* . Забележка: Не знам някой от българските научните среди да има тук, свои, публикации!)

Ето я и статията с авторите, вече публикувана (Тук за съавтор съм привлякъл един млад офицер от Българската армия, по разбираеми причини.....В тази статия ще срещнете познати от книгата „Мокрите сънища на лечителя билкар...“ графики, фигури и уравнения. Както виждате да се сънуват мокри сънища е заразно! Научно заразно...):

Kaniskov VL, Krastev K. Quantum Analysis of Pharmacodynamics in Phytotherapy. J Pharmacogn Phytochem. 2019;7: 8-24

Quantum Analysis of Pharmacodynamics in Phytotherapy

Kaniskov VL^{1*} and Krastev K²

¹Sofia, Bulgaria (Не ме искат в никоя структура на ВУЗ или БАН)

²Vasil Levski National Military University, Veliko Tarnovo, Bulgaria

Received date: 22/03/2019

Accepted date:
20/05/2019

Published date: 06/06/2019

***For Correspondence**

Vassil Kaniskov, Sofia ia, Bulgaria

E-mail: kaniskov@mail.bg

Keywords: Pharmacodynamics, Drug action, Drug effect, Medicinal plants, Quanta of life, Apoptosis, Necrosis, Cell autophagy

Research Article

ABSTRACT

Pharmacodynamics deals with drugs' mode of action and effectiveness. We explore the interactions between drug molecules and biological structures. Pharmaceuticals' action can be divided into two types: struc-

turally specific and non-specific. The quantum analysis we introduce with a Similarity Principle (SP), provides an opportunity for a theoretically and practically applicable profound (at the level of elementary particles) elucidation of interaction mechanisms between medicinal substances and biological structures.

Objectives: This paper aims to create a single universal mechanism explaining drug action at a micro-level where no difference between animate and inanimate nature exists and in the process of exploring phytotherapeutic effects on diseased cells to find a universal answer to the questions asked here.

Methods: We introduce the quantum analysis as a scientific method to analyze these problems. Quantum objects are nucleus and particles. Under "quantification" we understand the occupation of precisely defined values. We call quantum the minimal value of change of any quantity (physical or of another kind). The quantum is also identified by the quality of energy, radiated or absorbed by the micro particles of matter during the smallest possible change of its state. The similarity principle is an inseparable part of this analysis.

Results: Medicinal substances must bind to the functionally impaired biological structure. According to modern pharmacology, this process takes place because of the so-called affinity. Cells with the biologically active substance (mx mass) of the medicinal substance approach and interact with the functionally impaired cells of the

biological structure (Mx mass) because of the gravitational force of attraction. An exchange is performed at particle level-exchange of functional and sovereign quanta of life. Thus, a healing process occurs.

Conclusion: The new perspective of cell division, autophagy, and apoptosis, could show the way for a workable antiviral and anticancer defense of biological structures.

INTRODUCTION

The mode of action ^[1] of medicinal substances in human organism is the most complicated matter which modern pharmacology (the science of exploring drug characteristics) has to deal with. It is known that when medicinal substances enter the organism, thanks to their physico-chemical properties, they interact with certain tissues, cells, biochemical systems and trigger certain changes which result from their reaction with ferments, hormones, vitamins, trace-elements, proteins or with individual sections of proteins' complex structure.

Drug action is a molecular phenomenon, where drug molecules affect certain biological structures (specific and/or nonspecific). Drug effect comprises the functional and morphological changes in organs and systems, which have developed as a consequence of certain action.

Regardless of the type of drug action, any medicinal substance should have affinity and internal activity ^[2]. Affinity is the ability of certain parts of drug molecules to bind to individual functional groups of a receptor or another biostructure through covalent, hydrogen, ionic, dipolar and other bonds. Covalent bonds are the most stable bonds and are relatively rare ^[3,4].

Internal or inherent activity is defined as the ability of a drug, after binding to a receptor, to trigger respective biological (pharmacological) effect. Agonists are ligands possessing affinity and internal activity. The so-called full or pure agonists produce a graduated effect until reaching a fixed maximum (e.g. noradrenaline, adrenaline, acetylcholine, histamine, serotonin, insulin).

Antagonists are ligands possessing only affinity. They don't possess any effect of their own but decrease and even completely block the effect of full agonists ^[5].

Partial agonists (incomplete blockers) bind to a receptor and stimulate it but to a much lesser extent in comparison to its endogenous mediator (respectively, neurotransmitter). For that reason, similar to antagonists, partial agonists can significantly reduce and even

antagonise the effects of the endogenous mediator (respectively, neurotransmitter), as well as those of drugsfull agonists ^[6].

Some pharmaceuticals possess a dualistic or mixed action because they activate some types of receptors and block other types of receptors ^[7].

REVIEW OF RELEVANT LITERATURE

Pharmaceuticals' action is provisionally divided into two types:

1. Structurally specific and 2. Structurally non-specific ^[8].

Structurally specific actions of medicinal substances are connected to an influence on:

1. DNA, 2. Certain target protein macromolecules, or 3. Microbial organelles. It is held that a great part of the pharmaceuticals currently used, possess a receptor mode of action. Receptors are regulative target macro proteins mediating the effects of endogenous and exogenous chemical substances. Endogenous substances are neuromediators, autacoids, hormones, growth, respectively anti-growth factors, and exogenous-drugs and other xenobiotics. Receptors are the most sensitive element in a system of chemical communication which coordinates and regulates the functions of a great number of cells in the organism. The endogenous and exogenous molecules to which receptors bind, are their ligands ^[9].

According to their localisation, we distinguish two basic types of receptors: membrane and nuclear receptors. There are more than 150 different types of receptors-cholinergic (M and N), adrenergic (1, α 2, β 1, β 2); DA-, 5-HT- and histamine, opioid (μ , δ , κ , ORL1), GABA, hormonal, prostaglandin, benzodiazepine, aspartate, glutamate, adenosine receptors, nociceptors, thermoreceptors, etc. They are provisionally divided into 4 basic types: type 1, type 2 and type 3-membrane receptors, and one type 4-nuclear receptors. There are several receptor theories ^[10] which do not provide a comprehensive answer to the questions concerning mechanisms of interaction between drug molecules and certain biological structures (e.g., human physical body, organs or systems). These receptor theories address different features of the qualitative and quantitative aspects of drug-receptor interactions. For example: occupancy theory, macromolecular perturbation theory, rate theory, induced-fit theory, dualistic theory, etc. ^[11,12]. According to some authors, the structurally non-specific action of certain medicinal

substances is of non-receptor type and their mode of action has not yet been clarified ^[13,14].

In homeopathy and the so-called Bach Therapy, there is actually no, so-called by pharmacologists, drug molecule in medicinal preparations (i.e., there is no receptor mode of action, and we cannot produce with not available molecules any known type of chemical or physical binding to diseased cells!-author's note). Nevertheless, treatment effects exist and this is no placebo effect. According to Prof. IV. Lambrev's paper: "*Homeopathy supporters presume that the information and energy of the active substance pass into the solvent and that is why homeopathy preparations possess medicinal qualities*". Here, with this note, we obviously conflict with the whole theory and practice of pharmacology.

For many years, in the section of phytotherapy, which is subject to official medicine, have been made successful experiments to pharmacochemically and pharmacologically present the so-called biologically active substances in plants in the convenient form of a medicinal substance which to be subject to the established theoretical statements in pharmacotherapy, together with the chemically synthesized substances. This does not correspond to the real natural mechanism of action of medicinal plants on the human physical (material) and energetic body ^[15].

OBJECTIVES

The main objective of this analysis is to search for, find and demonstrate the existence of a single universal mechanism to explain drug effects at a micro-level: atoms, electrons, protons, elementary particles-where no difference exists between the provisional concepts of animate and inanimate matter. To this main purpose, we naturally add the additional purposes to: prove a uniform mechanism of medicinal interaction derived in the process of exploring phytotherapeutic effects on diseased cells as a universal answer to the questions asked here.

To achieve the objectives of a scientific research, the following basic tasks were set:

1. To investigate the state of the problem connected to the mechanisms of medicinal interaction between drug substances, respectively drug molecules, and certain biological structures.

2. To develop and implement a scientific-practical methodology based on modern methods of quantum analysis, applicable to the pharmacodynamic processes of medicinal substances.

3. Using the quantum analysis presented here, to clearly introduce and define the following new categories: quantum of life; basic, functional and sovereign quanta of life; cell; mechanism of cell division; apoptosis; necrosis and autophagy; energetic and material (physical) body.

4. Using the similarity principle in quantum analysis as a scientific method, to realize a theoretical and practical research on pharmacodynamics in phytotherapy.

5. To prove in a convincing manner, the applicability of the theoretical-practical statements proposed here, in the interaction between drug molecules (respectively, quanta of life) of natural or synthetic type, and certain types of biological structures.

4. The object of this research are medicinal substances of natural origin (in this case, phytoproducts) and the modes of medicinal action of quanta of life (functional and sovereign) on certain energetic and biological (physical) structures cells, respectively tissues, organs and bodies.

5. The subject of this research comprises the theoretical, methodical and practical matters, connected to the development of a single universal method of quantum analysis with its Similarity Principle (SP), applicable to the pharmacodynamical processes of medicinal substances in phytotherapy in particular, and in pharmacotherapy at all.

6. Theoretical and methodical matters. Regardless of the very good knowledge on the nature and mode of action of medicinal substances on biological structures from the latest strands of pharmacology, not clearly enough are formulated the practical achievements and theoretical knowledge on the matters concerning the modes of interaction between drug molecules and certain biological structures (e.g., human physical body, organs or systems).

It is held that there are different types of drug effects, according to their localisation, focus and reversibility. Quite often, one and the same drug possesses several effects. We know:

1. Resorption (systematic) effect, which occurs after the drug has been resorbed and has reached certain organs.

2. The direct effect is connected to an immediate impact of drug molecules on certain biostructures.

3. Indirect effect, indirect is also the reflex effect; where the drug activates certain receptors and the excitement reaches respective organs *via* a reflex pathway.

Most drugs have a reversible (temporary) effect on the organism and others-a non-reversible effect.

When under the influence of a drug a reduced function is being normalised, the effect is tonic, and when the function exceeds the norm, it is excitatory. In both cases the function is being increased but the starting point is different. With the decreasing effect, the increased function is being normalised and with the suppressing effect, it is decreased to levels under the normal function.

When a drug influences certain symptoms of a disease, it acts symptomatically and in other cases-substituting (replacing). If a drug influences certain stages of the pathogenesis of a disease, its action is defined as pathogenetic.

All of the above-mentioned statements about the basic types of drug effects show that there is an interaction between elements in the basic structural units of medicinal substances and biological units at a living cell level. Unfortunately, there are no serious scientific theories or life models to date, showing how living cells were created and how superior life forms (up to human beings) originated from inferior ones. There is no sufficiently clear scientific model elucidating the reasons for cell division and the mechanisms of cell death. On this unspecified scientific theoretical and practical basis, theories and models of drug effects, respectively of drug molecular effects on biological structures, are created. This, of course, leads to false conclusions and unsatisfying results of the application of medicinal substances in medical treatment practice.

There is a pressing need for a new view of pharmacodynamic processes.

METHODOLOGY

We introduce the quantum analysis as a scientific method to analyze the questions referred to us. We call quantum objects the nucleus and the elementary particles. Under “quantification” we understand the occupation of strict, precisely defined values, and the minimal value of change of any quantity (physical or of another kind), we call quantum. We identify the quantum also with the quality of energy, radiated or absorbed by the microparticles (a substance in quanta of life) of matter

during the smallest possible change of its state. Analysis is a widely known scientific method of exploring laws of nature. More specifically, analysis is an operation of imaginary or real separation of objects into their component parts in the process of their understanding, description and accumulation of practical experience with respective methods. The Similarity Principle (SP) is an inseparable part of this type of analysis.

Similarity Principle-An Expert-Analytic Method

For the sake of convenience, we introduce the following terms into the considerations to come:

Similarity principle: An endless $K(n)P$ count of worlds exists, $n \in Z = \{\dots, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots\}$, for which the following is valid:

- Bigger worlds are constituted of smaller ones.
- In different worlds, functional subordinations are the same.
- In different worlds, threshold values are different.

Therefore, corresponding values in different worlds are proportional and are expressed with their relevant coefficient of proportionality by: mass, time, distance, speed, etc.

Expert-analytic method: The following quanta of life exist:

$GB K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GB K(1)P = b$ - basic quanta of life ;e

$GF K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GF K(1)P = f$ - functional quanta of life ;e $GW K(0)P = \sum GN K(1)P = s$ - sovereign quanta of life .e

Quanta of life are emitted by the $K(1)P$ stars (for us, the Sun of our Solar System) and possess bases $\sum GN K(1)P$, within which life develops $\sum GB K(1)P$ or $GF(K(1)P)$. Bases of quanta of life are composed of an enormous number of component parts. The basic characteristic of these component parts is that they contain a substance (Energy)-a whole of particles. These particles, irrespective of the world into which they exist and manifest themselves, possess a mass and a positive and negative pole. According to the SP (Similarity Principle), electric charges are equivalent to strictly defined masses. For instance, in the $K(0)P$ world, the central mass is of the order of 10^{56} g with a gravitational charge; in the $K(1)P$ world, the central mass is of the order of 10^0 g with an electric charge; in the $K(2)P$ world, the central mass is of the order of 10^{-56} g with a nuclear charge, etc. These and other

quantities are expressed with respective coefficients of proportionality by: mass, time, distance, speed, etc.

Energy of our world: We will call the substance, constituting electrons and protons, energy of our world. Quanta of life:

quanta of life are the Energy, the substance electrons and protons are composed of.

Life developing within stars (the $K(1)P$ worlds), after being fully developed, passes from the stars (the $K(1)P$ worlds) into the surrounding space (in the $K(0)P$ world-our world). In star systems (in stars' surrounding space-the $K(1)P$ worlds), there is an abundance of protons (p^+) and electrons (e^-).

Quanta of life receive the necessary raw materials from the electrons (e^-) located in their surrounding space.

From the quanta of life of the $K(0)P$ world-our world, emerge the most inferior life forms in the $K(0)P$ worlds. The development of these life forms through the stages of crystal, plant and animal leads to the emergence of human beings.

Quanta of life which govern the individuals of a life species, divide after an individual dies ^[16].

Properties and Characteristics of Quanta of Life

Emergence of organic matter: At a certain stage of their development, the $(GB\ K((0)P)) = \sum GN\ K((1)P) + \sum GB\ K((1)P) = b$

$$GF\ K((0)P) = \sum GN\ K((1)P) + \sum GF\ K((1)P) = f$$

$GW\ K((0)P) = \sum GN\ K((1)P) = s$) quanta of life catch protons (from them they receive the necessary heat) and electrons

(from them they receive the necessary raw materials). In this way, in the space around quanta of life emerges the organic matter of the $K(0)P$ worlds (the world we live in) and emerge the first and most inferior living organisms.

During the development of life in the $K(0)P$ world (the world we live in), the $(GB\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) + \sum GB\ K\ P((1)) = b)$ basic quanta of life are always found in the foremost (now human beings), most superior, leading life species. At the moment, there are only functional and sovereign quanta of life $(GF\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) + \sum GF\ K\ P((1)) = f, GW\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) = s)$ in the other life species (minerals, plants, animals). However, in the past, basic quanta of life were found in the foremost species of minerals, plants and animals.

Therefore, basic quanta of life are always to be found in the most superior, foremost species. New life species emerge from basic quanta of life (from minerals-inferior organisms, from them-plants, from them-animals, from them-human beings). Hence, basic quanta of life can convert.

Note: From every life species' functional quanta of life (minerals, plants, animals), can emerge varieties of already existing life forms depending on organisms' (physical bodies') environmental living conditions. Energetic body of the individual: We will **e-ISSN:2321-6182 p-ISSN:2347-2332**

call the Union of all quanta of life taking part into the construction of an individual (plant, animal, human), energetic body of the individual. Material (physical) body of the individual: We will call the atoms accumulating in the form of organic molecules around the quanta of life constituting the energetic body of the individual, material (physical) body of the individual ^[17].

EXPERIMENTAL AND PRACTICAL STUDY OF THE QUANTUM ANALYSIS AND THE SIMILARITY PRINCIPLE AS A SCIENTIFIC METHOD IN PHARMACODYNAMICS

Cell

Cells are a structural-functional elementary unit of the constitution and vital activity of all organisms (except for viruses and virusoids whose life form has no cellular structure) ^[18]. According to quantum analysis:

Cells are governed by quanta of life, no matter whether they are independent or united.

The development and unification of quanta of life resulted in the emergence of unicellular living organisms. Unicellular living organisms are an extremely stable life form (nuclear and/or non-nuclear cellular organisms) ^[19].

The main task of living organisms is to provide the necessary raw materials for the quanta of life inside them. The human organism is an enormous collection of cells.

In the light of quanta of life's properties (functional and sovereign), each cell possesses two quanta of life: a functional and a sovereign one $(GF K(0)P) = \sum GN K(1)P + \sum GF K(1)P = f, GW K(0)P = \sum GN K(1)P = s$).

Cells are necessary for the quanta of life which have already fully exploited their potential for self-development ^[20] (we refer to functional and sovereign quanta of life and to the physically (material body) manifested bodies of the different kinds of minerals, plants, animals and human beings-author's note). The functional and sovereign quanta of life of the life species, inferior to humans, exhausted their potential for self-development.

No matter whether they are independent or united, cells are governed by quanta of life.

Without quanta of life, cells would die. Cells are living organisms which can exist independently or united. The material body of the individual serves to feed the $(GB\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GB\ K\ P(1) = b$, $(GF\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GF\ K\ P(1) = f$,

$(GW\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) = s$) quanta of life from the energetic body, through cells, with the necessary raw materials. Quanta of life possess bases $(\sum(K\ P(1)))$ into which life develops. The life developing inside quanta of life's $(\sum(K(1)P))$ bases, is a collection of an enormous number of individuals: $(\sum GN\ K\ P(1), \sum GF\ K\ P(1), \sum GN\ K\ P(1))$.

It means that the human physical body is an appropriate evolutionary assembly of cells grouped in organs and systems with the functional and sovereign quanta of life they need. Quanta of life which in the past were basic quanta of life in respective foremost species (minerals, plants, animals), today have already exhausted their potential for self-development and are subject to one basic quantum of life (human quantum of life of the foremost species which can be basic, functional, and sovereign with a projection in the physical body-the so-called Monad or basic (central) cell) ^[21].

Cell nucleus possesses functional quanta of life $(GF\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GF\ K\ P(1) = f$. The rest of the cell, mainly represented by cytoplasmic organelles, possesses sovereign quanta of life $((0)) = \sum GN(K(1)P) = s$.

Quanta of life's $(\sum(K(1)P))$ bases or also $(GW\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) = s$) sovereign quanta of life, preserve in themselves enough raw materials for cells' normal functioning and life. Quanta of life are supplied through their bases with the necessary amount of raw materials by electrons. The basic purpose of quanta of life's bases is to serve life developing inside them.

Cell Division

Modern biology knows that cells divide. It means that there is a
 $(GB\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) + \sum GB\ K\ P((1)) = b)$ basic or
 $(GF\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) + \sum GF\ K\ P((1)) = f)$ functional
 quantum of life in cells. Moreover, every cell possesses also a $(GW\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) = s)$ sovereign quantum of life (from the division into a basic or functional quantum of life).

Unicellular (independent) living organisms cannot possess a basic $(GB\ K((0)P) = \sum GN\ K((1)P) + \sum GB\ K((1)P) = b)$ quantum of life. They used to be in possession of basic quanta of life when they were foremost (most superior, most advanced) life species and from them could have emerged new, more superior (more advanced) life. Therefore:

1. Cells of living organisms that are not the foremost species do not possess any basic quanta.
2. But the basic quanta of life, which the foremost species possesses, are not situated into individuals' physical body (respectively, in cells).

When life in a functional quantum of life doubles, it divides into three quanta of life: the old functional quantum of life- f is restored; a new functional quantum of life- f_1 emerges and a new sovereign quantum of life- s_1 emerges (Figure 1).

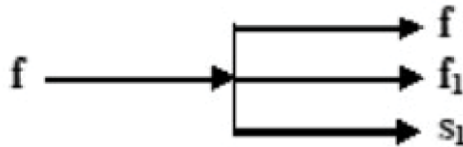

Figure 1. New sovereign quantum of life.

At the same time, the cell divides into two cells. It means, that the cell is governed not by one but by two quanta of life: a functional $(GF\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) + \sum GF\ K\ P((1)) = f)$ and a sovereign $(GW\ K\ P((0)) = \sum GN\ K\ P((1)) = s)$ one.

N.B.: In the $(GW\ K((0)P) = \sum GN\ K((1)P) = s)$ sovereign quantum of life, there is only one $(\sum GN\ K\ P((1)))$ base, into which no life develops but this quantum contains raw materials for supporting and developing life in biological units.

During cell division, old cells don't die but split into two new cells. We can illustrate this process schematically as follows (Figure 2):

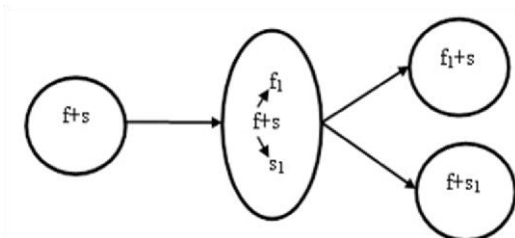

Figure 2.

The Old cell possesses a functional and sovereign quantum of life: ($f+s$). The old functional quantum of life divides ($f=f1+s1$) and s remains unchanged (s cannot divide and contains no life in it, it is only a base). When the old cell divides quanta of life are distributed as follows: ($f+s1$) and ($f1+s$). The first daughter cell contains: one f old functional quantum of life and one new $s1$ sovereign quantum of life. The second daughter cell contains: one new $f1$ functional quantum of life and one old s [21] sovereign quantum of life.

Mitosis

The process of mitosis is schematically depicted in Figure 3.

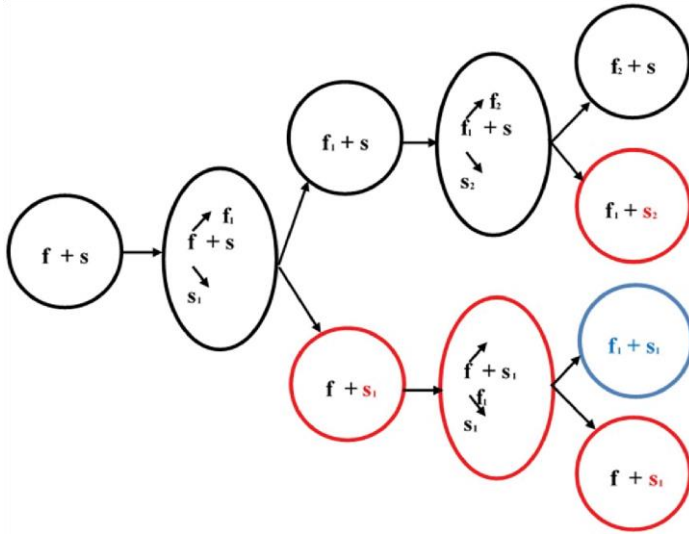

Figure 3. The process of mitosis.

The grouping of quanta of life in mitosis is as follows:

1. A new **$f1$** functional quantum of life and an old **s** sovereign quantum of life form one of both daughter cells (**$f1+s$**).
2. An old **f** functional quantum of life and a new **$s1$** sovereign quantum of life form the second daughter cell (**$f+s1$**) (Table 1).

Table 1. It represents mitosis with the distribution of quanta of life in daughter cells up to the 5th cellular degeneration. This distribution could be best presented with the following mathematical expression: **$(f+s) \rightarrow (f1+s) + (f+s1)$** The cells from the both branches of cell division could be generally described as follows:

f_n+s (upper branch), whereas $n \in \mathbb{Z} = \{1, 2, 3, \dots\}$ (always a positive whole number)

$f+s_n$ (lower branch), whereas $n \in \mathbb{Z} = \{1, 2, 3, \dots\}$ (always a positive whole number).

					f_3+s
					f_4+s_5
					f_4+s_4
					f_3+s_4
					f_4+s_3
					f_3+s_4
					f_3+s_3
					f_2+s_3
			f_4+s		f_4+s_2
			f_3+s_4		f_3+s_4
			f_3+s_3		f_3+s_3
			f_2+s_3		f_2+s_3
		f_3+s	f_3+s_2		f_3+s_2
		f_2+s_3	f_2+s_3		f_2+s_3
	f_2+s	f_2+s_2	f_2+s_2		f_2+s_2
f_1+s	f_1+s_2	f_1+s_2	f_1+s_2		f_1+s_2
$f+s_1$	f_1+s_1	f_2+s_1	f_3+s_1		f_4+s_1
	$f+s_1$	f_1+s_2	f_2+s_3		f_3+s_4
		f_1+s_1	f_2+s_2		f_2+s_3
		$f+s_1$	f_1+s_2		f_3+s_2
			f_2+s_1		f_2+s_3
			f_1+s_2		f_2+s_2
			f_1+s_1		f_1+s_2
			$f+s_1$		f_3+s_1
					f_2+s_3
					f_2+s_2
					f_1+s_2
					f_2+s_1
					f_1+s_2
					f_1+s_1
					$f+s_1$
Old Cell	1 st Cellular Generation	2 nd Cellular Generation	3 rd Cellular Generation	4 th Cellular Generation	5 th Cellular Generation

We assume that cells with functional and sovereign quanta of life of the (f_n+s_n+1) type are non-functional. Therefore, we remain with the cells of the following sequence: $f+$, f_1+ , f_2+s , f_3+s , f_4+s , f_5+s f_n+s . Meiosis

There are two types of quantum distribution in meiosis. The first one is depicted in Figure 4.

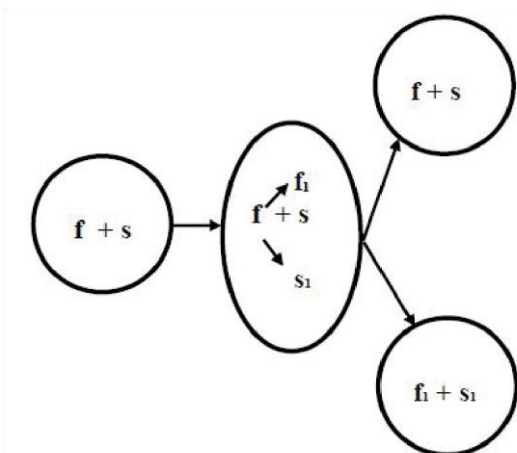

Figure 4. Quantum distribution in meiosis Type-I.

In meiosis quanta of life are distributed as follows:

1. An old f functional quantum of life and an old s sovereign quantum of life form one of both daughter cells ($f+s$).

2. A new f_1 functional quantum of life and a new s_1 sovereign quantum of life form the second daughter cell (f_1+s_1) (Table 2).

Table 2. It represents the first type of distribution of quanta of life in meiosis in daughter cells up to the 5th cellular degeneration. This distribution could be best presented with the following mathematical expression:

$(f+s) \rightarrow (f+s) + (f_1+s_1)$ The cells from the both branches of cell division could be generally described as follows:

$f+s$ (upper branch)

f_n+s_n (lower branch), whereas $n \in \mathbb{Z} = \{1, 2, 3, \dots\}$ (always a positive whole number).

<div>f+s</div>					f+s
					f1+s1
					f1+s1
					f2+s2
					f1+s1
					f2+s2
					f2+s2
					f3+s3
				f+s	f1+s1
				f1+s1	f2+s2
				f1+s1	f2+s2
				f2+s2	f3+s3
			f+s	f1+s1	f2+s2
			f1+s1	f2+s2	f3+s3
		f+s	f1+s1	f2+s2	f3+s3
	f1+s	f1+s1	f2+s2	f3+s3	f4+s4
	f+s ₁	f1+s1	f1+s1	f1+s1	f1+s1
		f2+s2	f2+s2	f2+s2	f2+s2
			f2+s2	f2+s2	f2+s2
			f3+s3	f3+s3	f3+s3
				f2+s2	f2+s2
				f3+s3	f3+s3
				f3+s3	f3+s3
				f4+s4	f4+s4
					f2+s2
					f3+s3
					f4+s4
					f3+s3
					f4+s4
					f4+s4
					f 5+s5
	1 st Cellular Generation	2 nd Cellular Generation	3 rd Cellular Generation	4 th Cellular Generation	5 th Cellular Generation

We assume that cells with functional and sovereign quanta of life of the ($\mathbf{fn+sn}$) type are functional. Therefore, we concentrate on the cells of the following sequence: $\mathbf{f+}$, $\mathbf{f1+s1}$, $\mathbf{f2+s2}$, $\mathbf{f3+s3}$, $\mathbf{f4+s4}$, $\mathbf{f5+s5}$... $\mathbf{fn+sn}$.

The second type of quantum distribution in meiosis is shown in Figure 5.

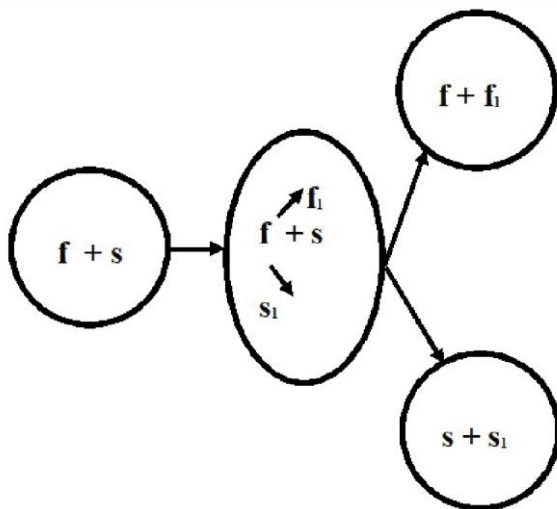

Figure 5. Quantum distribution in meiosis-Type II

Here quanta of life are grouped as follows: 1. An old \mathbf{f} functional quantum of life and a new $\mathbf{f1}$ functional quantum of life form one of both daughter cells ($\mathbf{f+f1}$). 2. An old \mathbf{s} sovereign quantum of life and a new $\mathbf{s1}$ sovereign quantum of life form the second daughter cell ($\mathbf{s+s1}$) (Table 3).

Table 3. It represents the second type of distribution of quanta of life in meiosis in daughter cells up to the 5th cellular degeneration. This distribution could be best presented with the following mathematical expression:

$(\mathbf{f+s}) \rightarrow (\mathbf{f+f1}) + (\mathbf{s+s1})$ The upper branch of new cells can be generally described as ($\mathbf{f+fn}$).

All other daughter cells are ($\mathbf{fn+}$), ($\mathbf{f+fn}$) and there is a special form of cells possessing only sovereign quanta of life: $\mathbf{s+s1}$ and $\mathbf{s1+sn}$, whereas $n \in \mathbb{Z} = \{1, 2, 3, \dots\}$ (always a positive whole number). In this special type of cell division and grouping, there is no lower branch.

<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; width: 40px; height: 40px; display: flex; align-items: center; justify-content: center; margin: 0 auto;"> $f+s$ </div> Old Cell					$f+f_1$
					$f1+s1$
					$f1+f2$
				$f+f_1$	$s1+s2$
				$f1+s1$	$f1+f2$
				$f1+f2$	$f2+s2$
			$f+f_1$	$s1+s2$	$s1+s2$
			$f1+s1$	$f1+f2$	$f1+f2$
		$f+f_1$	$f+f_2$	$f2+s2$	$f2+s2$
	$f+f_1$	$f1+s1$	$s1+s2$	$s1+s2$	$s1+s2$
	$s+s_1$	$s+s_1$	$s+s_1$	$s+s_1$	$s+s_1$
	1 st Cel- lular Gen- era- tion	2 nd Cel- lular Gen- era- tion	3 rd Cellu- lar Gen- era- tion	4 th Cellu- lar Gen- era- tion	5 th Cellu- lar Gen- era- tion

We assume that the cells with sovereign quanta of life of the ($s+s1$ and $s1+sn$) type are functional but generated by a special type of division from functional and functional and sovereign quanta of life of the ($f+fn$) and ($fn+sn$) type.

Cell Death

Apoptosis is a physiological process which runs at cell level and rarely at tissue level. It begins intracellularly, under the influence of the conditions programmed in cell's DNA. At first, nucleus dies and decays. Subsequently, cytoplasmic organelles die and decay. This process is not connected to any inflammation. Cells and tissues which are useless for the organism die. The organism doesn't try to restore the cells and tissues lost ^[22-24].

Apoptosis is an energy-dependent process for which ATP is needed (adenosine triphosphate, or adenosine triphosphoric acid). This cell death pathway is important not only for the development of the organism and the normal functioning of the immune system but also for a particular defense against damages on healthy cells which may occur through malignant transformations or through viral infections.

In apoptosis, $(GF\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GF\ K\ P(1) = f$) functional quanta of life leave the cell nucleus and break down into their component parts (substance or energy), of which electrons and protons are constituted. This process is accompanied by a flow of energy. $(GW\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) = s$) sovereign quanta of life do not have any reason to exist alone within cell's structure and leave it, too.

Necrosis is a pathological process. It affects tissues, organs and bigger parts of the organism. Its restriction to cell level is difficult. It begins extracellularly, under the influence of unfavorable factors. It takes place despite the counteraction of cell's internal adaptive and regulatory mechanisms. At first, cytoplasmic organelles die and disintegrate. The nucleus is the last one to die. Functional cells, tissues or organs, which the organism needs, die. This process is almost always accompanied by inflammation of surrounding tissues. Organism's internal adaptive and regulatory mechanisms strive to restrict and stop the advance of the process. The organism tries to restore the cells, tissues or organs lost ^[25].

Necrosis, in comparison to apoptosis, is a passive process. Necrosis is forced when a chemical or physical cellular damage occurs and also when there is a shortage of energy resources and/or oxygen ^[26].

In necrosis, $(GW\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) = s$) sovereign quanta of life leave cell structures (mainly, cytoplasmic organelles) because of the interrupted flow and shortage of raw materials (energy). This process is relatively slow and accompanied by "a search for and attraction of energy" from neighboring cells, respectively tissues, which triggers inflammatory processes. (

$GF\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GF\ K\ P(1) = f$) functional quanta of life don't have any reason to exist alone in cell nucleus, they do not have their $(GW\ K\ P(0)) = \sum GN\ K\ P(1) = s$) raw-material base, and also leave it, as they split into their component parts (substance or energy), of which electrons and protons are constituted.

Autophagy is a process of “slow” cell death into which, under continuous shortage of ATP, cells remain viable for a while. It is a catabolic process of cellular and protein degradation in our body. Autophagy can be selective (micro-autophagy ^[27,28]), and nonselective (macro-autophagy ^[29]). In autophagy, the metabolism is predominantly active catabolism (process of breakdown into simpler substances), whereas certain organelles get enveloped by a double membrane thus forming the so-called autophagosomes, merging with lysosomes, where the process of decomposition of organic substances takes place. If starving continues (shortage of oxygen and/or ATP), then most of the organelles are “eaten out”, and cells die through necrosis ^[30].

According to some authors, under certain conditions, autophagy can be assumed to be a separate type of cell death ^[31].

In autophagy or the process of “slow cell death” ^[32], there are functional and structural alterations in (

$GWKP(0) = \sum GNKP(1) = s$) sovereign quanta of life (the base) and $(GFKP(0) = \sum GNKP(1) + \sum GFKP(1) = f)$ functional quanta of life (life in the base), or respectively, in cell nucleus and cytoplasmic organelles. Cell nucleus, respectively functional quanta of life, strives to preserve cell stability and start dividing. In this division, a new functional quantum of life with a new base is obtained, the old quantum of life with an old base is preserved, and a new sovereign quantum of life with a new base is created. However, both new bases are modified due to shortage of raw materials (energy) and influence life in functional quanta (functional quanta attract the raw-material base to themselves, as necessary energy). If no raw materials (energy) enter the cell appropriately through its functional or sovereign quanta from outside, it (the cell) changes its functional and structural nature and dies after a certain period of time. Exactly within this period of time, with functional and structural changes occurring within the cell, in appropriate fashion the cell may be differentiated to the process of division, or to the process of apoptosis or necrosis! This, in my opinion, is the main task of medicinal therapy (pharmacotherapy).

Conclusion: Without quanta of life, cells are dead. Cells can remain only for a certain period of time (different for humans, plants, animals and minerals) without a functional $(GFKP(0) = \sum GNKP(1) + \sum GFKP(1) = f)$, and/or (

$GW K P(0) = \sum GN K P(1) = s$) basic quantum of life. Consequently, the energetic body leaves the cell (material (physical) body), and it stops being active at the physical level (dies).

QUANTA OF LIFE IN THE FOREMOST HUMAN SPECIES AND IN PLANT SPECIES

The foremost (currently, human beings), most superior, life species possesses three varieties of individuals: individuals who are governed by basic (b), functional (f) and sovereign (s) quanta of life.

$$GB K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GB K(1)P = b$$

$$GF K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GF K(1)P = f \quad GW K(0)P = \sum GN K(1)P = s$$

Life species which are inferior to the foremost life species (for our considerations-plant species), possess two varieties of individuals: individuals with functional (f) and individuals with sovereign (s) quanta of life.

$$GF K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GF K(1)P = f$$

$$GW K(0)P = \sum GN K(1)P = s$$

Special Characteristics

Since, during the development of life, some of the older species disappear: Old life species' quanta (functional and sovereign) which exhausted their potential for self-development, take part in building the structures of superior life species, and thus continue to develop. In different ways, millions of human quanta of life (basic, functional, sovereign) of deceased human individuals enter the human body. Some of them remain to help the basic quantum of life in making decisions, and all other head for the reproductive system where sperm cells are prepared for them, for the sake of fertilization (materialization) ^[33,34].

Important: The human individual is governed by a human quantum of life. The other quanta of life are unions of functional and sovereign quanta of life of other, inferior life species (minerals, plants, animals).

These unions are cellular entities. In the human energetic body, there are also free human quanta of life of deceased human individuals which help it but do not take part in the constitution of its energetic body.

The most essential characteristics of the human energetic body is that it can exist independently (without a material body) for a certain

number of days (up to 40 days), until the material reserves in quanta of life are depleted.

For plant species, this period varies to up to 30 months! (Reference: *Haberlea rhodopensis* is a member of the Gesneriaceae family. It is a Balkan endemic species ^[35], a protected relict plant. It is famous for its long anabiotic drought tolerance (up to 30 months), also known as “Resurrection Plant” or “Orpheus Flower”. This means that when the conditions of provisional death are suspended, this plant species “resurrects” back to life-functional and sovereign quanta of life in its cells start functioning, i.e. cells divide again. For the rest of the plant species, we can introduce the following provisional scheme about the period of time of separation of the energetic body from the material one: blossoms-up to 3 months, stems and leaves-up to 12 months, barks and roots-up to 24 months.

If environmental conditions do not allow any of the old life species to reproduce sufficiently, with the death of the individuals their quanta of life may unify in superior life species. Thus, old life species may die off ^[36].

With the decomposition of energetic bodies, when quanta of life become autonomous, they can supply themselves with the necessary raw materials, without the need for a material body.

As life multiplies, in basic and functional quanta of life emerge individuals with functional and sovereign quanta of life who leave basic and functional quanta of life during their division and continue their development autonomously as quanta of life (functional and sovereign) of the same species.

Therefore: Life in the male quantum of life (basic or functional), through the base (When life in the basic quantum of life (male individual) modifies its own base, it modifies also the base of the sovereign quantum of life (female individual), being in contact with it.) of the male quantum of life (basic or functional), creates a female (sovereign) quantum of life.

Properties

1. During the division of any single ($GB \ K \ P(0)$) = $\sum GN \ K \ P(1) + \sum GB \ K \ P(1) = b$) basic or ($GF \ K \ P(0)$) = $\sum GN \ K \ P(1) + \sum GF \ K \ P(1) = f$) functional quantum of life, two new quanta of life originate from it, a ($GF \ K \ P(0)$) = $\sum GN \ K \ P(1) + \sum GF \ K \ P(1) = f_1$) functional and a ($GW \ K$

$P1(0) = \sum GN K P(1) = s_1$) sovereign quantum of life; and the original $(GB K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GB K P(1) = b)$ basic or $(GW K P(0) = \sum GN K P(1) = s)$ sovereign quantum of life is restored^[37].

2. From $(GB K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GB K P(1) = b)$ basic and $(GF K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GF K P(1) = f)$ functional quanta of life originate $(GF K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GF K P(1) = f)$ functional quanta of life and $(GW K P(0) = \sum GN K P(1) = s)$ sovereign quanta of life.

3. $(GB K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GB K P(1) = b)$ basic and $(GF K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GF K P(1) = f)$ functional quanta of life multiply. $(GW K P(0) = \sum GN K P(1) = s)$ sovereign quanta of life don't multiply.

4. Inside $(GB K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GB K P(1) = b)$ basic and $(GF K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GF K P(1) = f)$ functional quanta of life develops life. Inside $(GW K P(0) = \sum GN K P(1) = s)$ sovereign quanta of life develops no life. Individuals with basic and functional quanta of life (can divide) are male individuals, and individuals with sovereign quanta of life (cannot divide) are female individuals.

5. $(GB K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GB K P(1) = b)$ basic quanta of life are always present in the foremost, most superior, leading life species.

6. From basic quanta of life originate new life species. Basic quanta of life can convert.

7. There are no basic quanta of life in the cells of the living organisms which are not the foremost species (minerals, plants, animals - author's note). Cells in living biological systems divide in two cells. This means that cells contain two quanta of life: one $(GF K P(0) = \sum GN K P(1) + \sum GF K P(1) = f)$ functional and one $(GW K P(0) = \sum GN K P(1) = s)$ sovereign quantum of life.

8. In inferior life species exist biological unions of single, hundreds, thousands, millions and billions of quanta of life of the same species and quanta of life of inferior life species, in a joint living organism. Within this joint organism, quanta of life which represent it partially retain their autonomy, as they develop independent branches^[38]. For example, independent branches in plant species are: leaves, stems, blossoms, fruits, etc.

9. In the joint organism quanta of life representing it, have limited opportunities to develop autonomously. Perfection of these life species is observed in tree (plant-author's note) species.

10. In superior life species, individuals are governed by one quantum of life of this species. The human individual is governed by a human quantum of life which can be basic, functional or sovereign
 $GB\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GB\ K\ P(1) = b$ or $GF\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GF\ K\ P(1) = f$ or $^{GW}K(0)^P = \sum ^{GN}K(1)^P = s$.

MECHANISM AND LEVELS OF INTERACTION BETWEEN QUANTA OF LIFE IN THE HUMAN-PLANT BIOLOGICAL STRUCTURES (AT CELL LEVEL)

Mechanism of Interaction

$(GW\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) = s)$ sovereign quanta of life originate from $(GB\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GB\ K\ P(1) = b)$ basic quanta of life and from $(GF\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) + \sum GF\ K\ P(1) = f)$ functional quanta of life.

Every $(GW\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) = s)$ sovereign quantum of life possesses a $\sum GN\ K\ P(1)$ base, into which life does not develop.

Sovereign quanta of life do not reproduce. No life develops inside them but they themselves are bases of life. Perfection of life requires from quanta of life's $(\sum GN\ K\ P(1))$ bases, respectively from $(GW\ K\ P(0) = \sum GN\ K\ P(1) = s)$ sovereign quanta, to become longer when life in them grows in order to provide conditions for the development of life and to divide when life in them doubles (see division of functional quanta and cell division). The following statements are important for us:

1. At specified time intervals (a very small fraction of a second), life from basic and functional quanta of life (surrounding sovereign quanta) enters sovereign quanta of life and makes some adjustments inside them which require external interference (for example, intake of medicinal substances or energy in any form-author's note).

2. When sovereign quanta of life are in contact with basic quanta of life, they equalize them (the energetic potential of any kind of energy equalizes-author's note), since at specified time intervals (which are very short for us), life developing inside basic quanta of life, makes some adjustments in them ^[39].

3. When sovereign quanta of life are in contact with functional quanta of life, they equalize them (the energetic potential of any kind of energy equalizes-author's note), since at specified time intervals (which are very short for us), life developing inside functional quanta of life, makes some adjustments in them.

Therefore: There is a continuous exchange at different energetic levels between basic, functional and sovereign quanta of life. Inside cells, as living organisms' (plants, animals, humans) most important structural unit, run continuous energetic processes with the irrevocable participation of quanta of life. Life in basic, functional and sovereign quanta of life of all biological structures is the same.

Levels of Interaction

According to the Similarity Principle (SP) developed by Vassil Manev in The Unity in the Universe, as a $K(0)P$ World exists, the world we live in (where mineral, plant, animal and human individuals are located), then:

- At least one $K(1)P$ World exists, which differs in size from the $K(0)P$ World but develops according to the same functional dependencies (same laws of physics).
- At least one $K(2)P$ World exists which differs in size from the $K(0)P$ and $K(1)P$ World but develops according to the same functional dependencies (same laws of physics).
- At least one $K(n)P$ World exists which differs in size from the $K(0)P$, $K(1)P$, $K(2)P$, $K(3)P$,..... $K(n-1)P$ Worlds but develops according to the same functional dependencies (same laws of physics).

Respective forces ($F_0, F_1, F_2, \dots F_n$) in the respective $K(0)P$, $K(1)P$, $K(2)P$, ... $K(n)P$ Worlds are: F_0 - gravitational; F_1 - electric; F_2 -nuclear, etc.

Based on the above, we conclude:

- Our world is the $K(0)P$ World-the Gravitational World;
- Stars are the $K(1)P$ Worlds;
- Our World, the $K(0)P$ World, is composed of stars (the $K(1)P$ Worlds);
- The $K(1)P$ World is composed of the $K(2)P$ Worlds; - Protons are the $K(2)P$ Worlds.

Conclusion 1: The interaction between medicinal substances and biological structures takes place at proton level

It should be remembered that: Quanta of life are emitted by the K(1)P Stars (for us, the Sun of our Solar System) and possess bases ($\sum GN K P(1)$) into which life develops ($\sum GB K P(1)$ or $\sum^{GF K P}(1)$). Life developing within stars (the K(1)P Worlds), after being fully developed, passes from the stars (the K(1)P Worlds) into the surrounding space (into the K(0)P World-our world). From the quanta of life of the K(0)P World, our world, emerge the most inferior life forms in the K(0)P Worlds. The development of these life forms through the stages of crystal, plant and animal leads to the emergence of humans [40].

It follows from all the foregoing that:

The K(0)P Worlds (our world) are composed of:

- fundamental particles-the K(1)P Worlds (stars)
- elementary particles-the K(2)P Worlds (protons)

The K(1)P Worlds (stars) are composed of:

- fundamental particles - the K(2)P Worlds (protons) – elementary particles - the K(3)P Worlds (photons).

The K(2)P Worlds (protons) are composed of:

- fundamental particles - the K(3)P Worlds (photons)
- elementary particles - the K(4)P Worlds (gravitons)

Attention is drawn to the following:

Neutrons originate in atomic nuclei, where protons' critical zones intersect.

Neutrons are highly excited electrons.

Equilibrium zones between protons in atomic nuclei, and electrons spinning around them, specify atoms.

When we blow n protons (p) up for a very small fraction of a second, exactly n protons (p) and the same amount (n) of electrons (e^-) emerge.

The emergence of all nuclear particles is expressed in the expansion and shrinkage of a proton at the time of its explosion [41]. (Experiments conducted more than 60 years ago at the Joint Institute for Nuclear Research in Dubna, USSR, now Russian Federation.)

The electron and the proton are the last stable products of the proton after its explosion.

Conclusion: The different unstable nuclear particles that the experimenters found (for example, in covalent, hydrogen, ionic, dipolar and other bonds of the so-called “molecular phenomenon” in pharmacodynamics), are different transitory states of the matter of the exploded protons.

RESULTS

The force of attraction between cells in living organisms on Earth is the gravitational force of attraction (Fx).

The force of attraction (Fo) between two structures (biological and physical) obeys Newton’s Law of Gravity.

The force of attraction between quanta of life (energy, substance, protons and neutrons) of plant cells and quanta of life in cells of biological structures in the process of treatment (interaction) is the gravitational force of attraction (Fx).

The gravitational force, with which homogeneous masses attract each other, is greater than the gravitational force with which heterogeneous masses attract each other.

The gravitational constant (Gx) ^[48] depends on bodies’ x chemical composition (biologically active substances in phytotherapy).

The gravitational force (Fx) with which two homogeneous masses (mx and Mx) attract each other depends on the x chemical composition of the masses (biologically active substances in phytotherapy).

When both masses, m and M , are homogeneous ^[49], a greater force of attraction emerges in comparison to the case of heterogeneous m and M . Quanta of life in cells of biological structures (human and plant) are similar. Quanta of life express one and the same life. The force of attraction (affinity) between them is naturally determined, and is subject to Plato’s Law of Attraction and Newton’s Law of Gravity. The direction of this process is from smaller to larger: from quanta of life, respectively biological cellular structures, cells of plant species towards quanta of life, respectively biological structures, living organisms, cells of human physical body’s organism.

Cells with the biologically active substance with the mx mass of the medicinal substance (in this case, the biologically active substance of a medicinal plant), approach and interact with the functionally impaired cells of the biological structure with the Mx mass, because of the emerged gravitational force of attraction. An exchange is

performed at particle level (protons, electrons, photons, etc. and other elementary particles), or, more specifically, of functional and sovereign quanta of life. Thus, a healing process takes place.

DISCUSSION

Plant-derived Medicinal Substances

One of plant organisms' basic characteristics is that they build the organic substances they need from inorganic mineral substances of soil and water, and from the carbon dioxide of air. Plants play a mediating role between the organic and inorganic world. The synthesis of organic substances in plant organisms ^[42] is performed with the help of an enormous amount of light energy ^[43] (photons-author's note). In comparison to plants, animals and humans cannot synthesize nutrients and receive them from plants.

The so-called "non-living structures" (inorganic world, "dead matter") are actually living structures because micro life with functional quanta of life (GF K(0)P) = $\sum \text{GN K 1 P}(()) + \sum \text{GF K 1 P}(()) = f$) develops inside them (inorganic mineral substances, including the mineral world) and governs them.

Actually, the vegetable kingdom with its numerous representatives are not only mediators but also centers through which passes an enormous amount of energy (quanta of life) of the K(1)P Worlds (stars) composed of the K(2)P Worlds (protons), and the K(3)P Worlds (photons), as well as of the K(2)P Worlds (protons) composed of the K(3)P Worlds (photons) and the K(4)P Worlds (gravitons). (It must be recalled that during photosynthesis there are protons (p⁺) and electrons (e⁻) in the surroundings of the plants, too. In particular, during photolysis of water (H₂O), 4 e⁻ and 4 p⁺ are emitted and an oxygen (O₂) molecule is obtained).

Unambiguously, when preparing all types of medicinal substances from medicinal plants, death is caused in the plant world. The only exception is the harvest of seeds and/or fruits.

Therefore, we have entered the zones of "violent" or "slow" death: necrosis or autophagy. Practically, no plant species or parts of it die immediately. In fact, the process of autophagy starts, accompanying correspondent changes in plant cells, and after a certain period of time - the process of necrosis.

What happens during autophagy in plant cells and what happens to quanta of life sustaining life in these cells?

Plant cells which are subject to autophagy possess:

$GF K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GF K(1)P = f$ - functional quanta of life
 $GW K(0)P = \sum GN K(1)P = s$ - sovereign quanta of life

Plant cells which completed the process of autophagy and have entered the process of necrosis, possess: $GF K P(0) = \sum^{GN K P}(1) + \sum^{GF K P}(1) = f$ - functional quanta of life (we refer to the so-called “dead matter” with a functional quantum of life).

There are no sovereign quanta of life or bases into which life can develop because the energetic inflow to cells is interrupted.

Water is a mediator between cells, respectively quanta of life of plant species, medicinal substances and the biological structures of the diseased organism.

Water is a reasonable assembly of hydrogen and oxygen, and one more element: a quantum of life, a special

$GB K(0)P = \sum GN K(1)P + \sum GB K(1)P = b$ basic quantum. With the intake of a medicinal substance, there is always a mediator-water or aqueous medium. Biological structures never take the medicinal substance in a “dry” form. Except, partially in topical applications.

State of Disease in Biological Structures

Cells in biological structures composing correspondent tissues, organs and systems, are undoubtedly subject to coordinated processes of apoptosis and autophagy, as well as, in contingent moments, forced to undergo necrosis. In the state of disease, in functional and sovereign quanta of life governing cell functions, changes are observed. Bases and life in bases of correspondent quanta of life change^[44]. We designate this as follows: $\sum(K P(1))$ and $\sum GN K P(1)$. These changes in quanta of life lead to changes in cells, in particular, in their: size, shape, mass, surface, volume, chemical composition, etc., and hence lead to changes in their functional suitability.

1. Therefore, the following process of autophagy takes place:

$GF K((0)P) = \sum GN K((1)P) + \sum GF K((1)P) = f$ - functional quanta of life .e

$GW K(0)P = \sum GN K((1)P) = s$ - sovereign quanta of life .e

2. Or the following process of necrosis:

$GB K((0)P) = \sum GN K((1)P) + \sum GB K((1)P) = b$ - basic quanta of life .e

3. When no treatment is implemented or in the course of the natural process of death, the energetic body leaves the physical body of the biological structures.

For our considerations, we are interested in the change in mass (Mx) of cells affected by the state of disease. It, the mass, increases! This is also seen in the process of dysplasia-change in cell shape, size and organization, as well as in the process of autolysis-decay of body tissues under the influence of tissue ferments.

The Process of Treatment-Phytotherapy

To enable a correct healing process, medicinal substances must bind to the functionally impaired biological structure. According to the theory of modern pharmacology, this process takes place because of the so-called affinity-“the ability of certain parts of drug molecules to bind to particular functional groups of a receptor or another bio structure, through covalent, hydrogen, ionic, dipolar and other bonds”-a rather unclear and provisional explanation of this process, without corresponding mathematical expressions of the laws of physics and chemistry, applicable at these moments ^[45,46].

In our considerations, in order to clarify the mechanism of interaction between medicinal substances and biological structures ^[47], we will use Plato’s (346 BC) Law of Attraction and Newton’s (1642) Law of Gravity.

The verbal expression of Plato’s natural law is as follows: in their natural motion smaller objects seek larger objects, smaller pieces of land seek larger pieces of land; smaller amounts of water seek larger amounts of water, etc.

In its modern scientific form, after experiments have been conducted, Plato’s Law is presented as follows:

$$mxMx. Fx Gx = \frac{1}{h^2}$$

Gravitational force (Fx) of attraction (affinity) between two masses (mx and Mx) is directly proportional to the product of both masses ($mx.Mx$) and the gravitational constant (Gx), and inversely proportional to the square of the distance (h^2) between both masses.

CONCLUSION

The scientific-practical methodology of the “quantum analysis of pharmacodynamics in phytotherapy” proposed, is fully entitled to be a universal mode of action in pharmacotherapy. It should be further developed in theoretical and practical aspects of application ^[50].

The scientific-practical methodology of the “quantum analysis of pharmacodynamics in phytotherapy” appears to be a sufficiently successful attempt to explain the mode of action of medicinal substances in biological structures based on the latest theories about the origin and structure of matter and life ^[51] in our world.

Pharmacodynamics, explained with the help of the quantum analysis ^[52], could successfully be coordinated with the already introduced theoretical and practical statements in pharmacology ^[53], in particular in pharmacotherapy.

PRACTICAL AND THEORETICAL SIGNIFICANCE OF THIS PAPER

In the process of development and realization of the “quantum analysis of pharmacodynamics in phytotherapy” proposed by the authors, appeared actual opportunities for a radically new way of selection and application of medicinal substances ^[54] (BASBiologically Active Substances) in treatment practices of plant origin.

Prerequisites are created for the successful combination of new medicinal substances in a mixture of natural vegetable components and synthetic ones. This creates the opportunity to efficiently use the medicinal effects of medicinal substances and to avoid undesired incompatibility and side effects which are often harmful.

The new perspective on the mechanisms of cell division, “slow cell death”-autophagy, as well as on the “natural death”apoptosis, could show the way for a workable antiviral ^[55] and anticancer ^[56] defense of biological structures.

CONFLICT OF INTEREST STATEMENT

Both authors declare that they have no conflict of interest and meet the uniform requirements of the Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry criteria for authorship. This article does not contain any studies with human or animal subjects performed by any of the authors.

ACKNOWLEDGEMENTS

Funding Acknowledgements

The authors neither received any financial support for the research or authorship nor for the publication of this article.

Author Contributions Statement

VK conceived of the presented idea. VK developed the theory and performed the computations.

KK encouraged VK to investigate the quantum analysis and supervised the findings of this work. All authors discussed the results and contributed to the final manuscript.

REFERENCES

1. Iorio F, et al. Discovery of drug mode of action and drug repositioning from transcriptional responses. *Proc Natl Acad Sci.* 2010;107:14621-14626.
2. Krushkov I and Lambev I. *Pharmacotherapy Handbook*. Sofia: Arso Medical Publishing Company. Bulgaria. Volume 5:2001.
3. Szalay S, et al. The correlation theory of the chemical bond. *Sci Rep.* 2017;7:2237.
4. Ritter SK. The Art of the Chemical Bond. *ACS Cent Sci.* 2016;2:769-772.
5. Pleuvry BJ. Receptors, agonists and antagonists. *Anaesthesia & Intensive Care Medicine.* 2004;5:350-352.
6. Hoyer D and Boddeke HW. Partial agonists, full agonists, antagonists: dilemmas of definition. *Trends Pharmacol Sci.* 1993;14:270-275.
7. D'arcy Y. Using mixed agonist-antagonists. *Nursing.* 2005;35:17.
8. Singh S, et al. Molecular drug targets and structure based drug design: A holistic approach. *Bioinformation.* 2006;1:314320.
9. Lambev I. "Pharmacodynamics of Drugs", in *Pharmacology and Toxicology*. (1st ed) Sofia: Medicina i Fizkultura Publishing Company. Bulgaria; 2016.
10. Rang HP. The receptor concept: pharmacology's big idea. *Br J Pharmacol.* 2006;147:S9-S16.

11. Zhou H, et al. Comprehensive prediction of drug-protein interactions and side effects for the human proteome. *Sci Rep.* 2015;5:11090.
12. Maehle AH, et al. The emergence of the drug receptor theory. *Nat Rev Drug Discov.* 2002;1:637-641.
13. Krushkov I and Lambev I. *Pharmacotherapy Handbook*. Volume 5. Sofia: Arso Medical Publishing Company; 2001.
14. Maehle AH. A binding question: the evolution of the receptor concept. *Endeavour.* 2009;33:135-140.
15. Vallance P and Smart TG. The future of pharmacology. *British Journal of Pharmacology.* 2006;147:304-307.
16. Manev V. "Development of Life", in *The Unity in the Universe*. 5th ed. USA; 2014.
17. Manev V. "Cell Development", in *The Unity in the Universe*, 5th ed. USA; 2014.
18. Gilyarov M. *Biological Encyclopedic Dictionary*. Moscow: Soviet Encyclopedia Publishing Company. Russia ;1986.
19. Manev V. "Cell Development", in *The Unity in the Universe*, 5th ed. Manev (USA:V. Manev); 2014.
20. Manev V. "Cell Development", in *The Unity in the Universe*, 5th ed. Manev (USA:V. Manev); 2014.
21. Kroemer G, et al. Classification of cell death (recommendations of the Nomenclature Committee on Cell Death 2009). *Cell Death Differ.* 2009;16:3-11.
22. Westhoff MA, et al. Killing Me Softly-Future Challenges in Apoptosis Research. *Int J Mol Sci.* 2014;15:3746-3767.
23. Spencer S and Sorger K. Measuring and Modeling Apoptosis in Single Cells. *Cell.* 2011;144:926-939.
24. <http://jcs.biologists.org/content/115/23/e2304>
25. Brauchle E, et al. Cell death stages in single apoptotic and necrotic cells monitored by Raman microspectroscopy. *Sci Rep.* 2014;4:4698.
26. Li WW, et al. Microautophagy: lesser-known self-eating. *Cell Mol Life Sci.* 2012;69:1125-1136.
27. Thorburn J, et al. Autophagy controls the kinetics and extent of mitochondrial apoptosis by regulating PUMA levels. *Cell Rep.* 2014;7:45-52.

28. Wen X and Klionsky DJ. An overview of macroautophagy in yeast. *J Mol Biol.* 2016;428:1681-1699.
29. Fan YJ and Zong WX. The cellular decision between apoptosis and autophagy. *Chin J Cancer.* 2013;32:121-129.
30. Edinger AL and Thompson CB. Death by Design: Apoptosis, Necrosis and autophagy. *Curr Opin Cell Biol.* 2004;16:663-669.
31. Thorburn A. Autophagy and Its Effects: Making Sense of Double-Edged Swords. *PLoS Biol.* 2014;12:e1001967.
32. Quemada JC. Quantum origin of life: methodological, epistemological and ontological issues. Cornell University. 2017.
33. Manev V. "Origin and Development of Life", in *The Unity in the Universe*, (5th ed) USA; 2014:428-431.
34. Hayrabyan S, et al. *Haberlea rhodopensis* has potential as a new drug source based on its broad biological modalities. *Biotechnology & Biotechnological Equipment.* 2013;27:3553-3560.
35. Manev V. "Origin and Development of Life", in *The Unity in the Universe* (5th ed) USA; 428-431.
36. Manev V. "Origin and Development of Life", in *The Unity in the Universe*, (5th ed) USA; 310-325.
37. Manev V. "Cell Development", in *The Unity in the Universe* (5th ed) USA; 388-389.
38. Manev V. "Origin and Development of Life", in *The Unity in the Universe* (5th ed) USA. 313.
39. Gómez-Jeria JS. Modeling the Drug-Receptor Interaction in Quantum Pharmacology. In: Maruani J. (eds) *Molecules in Physics, Chemistry, and Biology. Topics in Molecular Organization and Engineering*, Springer, Dordrecht; 1989.
40. Author Collective. *Physics-the Near and the Far*. Sofia: Narodna Prosveta Publishing Company. 1966.
41. Berthelot M. On the synthesis of organic substances. *Journal of the Chemical Society* 1864;17:37-39.
42. Yordanov D, et al. *Phytotherapy. Herbal Medicine*. Sofia: Medicina i fizkultura Publishing House. 1973.
43. Somvanshi PR and Venkatesh KV. A conceptual review on systems biology in health and diseases: from biological networks to modern therapeutics. *Syst Synth Biol.* 2014;8:99-116.

44. Boadu AA and Asase A. Documentation of Herbal Medicines Used for the Treatment and Management of Human Diseases by Some Communities in Southern Ghana. *Evid Based Complement Alternat Med.* 2017;2017:3043061.
45. Edwards S, et al. Use and efficacy of herbal medicines: Part 1-historical and traditional use. *Pharm J*; 2012.
46. Edwards S, et al. Use and efficacy of herbal medicines: Part 2-clinical effectiveness. *The Pharmaceutical Journal.* 2012.
47. Li Q, et al. Measurements of the gravitational constant using two independent methods. *Nature.* 2018;560:582-588.
48. Manev V. "Experimental verification of Plato's Law", in *The Unity in the Universe.* 5th ed. USA; 2014;588-594.
49. <http://www.columbia.edu/cu/21stC/issue-3.4/walker.html>
50. Conrad M. Origin of life and the underlying physics of the universe. *Biosystems.* 1997;42:177-190.
51. Chekman IS. Quantum pharmacology: state of scientific research. *Lik Sprava.* 2007:3-11.
52. Heinrich M, et al. Importance of plants in modern pharmacy and medicine. *Fundamentals of Pharmacognosy and Phytotherapy.* 2nd ed. Elsevier Churchill-Livingston; 2012.
53. Thatte U, et al. Modulation of programmed cell death by medicinal plants. *Cell Mol Biol.* 2000;46:199-214.
54. Ganjhu RK, et al. Herbal plants and plant preparations as remedial approach for viral diseases. *Virus Disease.* 2015;26:225236.
55. Greenwell M and Rahman PKSM. Medicinal Plants: Their Use in Anticancer Treatment. *Int J Pharm Sci Res.* 2015;6:41034112.
56. Safarzadeh E, et al. Herbal Medicine as Inducers of Apoptosis in Cancer Treatment. *Adv Pharm Bull.* 2014;4:421-427.

Статията може да се намери на адрес:
<http://www.rroj.com/open-access/quantum-analysis-of-pharmacodynamics-in-phytotherapy.pdf>

(Някой може да каже и да си помисли, че автор на горите публикации не съм аз, а Академик Пегъзи Мъдовски, и това ще бъде голата истина. Също може да каже и да си помисли, че съавторите са истинските автори, а пък аз (като псевдо) съм се присламчел към тях – и това е истина. Даже и книгите, които са публикувани от мое име на са авторски (а на Васко Изпърдушника) – и това е истина. Но, на края да не се окаже, че тази истина е „другата истина“...) **Ще поспра до дук, защото запълних печатните коли за отпечатване на книгата, не за нещо друго.....**